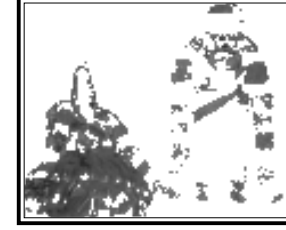

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ

முழக்கம்-15

பாஞ்சஜன்யம்
ஜனவரி 2012-152

ஒலி 1

I. நெடுமரம் சாய்ந்தது

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமூகத்தின் மேன்மை ஒன்றையே தமது வாழ்நாளின் குறிக்கோளாய்க் கொண்டு வாழ்ந்து வந்த புத்தூர் ஸ்ரீ.உ.வே. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் கரவருஷம் கார்த்திகை மாதம் 27ஆம் தேதி (13.12.2011) செவ்வாய்க்கிழமை கிருஷ்ண பக்ஷ த்ருதீயை அன்று தமது 87ஆவது திருநகைத்தரத்தில் ஆசார்யன் திருவடியடைந்தார். அவருடைய மறைவு ஈடுசெய்யமுடியாத ஓர் பேரிழப்பாகும். அபிநவ பெரியவாச்சான்பிள்ளையாகத் திகழ்ந்தவர் ஸ்ரீஸுதர்ஸனர். பாஞ்சஜன்யம் பத்திரிகை தற்போது முழக்கம் செய்து வருவதற்கு புத்தூர் ஸ்வாமியே காரணகர்த்தா. 1973ஆம் ஆண்டு தொடங்கி ஸ்வாமியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு ஸம்பந்தாய விஷயங்களில் தெளிவைப்பெற்றமையே ஒரு பெறாப்பேறாக அடியேன் கருதுகிறேன். ஸ்வாமியினுடைய 70 ஆண்டு நிறைவு பூர்த்தி விழா மற்றும் 80ஆவது ஆண்டு பூர்த்தி விழா ஆகிய இரண்டு மஹோத்ஸவங்களிலும் பங்கு கொள்ளும் பேறு பெற்றவன் அடியேன். அவர் சட்டப்படிப்பில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தபோதிலும் அதை ஒரு தொழிலாகக் கொள்ளாமல்

ஸ்ரீவைஷ்ணவத்திற்கு ஊறு விளைவித்திட்டோரை எதிர்த்துப் போராடி வந்தார். 'நான் ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு வக்கீல்' என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வார். இவருடைய எழுத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டு, மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்களாக மாறியவர்கள் பலர்.

ஸம்பிரதாய விஷயங்களை எளிய நடையில் எழுதுவது தக்க ஸம்ஸ்கிருத ப்ரமாணங்கள் அவற்றிற்கான தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு, ஸம்ஸ்கிருத பதங்களுக்கு ஒலிக்குறியீடு, ஆகரம் கொடுப்பது ஆகியவை அவருடைய பதிப்புக்களில் காணப்படும் தனித்தன்மை யாகும். ஸ்வாமியினுடைய சாதனைகளிலே சிறந்ததாகக் குறிப்பிடப்படக்கூடியவை 3600 பக்கங்கள் கொண்ட 36 வருட உழைப்பில் மலர்ந்த கீதா வ்யாக்யானமாகும். அருளிச்செயல் விவரணங்களாக ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டவை, காலதத்துவம் உள்ளவையும் நிலைத்து நிற்கும்.

இவருடைய பரிபாடல் ஆராய்ச்சி மிகச் சிறந்ததொரு நூலாகும். உபய வேதாந்தக் கருத்துக்களை நன்கறிந்த புத்தூர் ஸ்வாமி ஒருவரால்தான் இதைப்போன்றதொரு ஆராய்ச்சி நூல் எழுத முடியும். அழகர் கோயிலில் பழமுதிர்சோலை என்றதொரு நவீன முருகன் கோயிலை எழுப்பியபோது போராடியவர் நம் ஸ்வாமி. சைவாத்வைதிகளை வாய் மூடும்படி செய்தவர். பல ஸ்ரீவைஷ்ணவ மகாநாடுகளில் கலந்து கொண்டு, வைணவம் தழைக்க பாடுபட்டவர். ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் பொருளை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு கோழியாலம் ஸ்வாமி இயற்றிய சாரீரகாரிகா வளிக்கு விளக்கவுரை எழுதி உபகரித்தவர். ஸம்பிரதாய க்ரந்தங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், பொதுஜனப்பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சிகள், வானொலி மூலமாகச் செய்யப்பட்ட வைணவத்தை நலிவுபடுத்தும் ப்ரசாரங்களை 'ஸுதர்சனர் பதில்கள்' என்னும் பகுதியில் ஆதாரத்துடன் மறுத்து வந்தார். "விஷ்ணுவுக்கு தமோ குணம் உண்டு" என்னும் காமகோடி பீடாதிபதியின் பிரசாரத்தை முறியடிக்க 'ஸாத்விக விஜயம்' என்னும் நூலை வெளியிட்டார். இவ்வாறு ஸ்வாமியினுடைய பெருமையை வரிசைப்படுத்திக்கொண்டே போகலாம். அவர் நடத்தி வந்த ஸுதர்சனர் பத்திரிகையை மிகச் சிறந்த முறையில் இனிவரும் காலங்களில் வெளியிடுவதும், க்ரந்த ஸம்ரக்ஷணமுமே அவருக்கு செலுத்தும் நன்றிக்கடனாகும்.

அவருடைய பிரிவால் வாடி நிற்கும் ஸ்வாமியினுடைய குடும்பத்தாருக்கு தகுந்த ஆறுதலை நல்கிட பெரிய பிராட்டியார் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளில் பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன். ★★★

தலையங்கம் 2: பிரம்மரத மரியாதையும் கோயில் இணை ஆணையரின் அர்த்தமற்ற வாதங்களும்.

நீண்ட காலப்பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றான பிரம்மரத மரியாதை எனப்படும் உயரிய மரியாதையை அரையர் மற்றும் பட்டர்களுக்கு இல்லை என்ற முடிவை தன்னிச்சையாக எடுத்தது. கோயில் நிர்வாகம். இந்த முடிவை எடுக்கும்போது எந்தவிதமான அடிப்படை விதிகளையும் அதாவது இயற்கை நீதி வழங்குதல் (Principle of Natural Justice) என்ற கோட்பாட்டுக்குத் தன்னை உட்படுத்திக் கொள்ளாமல் தன்னிச்சையாக நிர்வாகம் எடுத்த முடிவாகும். இதற்கு வழக்கறிஞர் திரு ராகாவாசாரியர் அனுப்பிய கடிதத்திற்குக் கீழ்க்கண்டவாறு கோயில் இணை ஆணையரால் பதிலளிக்கப்பட்டுள்ளது.

கடித எண்: ந.க. 555/1420/1நாள் 10.10.2010

“கோ.க.வா. அண்ணன் சுவாமிகள், ரெங்காசார் சுவாமிகள், உத்தமநம்பி சுவாமிகள் மற்றும் திருக்கோயில் பட்டர்கள் ஆகியோர் பிரம்மரத மரியாதையின் பல்லக்கில் ஏறிச்செல்லாமல் நடந்துதான் செல்கின்றனர். இத்திருக்கோயிலுக்குள் நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார் ஆகியோர் உள்ள நம்மாழ்வார் சன்னதி, கருடன் சன்னதி, திருக்கச்சிநம்பிகள் சன்னதி, அருள்மிகு சக்கரத்தாழ்வார் சன்னதி, எம்பெருமானார் சன்னதி, உள் ஆண்டாள் சன்னதி, திருப்பாணாழ்வார் சன்னதி ஆகிய சன்னதிகள் வழியாக பிரம்மரதம் பல்லக்கில் உட்கார்ந்து செல்வது ஆழ்வார் ஆச்சாரியன் அபசாரத்திற்கு உட்படுவதாகும். மேலும் நான்கு உத்திர வீதிகள் உள்ள ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் சன்னதி, கந்தாடை இராமானுசர் சன்னதி, பெளண்டரீகபுர ஆசிரமம் மற்றும் உள்ள இதர சன்னதிகள் முன்பாக பல்லக்கில் அமர்ந்து செல்வது பகவத் பாகவத அபசாரத்திற்கு உட்பட்டதாகும்.

பாரம்பரியமிக்க தென்கலை சம்பிரதாயத் தலைமையிடமான இத்திருக்கோயிலில், வடகலை ஆச்சார்யர்களான அகோபில

மடம் ஜீயரும் மங்களாசாஸனத்தின்போது நான்முகன் கோபுர வாசலில் இருந்து நடந்துதான் திருக்கோயிலுக்கு வருகிறார். கோபுர வாயில்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட தெய்வங்கள் உள்ள புனிதமான நுழைவு வாயில்கள். இங்கு பல்லக்கில் மனிதர்கள் உட்கார்ந்து செல்வது ஏற்கக்கூடிய செயலாக இல்லை. மேலும் ஆழ்வார் ஆச்சாரியனின் சன்னதிகள் முன்பாகவும், தெய்வ சன்னதிகளின் முன்பாகவும் பல்லக்கில் அமர்ந்து செல்வது தவறான பழக்க வழக்கமாகும்.

மேலும் பிரம்மரத மரியாதைக்கு பயன்படுத்தப்படும் பல்லக்கு திருக்கோயிலால் வழங்கப்படுவதில்லை. அவரவர்கள் தங்கள் சொந்த பல்லக்கையே பயன்படுத்துகின்றனர். இத்திருக்கோயில் நிர்வாகத்தை செம்மைபடுத்திய ஸ்ரீராமாநுசர் காலத்தில் இப்பழக்கம் இருந்திருந்தால் இதற்கான பல்லக்கும் இத்திருக்கோயிலேயே இருந்திருக்கும். அனால் இதற்கான பல்லக்கு ஏதும் இத்திருக்கோயிலில் இல்லை. எனவே திருக்கோயில் வளாகத்திலிருந்து பல்லக்கில் செல்வது பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட மரபு மீறிய பழக்கமாகும். ஸ்ரீவைணவ ஸ்ரீ பாஞ்சஜன்யம் சூன் 2004 - 61 இதழில் பல சம்பிரதாயங்கள் மரபு மீறப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே திருக்கோயிலுக்குள் இருந்து பல்லக்கில் அமர்ந்து செல்வது பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட மரபு மீறப்பட்ட தவறான பழக்கமாக கருதப்படுகிறது.

கைரிக்ஷாகாரர்கள் உவமை என்பது இழிவுபடுத்துவதற்காக அல்ல. எனவே பிரம்மரத மரியாதை முழுதும் நிறுத்தப்படுவதாக என்றும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. பல்லக்கில் அல்லது கேடயத்தில் மனிதனை ஆலய வளாகத்திற்குள் சுமக்கப்படுவது மட்டுமே திருக்கோயிலால் நிறுத்தப்படவேண்டியதாகும். திருக்கோயிலுக்குள் திருக்கோயில் வளாகத்தில் ஆழ்வார் ஆச்சாரியன் சன்னதிகளின் முன்பும், தெய்வ சன்னிதானங்களின் முன்பும் மனிதர்களை பல்லக்கில் உட்கார வைத்து மனிதர்களை மனிதர்களே தூக்கிச் செல்வது அனுமதிப்பதை மறுப்பது குறித்து தங்களது கட்சிகாரரிடமும் கருத்து கேட்கப்பட்டது. ஸ்ரீ ஆண்டாளும், ஆழ்வார்களும், ஆச்சார்யர்களும், சக்கரத்தாழ்வாரும் சன்னதி கொண்டுள்ள இடத்திற்கு மத்தியில் கேடயத்திலோ, பல்லக்கிலோ

ஏறிக்கொண்டு செல்வதுதான் ஆன்மீக மக்களை அவமானப்படுத்தும் செயலாகும். நல்ல நம்பிக்கையுடனும் நியாயமான உணர்வுடனும் (Good faith and Bonafide) சமத்துவம் நாடும் வைணவ கோட்பாடுடனும் கருத்து கேட்கப்பட்டது.”

இதற்கான விளக்கம் பின்வருமாறு:

இணை ஆணையர் பாஞ்சஜன்யம் 61ஆம் இதழ் தலையங்கத்தை தன்னுடைய செயல்களுக்கு வலிமை சேர்ப்பதற்காகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே பாஞ்சஜன்ய இதழ்களில் வெளிவரும் குறிப்புகளை இவர் ஓர் ஆதார நூலாக கொண்டுள்ளார் என்பது தெரிகிறது. அது உண்மையெனின் பாஞ்சஜன்யத்தில் 61ஆம் இதழுக்குப் பிறகு வெளியிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு அத்துமீறல்களுக்கு இணை ஆணையர் பதில் அளித்திடுவாறா?. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் எழுப்பப்படும் கேள்விகளுக்கு ‘ஆவணங்கள் இல்லை’ என்று பதிலளித்திடும் இந்தப் ‘பொறுப்புள்ள’ அதிகாரி தன் கருத்துக்கு வலிமை சேர்ப்பதற்காக பாஞ்சஜன்யம் தலையங்கத்தை மேற்கோள் காட்டுவது, ‘சாத்தான் வேதம் ஒதுவதற்கு’ ஒப்பாகும். மேலும் 61ஆம் இதழில் கீழ்க்கண்ட சொற்றொடர்கள் காணப்படுகின்றன.

“இந்த இதழில் மூன்று தலையங்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் பல ஆண்டுகளாகக் காப்பாற்றப்பட்டு வரும் மரியாதை க்ரமங்கள் அவ்வப்போது மாற்றம் பெறுகின்றன. இது காலந்தோறும், முடியாட்சி மன்னர்கள் காலம் தொடங்கி குடியாட்சி மன்னர்கள் காலம் வரை நடைபெற்றுவரும் நிகழ்ச்சிகளாகும். ஆனால் அவ்வப்போது நடைபெறும் அத்துமீறல்களை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கவில்லையானால் அதுவே ‘பெரியோர்கள் காலம் தொடங்கி பழக்கத்தில் உள்ளது’ என்று சொல்லி அதை அமுல் நமுனாவாக ஆக்கிவிடுவார்கள். இதில் வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சி என்னவென்றால் அந்த மரியாதையைப் பெற்றுகொள்பவர்களே தம் கண் முன்னே நடைபெறும் மரபுமீறல்களைக் கண்டிக்காது வாளாயிருப்பதே’.

ஆட்சியில் இருப்போர் மதம் சார்ந்த விவகாரங்களில் குறிப்பாக உள்துறை விவகாரங்களில் தலையீடு செய்வது என்பது

தொன்றுதொட்டு வரும் ஒரு விரும்பத்தகாத செயலாகும். மேலும் மாற்றங்கள் நிகழும்போது அதை எதிர்த்துப் போர்க்கொடி உயர்த்த வில்லையென்றால் அதுவே நீண்டகால பழக்கவழக்கம் என்று கூறிடுவர்.

அதைத்தான் இந்தத் தலையங்கங்கள் உணர்த்தியுள்ளன. பிரம்மரதம் நவீனம் நீண்ட காலமாக நடைமுறையில் இல்லை என்று நீங்கள் குறிப்பிடுவதற்கு இந்தத் தலையங்கத்தில் எந்த ஆதாரமும் இல்லை.

அடுத்து நீங்கள் எழுப்பியிருக்கும் சன்னிதிகள் வழியாகச் செல்வது, கேடயம் அவரவர்கள் திருமாளிகையிலிருந்து வருவதால் இது ராமானுஜர் ஏற்படுத்தி வைத்த பழக்கமல்ல என்பதெல்லாம் உங்களுடைய கருத்தேயொழிய வேறொன்றுமில்லை.

வாதூலதேசிகர் மற்றும் உத்தமநம்பி ஆகியோருக்கு அளிக்கப்படும் பிரம்மரதத்தின்போது அவர்கள் சிறப்பு உடை அணிவதில்லை. ஒரு இல்லறத்தானுக்கு உரிய உடைகளையே அணிந்து வீதியில் நடந்து வருகிறார்கள். திருக்கார்த்திகை பட்டயத்தை வாதூல தேசிகர் வம்சத்தவர்கள் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்களா? அவருக்கு பல நூறு ரூபாய்கள் சன்மானமாக வழங்கப்படுவது ஏன்?

இராப்பத்து 8ஆம் திருநாளன்று என்றோ எங்கேயோ நடந்த வேடுபறி நிகழ்ச்சி ஆலிநாடன் வீதியில் மணல் வெளியில் நடைபெறுவது ஏன்? அன்றைய தினம் பொருட்கள் உண்மையி லேயே கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றனவா? தற்போது அந்த நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்பவர்கள் திருமங்கையாழ்வாரின் வழிவந்த வர்களா? இவையெல்லாம் 'பகுத்தறிவு'க்கு உட்பட்ட கேள்விக ளாகும். ஆனாலும் இந்தக் கேள்விகளைக்கேட்டால் நீண்டகாலப் பழக்க வழக்கம் என்ற பதிலைத்தான் உங்களால் தர இயலும்.

நம்பெருமாள் திருமுன்பு பட்டரும், அரையரும் அவரவர் களுக்குரிய குல்லாவுடன் புராணத்தையோ அல்லது திவ்ய பிரபந்தபாடல்களையோ ஸேவித்த பிறகு அவர்களுக்கு உரிய மரியாதையாக நீண்ட நிலையங்கியோடும், குல்லாவோடும் கொடிமரத்தைத்தாண்டி ஆரியப்பட்டாள் வாசலிலிருந்து அவருடைய

பாதங்கள் பூமியில் படக்கூடாது என்பதற்காக ஒன்றான ஆசார்யர்யருடைய ஸ்தானத்தில் உயர்ந்த மரியாதைகளோடு பல்லக்கில் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு வேலைக்கும் தனிப்பட்டக் கூலி உண்டு. மனிதர்கள் அனைவரும் ஒருவரே, அனைவர் உடம்பிலும் சிவப்பு இரத்தம் தானே ஓடுகிறது. அனைவருக்கும் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கான பொருளாதாரம் ஒன்று தானே என்பதற்காக இணை ஆணையரின் சம்பளத்தையே அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் வழங்கலாமே?, இதில் ஏன் ஏற்றதாழ்வு?. ஒரு சிலர் மட்டும் மேலைப்படியில் மரியாதை வாங்கிக் கொள்வதேன்? அனைவரும் இறைவன் முன்பு சமம் அல்லவா? சிலருக்கு மூன்றுமுறை தீர்த்தம் ஸாதிக்கப்படுவதேன்? சிலருக்கு மட்டும் வெற்றிலை பாக்கு கொடுப்பதேன். ஏற்றதாழ்வற்ற சமுதாயத்தில் ஏன் இவை நீக்கப்படவில்லை.

1959ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட இந்து சமய அறநிலை யத்துறை சட்டவிதி 106இன்படி.

'எந்த நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இந்து தர்ம நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தாலும், நீண்ட காலப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு உட்பட்டு இருந்தாலும், நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருந்தாலும், பிரசாதமோ, தீர்த்தமோ வழங்குவதில் இனம், பால் (ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடு), பிறந்த இடம் ஆகியவற்றை காரணங்காட்டி பிரசாதம் வழங்காமல் இருப்பது கூடாது.

'பிரசாதம்' என்ற சொல் சமைக்கப்பட்ட உண்ணத்தக்க உணவு வகைகள், பழம், பூ, வெற்றிலை, விபூதி, குங்குமம், தூளசி, வில்வம், மஞ்சள்பொடி, சந்தனம் ஆகியவற்றை குறிப்பிடும். 'தீர்த்தம்' என்ற சொல் புனித நீர், பானகம், பால் போன்றவற்றை குறிப்பிடும்.

சட்டவிதி இப்படியிருக்க நீங்கள் பொறுப்பு வகிக்கும் அரங்கநாதர் திருக்கோயிலில் வசந்தோத்ஸவத்தின்போதும், மற்றைய உத்ஸவங்களில் 7ஆம் நாளன்று பெண்களுக்கு மஞ்சள்பொடி கொடுப்பதில்லை. மாறாக அவர்கள் ஏசப்படு கிறார்கள். இவ்வாறு ஏசுவது கோயில் ஊழியரான ஜப்தா சம்பத் என்ற

ஸ்தானீகர். அவர் மீது நீங்கள் ஏன் சட்டவிதி 106இன்படி இவ்வாறு மறுப்பது கூடாது என்று அறிவுறுத்தவில்லை. உங்களுடைய செயல் ஒவ்வொன்றுக்கும் சட்டவிதியை மேற்கோள் காட்டும் நீங்கள் இதை ஏன் அமுல்படுத்தவில்லை. இதை நான் தகவல் அறியும் உரிமை சட்டத்தின் கீழ் கேள்வியாக கேட்டபோது இது தகவல் அறியும் உரிமை சட்டத்தின் கீழ் வாராது என்ற பதிலைத்தான் உங்களால் கொடுக்க முடிந்தது.

ஆகவே, உயர் மரியாதை பெற்றவர்களான அரையரும் , பட்டரும் அந்த மரியாதையை மற்றைய மரியாதைகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காண்பிப்பதற்காகவும் அவர்கள் பாதங்கள் பூமியில் படக்கூடாது என்பதற்காகவும் ஏற்பட்டதுதான் ஆரியப்பட்டாள் வாசலிலிருந்து /ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலிருந்தும் புறப்படும் பிரம்மரதமும் மற்றைய ஸன்னிதிகளில் கீழே இறங்காது மரியாதை பெற்றுக் கொள்வதுமாகும். (அரையர்கள் மற்றும் பட்டர்கள் திருமுன் காணிக்கையைதான் அந்தந்த சன்னிதிகளில் ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள். நம் பாடுவாணை வீட்டிலே விட்டு வா, நம் பட்டதை வீட்டிலே விட்டு வா என்ற அருளப்பாடை நீங்கள் 2010ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஸ்தானீகர் வாயிலாக சொல்ல அனுமதித்திருக்கக் கூடாது. நம்பெருமாள் ஆணையை மீறியவர்கள் மதிக்கக் தெரியாதவர்கள் நீங்கள்.

ஆன்மீக சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளின் உட்பொருளை நீங்கள் கொண்டுள்ள சமுதாயச் சிந்தனைகளைக் கொண்டு பார்க்க முடியாது. அப்படியே இருந்தாலும் 2009 ஆம் ஆண்டு வரை இத்தகைய தவறுகளை பல நூற்றாண்டுகளாக பொறுத்துக் கொண்ட இறைவன் 2010ஆம் ஆண்டு மட்டும் விழித்துக் கொண்டானோ. அல்லது ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் உங்கள் மேல் ஆவேசமாகி இந்தச் செயலை அமுல்படுத்தச் சொன்னார்களா.

உள்துறை விவகாரங்களில் தலையிடுவதற்கு உங்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை. நீங்கள் மேற்கொண்ட இந்த அடாத செயலுக்கு ஆன்மீக உணர்வுகளுக்கு எதிரான குழுக்களை தூண்டி விட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறீர்கள். உங்களுடைய கேள்விகளுக்கு 1890ஆம் ஆண்டு தொடங்கி பலர் பதில் சொல்லியுள்ளனர். உண்மைக்கு மதிப்பளிக்கத் தெரியாத உங்களுக்கு இந்த

மேற்கோள்கள் எந்தப் பயனையும் அளித்திடப்போவதில்லை. ஆயினும் சமூகத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் இந்த உண்மை தெரியவேண்டும் என்பதற்காகக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. “நீங்கள் சொல்லும் அதே காரணங்களை முன்வைத்து 1890ஆம் ஆண்டு அப்போதைய Acting District Magistrate GW FAWCETT 10.1.1890 ஆம் நாளன்று, Syed Kathir Padshah, Deputy Magistrate 22.11.1890ஆம் நாளன்றும் தீர்ப்புகள் வழங்கியுள்ளனர். நீங்கள் கேட்கும் அனைத்துக் கேள்விகளுக்கு மான விடைகள் அந்தத் தீர்ப்புகளில் அமைந்துள்ளன”.

2. 10th January 1890-District Magistrate in favour of Tegalairs 'Brahmaratham'.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly.

Dated 10th January 1890-Read again Petition, dated the 9th instant, from Nadamuni Ranga Iyengar and others of Srirangam, stating that Tegalai Vedvyasa Bhattar and others are attempting to perform the ceremony of Brahmaratham similar to lyal procession in the streets of Srirangam against the custom to wound the religious feelings of Vadakalai people and requesting that orders may be passed under section 144, Criminal Procedure Code, as there is a likelihood of a breach of **the peace in consequence of a man being taken in procession in a car with divine honours**. Heard Vakils on both sides. The Tegalais of the temple at Srirangam propose to carry out a procession called Brahmaratham this afternoon, tomorrow and the day after in which one of the disciples of the Diety belonging to the sect is to be carried in a palanquin or other 'Vahanam' of the Deity and honoured as a God. The Vadagalais object saying that the rendering of such honors to man would be contrary to custom and would be hurtful to their religious feelings and that if such procession is allowed, there would be a danger of a breach of the peace. Vakil Sanjiva Row on behalf of the Madhva Brahmins also objects to the processions, but does not say that there is any likelihood of

any breach of the peace.

I visited Srirangam this morning to enquire in the matter. I questioned the Deputy Magistrate, the Taluq Magistrate and the Police Inspector, who are all stopping in Srirangam for the festival, and they all assured me: (1) **that the Tegalai sect doing nothing contrary to custom and** (2) that there is no danger whatever of a breach of the peace.

The Vadagalai Vakils have produced absolutely no evidence to show that the contemplated procession is contrary to custom but they explain this by saying that the question never arose before, so that there can be nothing on record. The Tegalais produce a deposition given in 1825 by the Peshkar, a Government servant, before M.Philips, then Collector, and also an order of the collector dated referring to the Brahmaratham. Practically no evidence has been produced before me by either side on the question of custom. The Taluq magistrate Kandasami pillai has, however been here for several years and must be familiar with the custom on the occasion. Whatever, may be the custom, there is no case for the interference of a Magistrate unless there is an ascertained danger of a breach of the peace.

3. திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் 22.11.1890ஆம் தேதியன்றே யார் யாருக்கு ப்ரஹ்மரத மற்றும் யானையேற்ற மரியாதைகள் அளிக்கப்பட்டு வந்தன என்பது பற்றிய டிப்டி மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் அறிக்கை.

(Sl.No.289) 22nd November 1890.

22nd November 1890 Deputy Magistrate enumerating the Tegalairs Brahmaratham (Book. II page 123)

4. Proceedings of the Deputy magistrate of Trochinopoly Division. dated 22nd November 1890.

Read again petition dated 21st November 1890 presented by Mr. S.T.Rangaswami Iyer High Court Vakil on behalf of the Vadagalai sects and the Madhvas of Srirangam objecting to the performance of Brahmaratham procession on the morning of the 23rd November of which occasion the Rotation Manager Veda Vyasa Alasinga Bhattar was proposed to be carried on a pedestal (called Tholookiniyan) with all honours.

Read also letter No.A.dated 22.11.90 from the Taluq 2nd Class Magistrate of Trichinopoly with its enclosures reporting on the said petition. **Read also petition dated 22nd November 1890 presented by. S.T.Rangasami Iyer on behalf of Srinivasa Iyengar and other withdrawing their objections for the Brahmaratham procession referred to above.**

ORDER.

The papers read above show that the Brahmaratham in question is one of the under mentioned several of the kind observed in the Srirangam temple every year.

(a) Two Brahmarathams to Veda Vyasa Bhattar and Parasara Bhattar each in turn. **These to be taken in Tholookiniyan.**

(b) one Brahmaratham to Arayer as above.

(c) Two Brahmarathams or Sreemookha Kattiapaddi and Pavithroachava Mariyadai to Annangar and Rangachariar in turn. **These are to walk with all honours.**

(d) One Brahmaratham to Amoothanar to be taken in Tholookiniyan. (In the year 2010 not in useage).

(e) One Brahmaratham or Yelavelakken Mariyadai to Wothamanambi Iyengar to walk with all honours.

(f) Two Yanaiyetham Mariyadai to two Mirasi Kanakkupillais: one in the month of Karthigai and the other in Chittirai going upon elephants with all honours. (In the year 2010 not in useage.)

(g) Yanaiyetham Mariyadai to Sathaness yearly as above.

(h) One Kathiralangaram Yanaiyethem to a Vellala ryot in Virandanathir village going upon elephants with honours.

The procession objected to is not a new one and the objection is not therefore valid. As however the Vadagalais and the Madhvas sect have asked permission to withdraw their objection petition the withdrawal is accepted.

(signed)

SYED KADIR PADSHAH,

5. Regarding the place from where the Bramharatham Mariyathai or the Tholookkiniyan is to start is very clearly given in the acting district Magistrate's order dated 11.1.1890.

"The Tengalais began the procession yesterday evening; but a large crowd of Vadagalais assembled and objected. The Taluq Magistrate spoke to some leading objectors and pointed out to them that everything in the procassion **was according to custom**, and they were apparently convinced and went away. The procession was about to start from the 1000 pillared mantapam....."

(Signed) G. W. FAWCETT, Acting District Magistrate.

(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, Deputy Collector.

3) ராமாநுஜார்ய திவ்யசரிதை-(16ஆம் நூற்றாண்டில் பிள்ளைலோகம் ஜீயரால் எழுதப்பட்டது.) பக்கம் 246இல்- "அநந்தரம் அரங்கத்தம்மானரைச் சிவந்தவாடையான 'உடுத்துக்களைந்த நின்

பீதகவாடையுடுத்து' என்கிறபடியே அத்தை சிரோபூஷணமாகச் சாத்தி வருள துளசீநளிநாஷுமலைகளையும், பெருமாளுடைய ப்ரஸாதமான மங்கலநல்வன மலைகளையும் திருமார்பிலே சாத்தி, அநந்தரம் ப்ரணவாகாரமானதொரு திவ்ய விமாநத்திலே சுபாஸ்தரணத்தோடே கூடின ஆஸநத்திலே எழுந்தருள்வித்து, சிற்றெயிற்றுமுற்றல் மூங்கலமூன்று தண்டரான எழுநூறுஜீயர்கள் ஜயசப்தத்தை கோஷித்துக் கொண்டு ஆனந்தத்துடனே யதிராஜராஜராய் யதிசூடாமணியாயிருக் கிறவிவரை (நாராயணபரப்ரஹ்ம) இத்தயாதி வாக்யத்தாலே பரப்ரஹ்மத்தை ஸாதித்தபடியாலே, நுங்கால்களைந்தலை மேல்) என்று ப்ரஹ்மரதம் பண்ணி ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக் கொண்டு செல்ல; அநந்தரம் எழுபத்துநாலு முதலிகளான ஆசார்ய புருஷர்கள் அங்குத்தைக்கு சாத்ரராகையாலே.....'".

1890ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பின்படி இவை பல ஆண்டு களாக அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது தெரிய வருகிறது. ஒன்றான பராசரபட்டர், வேதவ்யாஸ பட்டர் ஆழ்வார்களின் பிரதிநிதியாய் அவர்களுக்குரிய மரியாதையைப் பெற்றுக் கொள்பவராய் அரையர் ஆகியோருக்கு ஸ்ரீபாதம் தாங்கிகள் எனப்படும் மனிதர்களால்தான் கேடயத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணப்பட்டு பிரம்மரத மரியாதை நடை பெறவேண்டும். **இதை மாற்றுவதற்கு அல்லது பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளைப் பேசுவதற்கு உங்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை.** பிரம்மரதத்தில் அமர்ந்திருக்கும் மரியாதைக்குரிய நபர் அவர்களுடைய முன்னோர்களுக்குத் திருவரங்கனால் அளிக்கப்பட்ட மரியாதையைதான் பெற்று வருகின்றனர். இது சமயம் சார்ந்த ஓர் மரியாதை.

தன் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு பட்டர், அரையர் போல்வார் அர்ப்பணித்திட, அதனால் பெரும் உவகையடைந்த ஸ்ரீரங்கநாதன் தான் புறப்பாடு கண்டருளும் பல்லக்கிலோ அல்லது கேடயத்திலோ அந்த மரியாதைக்குரிய நபரை உட்கார வைத்து தன்னை எழுந்தருளப் பண்ணும் ஸ்ரீபாதம் தாங்கிகளைக் கொண்டு இந்த பிரம்மரத மரியாதையை ஏற்படுத்தி வைத்தான். **அதை இல்லை எனச் செய்யும் அதிகாரம் உங்களுக்குக் கிடையாது.**

கை ரிக்ஷா ஒழிப்பிற்கும் உயர்ந்த மரியாதையான பிரம்மரதத்தையும் இணைத்து விளக்கம் கேட்கும் உங்களால், சுதந்திரப்

போராட்ட வீரரின் வாரிசுகளிடம் ‘உங்கள் நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுங்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்ளவில்லை. உங்கள் மூதாதையர் தியாகியாய் இருக்கலாம். ஆகவே அந்த நிலத்தை நீங்கள் உழுது பயிர் செய்யக்கூடாது’ என்று கேட்கமுடியுமா?

மேலும் 1890ஆம் ஆண்டிற்கு பிறகு தோளுக்கினியானில் பிரம்மரதம் என்ற மரியாதை திருக்கோயில் வளாகத்தின் உள்ளிருந்து தான் நடைபெற்று வந்தது என்பதற்கு கீழ்க்கண்ட கோயில் பழக்கவழக்கங்களைப்பற்றிய நூல்களிலிருந்து ஆதாரங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன.

1) ‘ஸ்ரீரங்கம் கோயில் தத்துவம்’ என்னும் நூல் 1957ஆம் ஆண்டு ஸ்தானீகம் S.நரசிம்ம அய்யங்காரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. இதற்கு ஓய்வு பெற்ற Federal Court Judge Sri. S. Varadhachariar என்பவர் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். இந்த நரசிம்ம அய்யங்கார் என்பவர் இந்தக் கோயில் பழக்க வழக்கங்களை நன்கு அறிந்த ஸ்தானீகம் என்னும் பதவியை வகித்து வந்தவர். இவர் எழுதியுள்ள பல நூல்கள் ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் சார்பில் வெளிவந்துள்ளன. ஆகவே இவர் எழுதியுள்ளவை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கவை. அந்த நூலின் 79-80 ஆவது பக்கங்களில் ‘இராப்பத்துத் திருநாள்’ என்ற பத்தியின் இறுதியில் ஆழ்வார் மோஷம் என்னும் வைபவத்தின்போது நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

“.....நம்பெருமாள் வழக்கம்போல் புறப்பட்டு வந்து சந்திர புஷ்கரணியில் தீர்த்தம் ஸாதித்து தீர்த்தவாரி நடத்தி மண்டபம் சேர்ந்து திருவந்திக்காப்பு ஆகி, உபாத்தியாயருக்கு ஸேவை ஸாதித்து, வழியில் வந்து தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கும் பட்டரை ‘நம் பட்டரை வீட்டில் விட்டுவா’ என்று வேத விண்ணப்பத்துக்காக அனுக்ரஹித்து.....” (நம் பட்டரை வீட்டிலே விட்டு வா என்றால் “நடந்து போகச்சொல்” என்று பொருள் அல்ல. அவருக்குரிய மரியாதையைக் கருதி கேடயத்தில் எழுந்தருள்பண்ணி ஸ்ரீபாதம்தாங்கிகளைக் கொண்டு, வீட்டிலே விட்டு வா என்று பொருள்.)

“.....பெருமாள் மண்டபத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்து கொட்டகையிலுள்ள நாலுகால் மண்டபத்தில் நின்று கொண்டு

ஆழ்வார்களுக்கு மரியாதை செய்து அனுப்பிவிட்டு திருத்தாழ்வரை தாலரால் சொல்லப்படும் படிப்பு என்னும் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருப்பாற் கடலிலிருந்து ஸ்ரீரங்கம் வந்து சேர்ந்த விருத்தாந்தத்தை எல்லோரும் கேட்டு அனுபவிக்கும்படி செய்துவிட்டு, கொட்டகை எழுந்தருளி ஸ்தானீகர் நாயீந்தே ரகுநாதா என்று பிரார்த்திக்க பெருமாளும் ஸேவாகாலம் தீர்த்த பலம் அனுக்ரஹித்து ‘மேலே திருக்கல்யாண உத்ஸவத்தை நன்றாய் நடத்திவை’ என ஆஜ்ஞாபிக்க மேற்படி ஆஜ்ஞையை மணியகாரர் சிரஸாவதித்து (தலைமேற்கொண்டு) மங்களவாத்திய கோஷங்கள் முழங்க, பெருமாள் கொஞ்ச தூரம் போய் “நம்பாடுவானை வீட்டில் விட்டுவா” என்று ஆஜ்ஞாபித்துவிட்டு, மூலஸ்தானம் போய் சேருவார். பட்டர் அரையர் ப்ரம்மரதங்கள் நடை பெற்று இராப்பத்து உத்ஸவம் முடிவடைகிறது. (இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறும் வள்ளைக் கோபுரத்தைத் தாண்டி வளையே வந்தால் அரையர்களுடைய திருமாளிகைகள் அமைந்துள்ளன. நடந்து சென்றால் 2 நிமிடத்தில் அவர்களுடைய திருமாளிகையைச் சென்ற டையலாம். ஆனால் அவர்கள் ஆழ்வார்களுடைய ஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டு இந்த விழா நடைபெறுவதால் ஆர்யபட்டாள் வாசலிலிருந்து கேடயத்தில் எழுந்தருளுகிறார்கள். அவர்கள் ஓய்வொரு ஸந்நிதிக் கும் செல்லும்போது அவர்களை நம்போன்ற மானிடர்களுடன் ஒப்பிடுவது கூடாது. அவர்கள் ஆழ்வார்களுடைய சொரூபமாய் கொள்ளப்படுவதால் ஸந்நிதிகளில் இறங்கி மரியாதைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படவில்லை. இதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டால் உங்களுடைய கைரிக்கொ ஓப்பு உவமை மற்றும் இறைவனுக்கு முன் அனைவரும் சமம் போன்ற விதண்டாவாதங்கள் அடிபட்டுப் போகும். கைசிக் பிறும்மரதத்தின் போதும், வைகுண்ட ஏகாதசி விழாவின் முடிவில் பட்டருக்கும் அரையர்க்கும் ஏற்பட்டுள்ள பிறும்மரதத்தின்போது அவர்கள் நீண்ட நிலை அங்கியையும், தலையில் குல்லாவையும் அணிந்து கொண்டு தோளுக்கினி யானில் வருவதே இந்தக் கோயிலில் பின்பற்றப்பட்டு வரும் நீண்டகால பழக்கவழக்கமாகும். அப்போது அவர்கள் சாதாரண மனிதர்களாக கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒன்றான பராசர பட்டரோ அல்லது வேதவியாச பட்டரோ, திருவரங்கப் பெருமாள் அரையராகவோ கொள்ளப்படுகின்றனர். அதனால் தான் அவர்களுக்கு நிலை அங்கி மற்றும் குல்லாவினைத் தரித்து வருகின்றனர். வாதரவ தேசிகரோ அல்லது உத்தமநம்பியோ நிலை அங்கி அல்லது குல்லா தரித்து வருவதில்லை.)

2) ஸ்தானீகம் பார்த்தலாரதி அய்யங்காரால் 1937ஆம் வருடம் எழுதப்பட்டது கைசிக மாஹாத்மயம் என்னும் நூல். இவர் இந்தக் கோயிலில் பல ஆண்டுகள் ஸ்தானீக கைங்கர்யம் செய்தவர். 'தேவஸ்தான பத்திரிகை' என்னும் வார இதழின் ஆசிரியர். இவர் எழுதிப் பதிப்பித்துள்ள 'அருளிச் செயல் அகராதி' இன்றும் ஆய்வாளர்களுக்கு கிடைத்தற்கரிய செல்வமாக விளங்கி வருகிறது. இவர் அனைத்து உத்ஸவங்களையும் தொகுத்து நூல்கள் பல வெளியிட்டுள்ளார். இவர் ஒரு சிறந்த பதிப்பாளர். இந்த நூலின் பக்கங்கள் 21, 22இல்

“கைசிக மாஹாத்மியம் அவதரித்த இன்றைய தினத்தில் மாஹாத்மியத்திற்கு விசாக்னமிட்டருளி அதனைத் தனக்கு விண்ணப்பம் செய்த பட்டரிடம் குதூஹலம் கொண்டு பெருமான் ஸ்தானீகர் மூலமாக “நம் பட்டரை வீட்டில் விட்டு வா” என்று மணியகாரரை ஆக்ஞாபிப்பார். மணியகாரரும் நாயிந்தே நாயிந்தே என்று சொல்லி ஆக்கொயை சிரஸாவஹித்து பட்டரை அழைத்துக் கொண்டு பெருமாளோடு உள்ளே போவார்.

பட்டர் பிரம்மரதம்: பெருமான் உள்ளே எழுந்தருளியதும் ஸந்நிதி வாசல் கதவுகள் சாற்றப்படும். பெருமான் தம்முடைய மாலையை பட்டருக்கு ஸாதிப்பார். பட்டர் பெரியபெருமாளிடமும் அனுக்ரஹம் பெற்றுக் கொண்டு ஸந்நிதி வாசலில் வந்து நிற்பார். மறுபடியும் கதவுகள் சாற்றப்படும். பெருமான் தோளுக்கினியானில் இருந்து மூலஸ்தானம் எழுந்தருளியதும் ஸன்னிதி வாசல் கதவு திறக்கப்பட்டு, மங்களாலத்தி ஆகும். மங்களாலத்தி முடிந்ததும், அர்ச்சகர் ஸ்ரீசடகோபத்தை ஸந்நிதிவாசலுக்குக் கொண்டு வந்து பட்டருக்கு ஸாதிப்பார். நட்டு முட்டு தாளத்தோடு பட்டர் ஸ்ரீசடகோபம் பெற்றுக் கொண்டு தம்முடைய சிஷ்யர்களோடும் கைங்கர்ய பரர்களோடும் **மேலப்படியிறங்கி ஸேனை முதலியார் ஸந்நிதியில் ஸேவை மரியாதை பெற்று, பிரதக்ஷிணமாகப் போய் ஆரியபட்டர் வாசலில் இருக்கும் கேடயத்தில் உட்காருவார். ஸ்ரீ பாதம் தாங்குவார் கேடயத்தை எழுந்தருளப் பண்ணுவார்கள்.** தெற்கு வாசல் வழியாக வெளியே போய் உள்திருவீதியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து கொண்டு பட்டர் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவார். வழியில் கருட மண்டபத்தில் கருடனும் நம்மாழ்வாரும் மலை ஸாதிப்பார்கள். ரங்கவிலாசத்தில் கூரத்தாழ்வான் தம்முடைய ஸந்நிதிக்கெதிரில் மலை ஸாதிப்பார்.

இதன் தொடர்ச்சி பக்கம் 82

இதழ் 151இன் தொடர்ச்சி. விளக்கவுரை:புதுச்சேரி-பெருமாள் ராமாநுஜதாஸர்.

**9ஆவது சீத்துநிலை அபேத மாயாவாத
கண்டனப் பரிச்சேதம்**

பாடல் 11இன் விளக்கம்:

மையணிந்த பெரிய கண்களையுடைய ஆகம வல்லி!
வேதமானது தத்துவங்களை இவ்வாறு நிச்சயித்திருக்கவும் நீ இதற்கு
மாறாகப் பலபடியாலும் வழங்கினை; இந்தத் தத்துவத்தில்
ஐயமானது பண்டைக் காலத்திலும் உண்டாகி, அதற்கும் பரிகாரம்
கூறப் பெற்றுள்ளது. அதன் உண்மை ஏதென உரைக்கில்;

12. **அனையபா கவதமாகிய புராணத்(து)
அமைந்த ஏகாதசக் கந்தத்
தனிலிரு பதின்மேல் இரண்டதாய் நிகழ்ந்து
தழைத்திடும் அத்தியாயத்தில்
புனைபசுந் துளவ மாலையா தவனைப்
போற்றியுத் தவனெனும் புனிதன்
எனதுவிண் ணப்பம் கேட்டருள் என்றாங்கு)
எதிரெழுந்த(து) இருகரங் குவித்து;**

(இ.பொ.) வியாசரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பாகவதத்தில்
அமைந்த ஏகாதச கந்தத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் வரும்
செய்தி; ஒரு சமயத்தில் உத்தவர் என்பவர் கண்ணபிரானை
அடைந்து, இரு கரங்குவித்து வந்தனம் வழிபாடுகள் செய்து;

13. **தொல்லைமூ வுலகும் பூத்த வுந்தியனே!
தொகுதிதத் துவவிகற் பத்தை
வல்லபேர் வல்ல படியுரைக் கின்றார்
மற்றதில் எதுபர மார்த்த**

எல்லையே ததனுக் கென்று கேட்டலுமே
இதழ்ப்பவ ளத்துவேங் குழலால்
கொல்லியும் மதுரக் குறிஞ்சியும் இசைத்துக்
கோநிரைக் காத்தகோ வலனும்;

(இ.பொ.) எம்பெருமானே! தொன்மையான மூன்று எனக் கூறக்கூடிய எல்லாவுலகங்களையும் உண்டாக்கிய உந்தித் தாமரையை யுடையவனே! தத்துவம் வல்லார் தத்துவங்களைப் பலவாறாகக் கூறுகின்றனர். அங்ஙனம் கூறுவதில் உண்மை எவையென விளங்கவில்லை. அவற்றை அடியேனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும் என்று வேண்டினார். அப்போது பவளத்தைப் போன்ற சிவந்த வாயையுடையவனும் மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட குழலைக் கொண்டு கொல்லியும் குறிஞ்சிப் பண்ணையும் இசைத்துக் கோ நிரையைக் காத்த கோபாலனான எம்பெருமானும்;

14. என்னுடை மாயா வசத்தரா னவர்கட்(கு)
எத்தனை யாயினும் தோன்றில்
அன்னிலை யெல்லாம் மெய்யெனத் தம்மில்
அவரவ ராதரியா நிற்பர்
துன்னுமம் மயக்கம் ஆத்தும சாந்தி
துலங்கிய பொழுதெலால் தீரா
இன்னன வெல்லாம் நிற்கவுன் தனக்குஇங்(கு)
இயம்புவன் கேள்பர மார்த்தம்.

(இ.பொ.) உத்தவரே! என்னுடைய மாயைக்கு வசப்பட்டவர் களான சிவன் பிரமன் முதலானவர்கள் தத்தம் மனத்தில் தோன்றி யவையெல்லாம் தத்துவங்களாம் என்று நம்பி ஆதரிப்பார்கள். அங்ஙனம் ஆதரிப்பதற்கு அவர்கள் மயக்கவுணர்வாகிய அஜ்ஞானமே காரணமாகும். அவ்வுணர்வு ஆத்மசாந்தி தோன்றிய பொழுதன்றி ஒழிய மாட்டாது; நிற்க இனி உண்மை உரைப்பேன் கேள்;

15. பகுதிதத் துவமு எட்டதற் கப்பால்
பகர்ந்திடும் சீவனங் கதன்மேல்
தொகைபெறும் காலம் இங்கிவை எல்லாம்
தோற்றமும் ஒடுக்கமும் என்பரன்

மகிமையாம் இந்தத் தத்துவ விளக்கை
மனத்தினில் உறுதியாய் வைத்து
நிகரறும் என்னை அடைதிஎன்(று) அறைய
நீங்கிடச் சொன்னது நிகழும்.

(இ.பொ.) 'பிரகிருதி தத்துவம் இருபத்து நான்கும் அதன் மேல் ஜீவதத்துவமும் சேர்ந்து என்னிடத்தில் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் அடைகின்றன; ஆதலால் நீர் இதை உறுதியாகக் கொண்டு என்னை அடைவீராக' என்று கூறி அவர் ஐயத்தை நீக்கியதாகப் பாகவதம் பதினொன்றாம் ஸ்கந்தம் இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயத்திற் கூறப் பட்டது.

16. தேகவிந் திரியம் விடயமா பூதம்
சிறந்தஅந் தக்கர ணங்கள்
ஆயமெய்ப் பகுதி தத்துவ மூவெட்(டு)
ஆயதன் மேல்நிகழ் சீவன்
மேகமூ டொளிரும் மின்னிகர் மேனி
விண்டுவுக் கடிமையென் பதனைப்
பாகுநேர் மொழியாய்! உலகுளோர் புகழும்
பராசர மிருதியும் பகரும்.

(இ.பொ.) தேகம், இந்திரியம், ஐந்து விஷயம், ஐம்பூதம், அந்தக்கரணங்கள் என்ற பிரகிருதி தத்துவமும், அதன்மேல் ஜீவ தத்துவமும் விஷ்ணு ரூபியாகிய இறைவனுக்கு அடிமையாகும் என்று பராசர ஸ்மிருதியாம் தருமசாஸ்திரம் பகரா நின்றது.

17. கெண்டைஒண் தடங்கண் தொண்டையம் கனிவாய்
கிளரொலிப் பன்மணிக் கிள்ளாய்!
விண்டுவிந் புராண நூலினில் பஞ்ச
விஞ்சத னாகிய சீவன்
அண்டகோ டிகளின் காரணம் ஆகிய
அமர்பர மாத்துமா வுக்குத்
தொண்டனென் பதுவும் இதரருக்(கு) அடிமை
தொடர்பிலான் என்பதும் சொல்லும்;

(இ.பொ.) கெண்டைமீன் போன்ற ஒளி பொருந்திய விசால மான கண்களையும் மென்மையான குரலையும் கனிபோன்ற வாயை

யுமுடைய அழகிய கிளியை ஒத்த ஆகம மடந்தாய்! அண்ட உற்பத்திக்கெல்லாம் காரணமாகிய இருபத்தாறாம் தத்துவமாம் பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு உலகிலுள்ள அனைத்து ஜீவாத்மாவாகிய தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலானவர் அடிமைகள் என்றும், அச்சீவர்கள் வேறு ஒருவருக்கும் அடிமைப் படமாட்டார்கள் என்றும் விஷ்ணுபுராணம் கூறா நின்றது;

**18. பரவிய பரத்து வாசசங் கிதையில்
பகுதிதத் துவங்கள்மூ வெட்டில்
நிரையினைக் கடந்து விளங்கிய சீவன்
நேமியும் சங்கமும் தரித்த
அரிதிரு மேனி யாகியே இருந்தும்
அங்கவன் தனையறி யாமல்
விரவுமா யையினால் மயங்கிநீள் புவியில்
வியாபரித் திடுமென இயம்பும்;**

(இ.பொ.) பிரகிருதி தத்துவம் இருபத்து நான்கினையுங் கடந்த தத்துவமாகிய ஜீவாத்மாக்கள் எல்லா உலகிற்குங் காரண னாகிய சங்கு சக்கரங்களைத் தரித்திருக்கும் பரமாத்மாவுக்கு அடிமையாயிருந்தும் மாயையினால் மயங்கி உண்மையறியாது உலகத்தில் பிறந்து இறந்து உழல்கின்றன என்று பரத்துவாச சம்ஹிதை பகருகின்றது.

**19. சுருதிக னெல்லாம் தெளிவுறும் படியே
சொல்லிய பகுதிதத் துவங்கள்
இருபது நாலும் கடந்துமே லாகி
இலங்கியே இசைந்திடும் சீவன்
அரவமார் கடலில் அரவமே லுறங்கும்
அச்சுதற் கடிமையென் பதனைத்
தரைபுகழ் பார தத்திதி காச
சமுச்சயந் தன்னிலும் சாற்றும்**

(இ.பொ.) சுருதியென்னும் வேதமெல்லாம் தெளிவாகக் கூறிய பிரகிருதி தத்துவங்கள் இருபத்து நான்கிற்கும் மேலாகிய ஜீவன், ஆதிசேடன் மேல் அறிதுயிலமரும் அச்சுதனுக்கு அடிமை யாம் என்று பூமி புகழும் பாரத இதிஹாஸ சமுச்சயந்தன்னில் ஓதப்படா நின்றது; (தொடரும்)

இதழ் 151இன் தொடர்ச்சி. விளக்கவுரை:புதுச்சேரி-பெருமாள் ராமாநுஜதாஸர்.

மூலம்: 151இன் தொடர்ச்சி

அதில் சொன்னபடியே ஸ்வஸ்வாதந்தர்ய அந்யசேஷத்வ தேஹாத்மாபிமாநங்களை பரித்யஜித்து ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தராய் ஸ்வபாரதந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்து அவித்யா கர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த நிபந்தநமான அக்ருத்யகரணாதி நிஷித்தாநுஷ்டாந நிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்து, அவனையுபாயமாக அத்யவஸித்து பாகவத சேஷத்வத்திலே யூன்றி நாரபதவாச்யரான சேதநாசேதங்களோடே சத்ரு மித்ர விபாகமற, ராகத்வேஷ ஸௌந்யராய் தாரபுத்ராதி பந்து ஸங்கத்தை விட்டு அவனையே எல்லாமாகப் பற்றி ஸ்வகர்த்தருத்வ போக்த்ருத்வ நிவ்ருத்தி பூர்வ ஸர்வவித கைங்கர்ய நிரதராய் வர்த்திக்கிராப்போலே வர்த்திக்கும் தொழிய, அதிகாரியாமவன் அப்ராமாண்ய க்ருத்யங்களிலே ப்ரவர்த்திக்க மாட்டானிறே. நீரிப்படி சதச: தூஷித்தீர், 'அஜ்ஞாநத்துக்கிலக்கு ஆசார்ய தோஷம்' என்றும், பகவத் பாகவத விஷயங்களிலே தோஷமுண்டா னாலும், குணம்போலே உபாதேய மாயிருக்குமென்றும் இம்மூன்று விஷயங்களில் தோஷமுண்டானாலும் கர்ஹிக்கப் போகாது; அதுவும் உபாதேயமாயேயாயிருக்கும்.

விளக்கவுரை:

நடந்ததாகில், இத்தன்மையானவர்கள் வேறு காலங்க ளிலோ வேறு பிறவியிலோ அவரிடத்தில் இறைவனுக்கு அநு தாபம் பிறந்து அவ்விறைவனுடைய அருளுக்கு உரியவராவர்.

அங்ஙனன்றிக்கே இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ தரிசநத்தையும் ஆசார அநுஷ்டானங்களையும் இழித்துப் பேசுவார்க்கு அவ் விறைவனுடைய அருளும் இல்லையாய்விடும். ஆகையால் புறப் பொறியாகிய கண்களால் காணமுடியாத விஷயத்தில் சரித்திரம் முன்னிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி, பாடல்களில் வரும் செய்தி மனிதன் செய்யும்

ஆய்வு உதாரணம், அநுமானம், கண் முதலிய பொறி களால் அறியக்கூடியவற்றை விட்டு எல்லா வேதாந்தங்களின் சுருக்கமான பெரியதிருமந்திரத்தையே தமக்குச் சான்றாகக் கொண்டவராய், அவற்றில் சொன்னபடியே தனக்குத்தானே உரிமை என நினைத்தல், பிறர்க்கடியமை என்றிருத்தல், தேகமே ஆந்மா என்ற நினைவு ஆகியவைகளை நன்றாகவிட்டு; தன்னைத்தானே காத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் நின்று விலகியவராய் தன்னுடைய (பாரதந்திரியம்) ஒன்றுக்கும் இயலாமையை நினைத்து; அறிவின்மை புண்ணியபாவ கருமங்கள் தீயபழக்கம் தீயவற்றில் சுவை இவற்றால் வந்த பஞ்ச பூதங்களால் ஆன உடல் தொடர்பு காரணமாகச் செய்யக்கூடாத தீயவொழுக்கத்திலிருந்து கை வாங்கி நின்றலை இறைவனி டத்தில் பிரார்த்தித்து, அவனையே உபாயமாக உறுதிபூண்டு பாகவதர்க்கு அடிமை புரிவதில் ஊன்றி நாரபதத்தில் கூறப்பட்ட வரான அறிவுடைய மக்களிடத்தும் அறிவற்ற சடப்பொருளி டத்தும் பகைவரென்றும் நண்பரென்றும் வேற்றுமையின்றி விருப்பு வெறுப்பற்றவராய் மனைவி மக்கள் பெயரன் உறவினர் ஆகியோரிடமுள்ள பற்றைவிட்டு எம்பெருமானையே, எல்லா உறவுமாகப் பற்றித்தானே செயல்படுபவனென்றும் அதனால் விளையும் இன்பம் தன்னுடையது என்னும் எண்ணத்தை முதல் முன்னம்விட்டு, எல்லாக் கைங்கர்யங்களையும் இறைவனுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்கிற நி்ட்டையையுடைய ஞானிகளைப்,

மூலம்:

(257) “ப்ராதுர் பாவைஸ் ஸுரநர ஸமோ தேவ தேவஸ் தஜீயா ஜாத்யாவ்ருத் யாத்வ பிசகுணதஸ் தாத்ருசோ நாத்ர கர்ஹா” (?) என்று, ப்ரமானஞ் சொல்லாநின்றதிறே? என்னில், ஸம்ஸாரிகள் தோஷமும் நாரத்வ ப்ரயுக்த பந்தத்தாலே தன்தோஷாமென்று நினைக்கச்சொன்ன நான், தூஷிக்கிறேனோ? மூடனான நீ அபேத ப்ரவருத்தி ஸத்ஸம்பரதாய மென்று சிலர் சொன்னாரென்று ப்ரமிக்க, ப்ரம நிவ்ருத்யர்த்தமாக, “என்பர் மூர்க்கராவார்” என்கிறபடியே சொன்னேன் இத்தனையொழிய, இது நமக்குப் பணியோ? இது கிடக்கட்டும். (258) “அஜ்ஞாநத்துக் கிலக்கு ஆசாரியதோஷம்” (பூர்வசன பூஷணம்-300) என்றது,

விளக்கவுரை:

போல் இருப்பதல்லாமல், அதிகாரியானவன் பிரமாணங் கள்

சொல்லாத தீயசெயலைச் செய்ய மாட்டானிறே. ‘நீர் இவ்வாறு நூறு முறை தீய செயலைச் செய்தல் கூடாதெனக் கடுகடுத்துக் கூறினர்’ ஆனால், நம் பூருவர்கள் “அஜ்ஞானத்துக்கு இலக்கு ஆசாரியதோஷம் என்றும்”, பகவத் பாகவத விஷயங் களிலே குற்றமுண்டானாலும் குணம் போலே கொள்ளத்தக்க தாயிருக்கும் என்றும், ஆசாரியன் பகவான் பாகவதர் ஆகிய இம் மூன்று விஷயங்களிலும் தோஷமுண்டானாலும் வெறுக்கப் போகாது. அவையும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கும்.

257. “தேவர்களுக்கும் தேவனான நாராயணன் அவதாரங்களாலே தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஒத்த தன்மையை அடைகிறான்; அதுபோலவே அவனது அடியார்களும் சாதியினாலும் ஒழுக்கத்தாலும் குணத்தாலும் பகவத்சம்பந்த மில்லாதவரோடு ஒத்த தன்மையுடைய வராகிறார்கள். இவ்வாறு பாகவதரல்லாரோடு ஒத்தவரானாலும் அவன் அடியார்க்கு அது பழிப்பில்லை: பின்னை இது உயர்வாவது யாங்ஙனம்? எனின் இது உலகத்தைக் காக்கும் பொருட்டாதலின், பாகவதரல்லாதாரிடத்துள்ள கல்வி ஒழுக்கம் அவற்றால் வரும் மேன்மை விதையின் அலங்காரம் போலே பழிக்கத்தக்கது” என்று, பாகவதர் அல்லாதார் செய்யும் எச்செயலும் பழிப்புக்கிடமாகுமென்றும் பாகவதர் செய்கின்றவை எல்லாம் பழிப்பிக்கிடமாகாது அதனால், பாகவதரை வெறுக்கக்கூடாது என்று மேற்கண்ட பிரமாணம் சொல்கிறதே யல்லவா? எனின், ஸம்சாரியான சாதாரண மக்களின் குற்றமும் நாரபதத்தால் சொல்லப்பட்ட உறவினாலே, அது தன்குற்றம் மென்று நினைக்கச் சொன்ன யான் பிறரைக் குற்றஞ் சொல்லுகிறேனா? மூடனான நீ, தீய வழி நடத்தல் நல்ல சம்பிரதாயம் என்று சிலர் சொன்னார்கள் என்று மயங்க, அம்மயக்கத்தைப் போக்கு வதற்காக என்பர் மூர்க்கராவார் (உப. ரத்தினமாலை-71) என்கிற படியே, சொன்னேன் இத்தனையொழிய இது எமக்குப் பணியோ? இது இருக்கட்டும், 258. சீடனுடைய அறிவின்மைக்கு இலக்கு ஆசாரியனுடைய (திருமேனியால் வரும்) குற்றம் என்றது,

மூலம்:

ஸதாசாரியனானவன், தன்னை ஆச்ரயித்து சேதனன் பூர்வ

வாஸனையாலே பத்த ஸம்ஸாரியாய், தூர்விஷய ப்ரவணனாய் அரங்க மாளியைப் போலே திரியா நின்றால், அவனுடைய விநாசம் தன்னதாக பாவித்து ஹிதபுத்தியாலே நிக்ரஹித்து பருஷோக்தி யாலே சிஷித்தால், இவன் தூர்புத்தியாகையாலே ஆசார்யனானவன் எல்லாம் பொறுத்து 259. யஸ்ய அபராத₄ந் ஸ்வப₄த ப்ரபந்நாந்-ஸ்வகீய காருண்ய கு₃ணேநபாதி (குருகுணாவளி) என்று காருண்யத்தாலே ரக்ஷிக்க வேண்டாவோ? இப்படி அஹங்காரத்தாலே ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுண்டோ? என்று நினைக்குமென்று, அதுவாராமைக்காக அந்த நிக்ரஹ ரூப தோஷமும் ஹிதபுத்தியாச் செய்கிறதாகையாலே, உபாதேயமென்று சொன்னதித்தனை யொழிய, தோஷமெல்லாம் உபாதேயமென்றால், அக்ருத்ய கரணாதி அஸஹயா பசாராந்தமாக ப்ரக்ருதி குணத்தாலே வருகிற நிஷித்தாநுஷ்டாநங்களெல்லாம் உபாதேயமாம்.

விளக்கவுரை:

நல்லாசாரியனானவன் தன்னை அடைந்த சீடன் முன் பழக்கத்தாலே மூலப்பகுதியின் விகாரமான இவ்வுடலில் கட்டுப்பட்ட ஸம்சாரிகளைப் போலே கெட்ட விஷயத்தில் ஈடுபட்டவனாய் அரங்கமாளி என்பானைப்போலே திரியா நின்றால், அவனுடைய அழிவு தன்னுடையதாக நினைத்து நன்மை செய்யவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தாலே ஆசாரிய னானவன் தண்டித்துக் கடுஞ்சொற்களாலே சீட்சை செய்தால், சீடன் கெட்ட நினைவுடையனாகையாலே அவன் செய்த எல்லாவற்றையும் பொறுத்து, (259) “எந்த ஆசாரியனானவன் தம்திருவடிபைய அடைந்த பிரபந்நன் குற்றமிழைத்தவனானாலும் அவனை ஆசாரியனானவன் தன்னுடைய கருணையாலே சீடனைக் காக்க வேண்டாவோ? இவர்க்கு ஆசாரிய நிறைவு உண்டோ என்று, சீடன் இவ்வாறு தன் அகங்காரத்தாலே ஆசாரியனைக் குற்றமுடையவன் என்று நினைக்குமென்று அதுவாராமைக் காக அந்த சீட்சை மூலமாக வருகின்ற தோஷமும் சீடனுடைய நன்மையின் பொருட்டே செய்கிறதாகையாலே அதைக் கைக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியதன்றி, இவன் குற்றமெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், செய்யக்கூடாததான தீய வற்றைச் செய்தல், பகவதபசாரம் பாகவதாபசாரம் பொறுக்க முடியாத அபசாரங்கள் வரையிலான சரீரத்தின் இயல்பால் வருகின்ற கெட்டவொழுக்க மெல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டி வரும்.

(தொடரும்)

இதழ் 151இன் தொடர்ச்சி. ஆசிரியர்: இரும்பாநாடு ஸ்ரீ.உ.வே.சே.பத்மநாபன்.

கிதவாஸோ யத்₃ ரிரிபுர் நதீ₃வி யத்₃ வாக₄ ஸத்ய
முதயந்ந வித்₃ம |
ஸர்வாதா விஷ்ய ஸிதி₂ ரேவ தே₃வாத₄
தே ஸ்யாம வருண ப்ரியாஸ: ||

(ரிக். 5-85-8)

இதன் பொருள்: சூதாட்டத்தில் ஏமாற்றும் சூதாடிகளைப் போல் அறிந்தோ அறியாமலோ நாங்கள் பாவங்கள் செய்திருந்தால் வருண தேவனே! அவற்றை கட்டப்பட்ட சங்கிலிப்பிணைப்பை அவிழ்த்து விடுவதுபோல் சிதறி ஓடச் செய்வீராக. நாங்கள் என்றும் உனக்குப் பிரியமானவர்களாக இருப்போமாக.

இங்கு சொல்லப்பட்ட கடைசி ஐந்து மந்திரங்கள் ஸந்தியா வந்தன காலத்தில் சொல்லப்படும் மாலை வேளை உபஸ்தான மந்திரங்கள்.

ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டது போல மித்ரா வருணர்களின் சக்தியே சூரியனை இயக்குவதால் அவர்களுக்குரிய மந்திரங்கள் ஸந்தியா வந்தன காலத்தில் சூரியனைப் பார்த்துக் கொண்டு சொல்லப்படவேண்டும் என்ற நியதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த நியதி ஏற்படுத்தப்பட்டதற்கும் வேதமே அடிப்படை. இது விஷயமான சில மந்திரங்களின் விளக்கத்தைக் கீழே காண்போம்.

யத்₃த்ய ஸூர்ய ப்ரீவோ(அ)நாக₃
உத்₃யந்மித்ராய வருணாய ஸத்யம் |

(ரிக். 7-60-1)

இதன் பொருள்: சூரியனே! இன்று உதயத்தில் நாங்கள் பாவமற்றவர்கள் என்ற உண்மையை மித்ரா வருணர்களிடம் கூறுவீராக.

இந்த மந்திரத்தில் மித்ரா வருணர்களின் கருணையை அவர்களால் இயக்கப்படும் சூரியன் மூலம் அடைய வழி கூறப்படுகிறது. அதனால்தான் சூரியனைக்குறித்து மித்ர வருணர்களின் மந்திரங்களும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன.

ப்ரதி வாம் ஸௌ உதி தே

விதே₄ம நமோபி₄ர் மித்ரா வருணோத ஹவ்யை:!

(ரிக். 7-63-5)

இதன் பொருள்: மித்ரா வருணர்களே! சூரிய உதயத்தின் போது உங்களை நாங்கள் தோத்திரங்களாலும் அவிகளாலும் வணங்குகிறோம்.

சூரிய ஒளியே மித்ரா வருணர்களின் சக்தி என்பதால் உதயத்தில் அவர்களுக்கு உரிய வழிபாடு செய்யப்படுகிறது என்பது இம்மந்திரத்தின் மூலம் அறியலாம். சூரியனுக்கும் இவர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பும், சூரியனை நோக்கிக் கொண்டு இவர்களின் மந்திரம் சொல்லப்படுவதற்கான காரணங்களும் பின்வரும் மந்திரங்களில் தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றன.

**ப₃ஹவ: ஸௌரசக்ஷஸோ (அ)க்₃நிஜிஹ்வா ருதா வ்ருத₄:
த்ரீணியே யேமுர் வித₃த₂நி தீ₄திபி₄ர் விஸ்வநி பரிபூ₄திபி:
வியோ த₃த₄: ஸரத₃ம் மாஸ மாத₃ ஹர்யஜ்ஞ மக்தும் சாத₃ருசம்!
அநாப்யம் வருணோ மித்ரோ அர்யமா க்ஷத்ரம் ராஜாந ஆஸதா||
தத்₃வே அத்₃ய மநாமஹே ஸூக்தை: ஸௌ உதி தே!
யதே₃ஹதே வருணோ மித்ரோ அர்யமா யூயம்ருதஸ்யரத்₂ய:||**

(ரிக். 7-66-10, 11, 12)

இதன் பொருள்: “பிரபஞ்ச நியதியை வலிமைப்படுத்துபவர்களும், சூரியனைக் கண்களாகக் கொண்டவர்களும், அக்நியைத் தங்களின் நாக்காகக் கொண்டவர்களுமான அவர்கள் (மித்ரா வருணர்கள்/ஆதித்யர்கள்) முப்பெரும் வேள்விகளை நெறிப்படுத்துகிறார்கள். இணையற்ற வலிமையால் அவர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள்”.

மாதம், நாள், இரவு, பகல், வேள்வி, மந்திரம் இவற்றையெல்லாம் ஏற்படுத்திய மித்ரன், வருணன், அர்யமா என்று சொல்லப்படும் இந்த அரசர்கள் மற்றவர்கள் அடைய முடியாத ஆளுமைத் தன்மையை பெற்றவர்கள்.

அதனால் பிரபஞ்ச நியதி என்னும் ரதத்தைச் செலுத்துபவர்களான மித்ரன், வருணன், அர்யமா என்ற உங்களை இன்று சூரிய உதயத்தில் துதிகளோடு நினைக்கிறோம்.

மித்ரா வருணர்களும் ஆதித்யர்கள் என்று சொல்லப்படுவதால் இந்த மூன்று மந்திரங்களும் ஆதித்யர்களுக்குரியவை என்று வேதம் வகைப்படுத்தியிருக்கிறது. மேலும் அர்யமா என்ற தேவதையும் ஆதித்யர்களின் வரிசையில் வருவதால் இப்படி வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த மந்திரங்களின் செய்திகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது, சூரியன் மித்ரா வருணர்களின் ஆதீனத்திற்கு உட்பட்டவன் என்பதும் இரவு, பகல், நாள், மாதம் இவைகளின் தோற்றம் கூட ஆதித்யர்களான மித்ரா வருணர்களின் செயல்கள் தான் என்பதும் தெளிவாகின்ற விஷயங்கள். சாதாரணமாக நாம் பிரத்யக்ஷத்தில் பார்க்கும் சூரியன் உதிப்பதால் பகலும், மறைவதால் இரவும் ஏற்படுவதால் இரவு-பகல் நாள், மாதம், வருடம் முதலியவை எல்லாம் சூரியனாலேயே ஏற்படுவதாக நினைக்கிறோம். ஆனால் அந்த சூரியனுடைய ஒளியே மித்ராவருணர்களுடையது என்றும் சூரியனை அவர்கள் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள் என்றும் வேதம் கூறுவதால் மேற்படி பிரபஞ்ச நிகழ்வுகள் மித்ரா வருணர்களுடைய சக்தியால் தான் நிகழுகிறது என்பதே சரியாகும். அதனால்தான் ஸந்தியாவந்தனத்தில் மித்ரா வருணர்களுடைய மந்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

இது தவிர, வருணன் இந்திரனோடும் துதிக்கப்படுகிறான். இந்திரா வருணர்களுக்குரிய ஸூக்தங்கள் மொத்தம் 9 ஆகும். அவற்றிலும் வருணன் வலிமை வாய்ந்த க்ஷத்ரிய தேவனாகவே இந்திரனோடு சேர்த்துத் துதிக்கப்படுகிறான். அவற்றிலிருந்து ஒரு மந்திரம் கீழ்க்கண்டவாறு,

இந்திரா வருணா ஸௌமநஸமத்யுருப்தம்
 ராயஸ்போஷம யஜுமாநேஷு துத்தம் |
 ப்ரஜாம் புஷ்டிம் பூதிமஸ்மாஸு துத்தம்
 தீர்க்யாயுத்வாய ப்ர திரதம் ந ஆயு: ||

(ரிக். 8-59-7)

இதன் பொருள்: இந்திரா வருணர்களே! வழிபடுபவர் களுக்கு அகங்காரமில்லாத மனதோடு கூடிய சந்தோஷத்தையும் மிகுந்த செல்வத்தையும் அளியுங்கள். எங்களுக்கு உணவு, வலிமை, சந்தானம் இவற்றை அளிப்பதோடு நாங்கள் நீடுழி வாழ எங்களின் ஆயுளைக் கூட்டுங்கள்.

மேலும் வருணனோடு வசிஷ்டருடைய தொடர்பு கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

ஆ யத்யுருஹாவ வருணஸ்ச நாவம் ப்ர
 யத் ஸமுத்யுர மீரயாவ மத்யம் |
 அதி யத்யுபாம் ஸ்ருபி ஸ்சராவ ப்ரப்ரேங்கு
 ஈங்க்யாவஹே ஸுபே கம் ||

(ரிக். 7-88-3)

இதன்பொருள்: வருணனும் நானும் (வசிஷ்டர்) படகில் ஏறி கடலின் நடுவில் பயணம் செய்யும்போது ஜலத்தின் துரிதமான அசைவுகளால் ஊஞ்சலில் ஆடும் சந்தோஷ உணர்வை அடைவோம்.

மித்ரா வருணர்கள் தான் வசிஷ்டரின் தந்தையர் என்று வேதம் கூறுகிறது. ஊர்வசி என்ற அப்ஸரஸைக் கண்டதும் மித்ரா வருணர்கள் கலங்கித் தங்கள் ரேதஸை வெளிப்படுத்தியபோது, தேவர்கள் அந்த ரேதஸை புஷ்கரத்தில் (தாமரைப்பூவில்) ஏந்தினர். அவ்வாறு ஏந்தப்பட்ட அந்த ரேதஸ் குழந்தையாயிற்று. அக்குழந்தையே வசிஷ்டர். இந்நிகழ்வை விவரிக்கும் வேத மந்திரம் பின்வருமாறு.

(தொடரும்)

இதழ் 151இன் தொடர்ச்சி. டாக்டர். அருட்கவி அரங்க சீனிவாசன்.

மரவமும் கடம்பும் பனசமும் பிடவும்¹
 வடமும்மா தவியும்மா துளமும்
 குரவமும் இலவும் திலகமும் விளவும்
 கொன்றையும் செருந்திலும் குமிழும்
 அரசும்நா வலும்தான் றியும்மீ தகியும்
 ஆமல கமும்நரந் தமும்ஆம்
 பிரமம்ஏ லமும்ஆர் மரமும்வே முமும்சம்
 பிரமும் துவன்றசால் பினவே.²

-85

பாடபேதம்: 1. மருதும். 2. பிரமமுமே லமும்சண்பகமும் வேழமம் சம்பீரமும் தழைந்துள ஒரு சார்.

(இஃதும் எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம். முன்னைய செய்யுளைப் போன்ற வாய்பாட்டான் வந்தது. துறை - நாடு வாழ்த்து, அலங்காரம் - இடத்தன்மை)

பனசம்-ஈரப்பலா. வடம்-ஆலமரம். திலகம்-மஞ்சாடிமரம். ஆமல கம்-நெல்லி. ஆம்பிரம்-மாமரம். ஆர்மரம்-ஆத்தி மரம். வேழம் - மூங்கில்., சம்பீரம்-எலுமிச்சை. சால்பின- சிறப்பையுடையன.

இப்பாடலும் குருகை மான்மியம் திருவாராதனச் சருக்கத்தின் 76ஆம் பாடலாக உள்ளது.

வள்ளையங் கொடியும் முல்லையும் விரைமென்
 மயிலையும் இருபுடை மயங்கிக்
 கொள்ளைவண் டினம்பாண் முரன்று அறு பதத்தால்
 குடைந்துதே மதுமடை திறக்கும்

முள்ளுடைக் கொழுந்தாட் கமலமும் விரவி
முறுக்கவிழ் குவளையும் இரவில்¹
விள் இதழ்க் குமுதத் தொகுதியும் பகுதி
விளைக்கும்வா விகள்பல பலவே.

86

பாடபேதம்: 1. குவளையும் மெள்ள.

(இதுவும் எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்-துறை-
நாடுவாழ்த்து. அலங்காரம்-இடத்தன்மை.)

மயிலை-இருவாட்சி. கொள்ளை வண்டினம்-மிகுதியான
வண்டுக் கூட்டம். பாண் முரன்று-இசைபாடி. அறுபதம்-ஆறு
கால்கள். குடைந்து-கிண்டி. தேமது-இனியதேன். தாள்-தண்டு.
முறுக்கு-மொட்டு. பகுதி-பகுப்பு.

இப்பாடலும் குருகை மான்மியத்தில் திருவாராதனச்
சருக்கத்தின் 77ஆம் பாடலாக உள்ளது.

தாழிதடங் கடல்அகடாய் ஒலிக்கும்¹ தண்ணந்
தளிதருதீம் பால்தயிராய்த் தலைப்பெய் தோங்கும்²
பாழிநெடுங் கிரிஎனும்மந் தரம்மத் தாகப்
படநாகம் வடமாகப் பரந்த தேவர்
வாழிஇருந் தெள்ளமுதம் கடைநாள் ஆழ்ந்த
வயிரவரை யினைக்கமட வடிவாய் ஏந்தும்
ஆழிபுனைந் தெழுதடக்கைப் பெம்மான் தொண்டர்க்கு
அடியவராம் நிலைமையர்என் அடிகள் ஆவார். 87

பாடபேதம்: 2. உறைய. 3. கோவாப்-கோவா என்பது கோலாம்
என்று இருப்பிற் பொருந்துவதாம் என்பர் முன்னைய பதிப்பாசிரியர்.

(இஃது எண் சீர்க் கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரிய
விருத்தம். துறை-கடவுள் வாழ்த்து. அலங்காரம்-வினைத்தன்மை.)

காய் காய் மா தேமா காய் காய் மா தேமா என்ற வாய்
பாட்டான் வந்த எண்சீர் விருத்தம். 1,5,7 சீர்களில் மோனை
வந்துள்ளது.

தாழி-பாளை. அகடு-வயிறு. தளி-துளி. தலைப்பெய்து-
கூடி. பாழி-வலிமை. மந்தரம்-மந்தரமலை. படநாகம்-வாசுகி எனும்

பாம்பு. வடம்-கடைகயிறு. கடைநாள்-கடைந்த நாளிலே.
வயிரவரை-வலிய மந்தரமலை. கமடவடிவு-ஆமை வடிவம். ஆழி-
சக்கரம். அடிகள்-தலைவர்.

இப்பாடல் குருகைமான்மியம் புறநகர் வாழ்த்துச் சருக்கம் 50
ஆம் பாடலாக உள்ளது.

கடலின் நடுவிடம் பாளையாகவும் ஒலிக்கின்ற நீர்த்துளி
பால் தயிராகவும் கொண்டு, வலிய மந்தரமலை மத்தாகவும் பாம்புக்
கயிறாகவும் தேவர் அமுதம் கடைந்த காலத்து மந்தர மலையை
ஆமை வடிவாக ஏந்துகின்ற சக்கராயுதம் தரித்த கையுடைய
பெருமான் அடியவர்க்கு அடியவர் ஆகும் நிலைமையர் எனக்கு
ஆசாரியர் ஆவர் என்பது திரண்ட பொருள்.

வெற்றுண்ண் றிசையாது சாவா மூவா
விழுமருந்துண்டு ஒந்துறக்கம்¹ மேய்வா னோரைச்
செற்றுண்ணன்று இசைகனகன் இங்குள் ளானோ
சிறுவளன மதுகைநர சிங்கம் ஆகிப்
பொற்றுண்ணெட் டகடுகிழித்து அவன்தன் ஆகம்
போழ்ந்துஉகிரால் அளைந்துகுடர்ப் புண்ணீர் மாலை
கற்றாணம் பொருவுதிறள் திண்தோள் வேய்ந்த
கருணைவரைக்கு அடிமைசெயும் காட்சியாரே. 88

பாடபேதம்: 1. விழுமருந் தொண்டுறக்கம் என இருப்பின்
பொருந்தும் என்பது முன்னைய பதிப்பாசிரியர் கருத்து.

(இதுவும் எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம். துறை-
கடவுள் வாழ்த்து. அலங்காரம்-அவயவ உவமை முந்தைய பாட்டின்
வாய்பாடே இதற்கும் கொள்க.)

வெற்றுண்ண்-வெறுவியஉணவு. இசையாது-உண்ணா
மல். சாவா மூவா விழுமருந்து-தேவாமுதம். துறக்கம்-சுவர்க்கம்.
செற்று-கொன்று. ஊண் என்று-உணவாக. கனகன்-இரணியன்.
மதுகை-வலிமை. பொற்றுண்ண்-பொன்னாலாகிய தூண். நெட்டகடு
-நீண்ட நடுவிடம். ஆகம்-மாப்பு. போழ்ந்து-பிளந்து. உகிர்-நகம்.
அளைந்து-கலக்கி. குடர்-குடல். புண்ணீர்-இரத்தம். கற்றாணம்

(கல்தூணம்)-கல்லால் ஆகிய தூண். பொருவு-போன்ற. தோள் வேய்ந்த-தோளிலே தரித்துக்கொண்ட கருணை வரை-திருமால்.

அடிமை செய்யும் காட்சியார் என்பது அடுத்த பாடலில் வரும் தெய்வம் ஆவார் என்பதுடன் இயையும்.

“வேறு உண்டி எல்லாம் வெறுவிய உண்டி என்று அதை உண்ணாமல், தேவாமுதமே உண்டியாக உண்டு சுவர்க்கத்தில் சென்று தேவர்களைக் கொன்று அவர்களையே உண்டியாகக் கொண்ட இரணியனானவன், 'நீ சொல்லும் திருமால் இங்கே உள்ளானோ?' என்று கூறுகையில், நரசிங்கமாகி, பொன்னாலாகிய தூணின் வயிறுகிழித்து வெளிப்பட்டு, அந்த இரணியன் உடலைப் பிளந்து தன் நகங்களால் கலக்கி இரத்தத்தோடு கூடிய குடல் மாலையை, தன் கல்தூண் போன்று வலிய தோளிலே புனைந்த கருணைமலையாகிய திருமாலுக்கு அடிமைசெயும் ஞானிகள் தெய்வமாலார்” என்பது இப்பாடலின் திரண்ட பொருள்.

இப்பாடலும் குருகைமான்மியம் புறநகர் வாழ்ந்து 52ஆம் பாடலாக உள்ளது.

தேன்இலங்கும் பைந்தாம மாலை மாப்பின்

தெசரதன்நல் மகவாகித் திண்கான் மேவி

வான் நிலம்கொள் ஏழுமரா மரமும் வாலி

மாப்பகமும் இலங்கேசன் மவுலி பத்தும்

நானிலத்துஅன் நிழிதரஓர் வாளி தாவி

நன்னுதலா ஞடன்கடி இளவல் என்போன்

தான்இலங்கா புரம்புரப்பக்¹ களித்த² வன்றித்

தனுராமன் தனக்கடிமை தழைந்துள் ளாரே. 89

பாட்பேதம்: 1. புரிபுரக்க. 2. அளித்த

(இதுவும் எண்சீர்க் கழி நெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம். துறை-கடவுள் வாழ்த்து. அலங்காரம்-வீரம் பற்றிய பெருமிதம்).

திண்கான்-வலியகானகம். மவுலி-கிரீடம். இழிதர- விழும் படி. வாளி-அம்பு. நன்னுதலாள்-சீதை. இளவல்-வீடணன். தனுராமன்-வில்இராமன். (தொடரும்)

திருச்சி வானொலி முதல் அலை
வரிசையில் பாஞ்சஜன்யம்
ஆசிரியர் அறவுரை என்ற
தலைப்பில் ஆற்றிய உரை

ஆசிரியர்: அ. கிருஷ்ணமாசார்யர்

முதல் உரை- 7 -12-2011. ஆழ்வார்கள் நெறி

திருமகள் கேள்வனான திருமாலைப் பரம் பொருளாகப் போற்றி வழிபடும் சமயம் வைணவ சமயமாகும். இது பழந்தமிழ் மக்கள் முதல் இன்றுவரை சிறப்புற்றோங்கி வரும் சமயமாகும்.

‘என்றுமுள்ள தென்தமிழ்’ எனக் கம்பநாட்டாழ்வாரால் போற்றப்படும் மொழியாகிய நம் தமிழ்மொழி - இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முப்பிரிவுகளைக் கொண்டது. எல்லாச் சமயத்தினரும் இச்சீரிளமைத் தமிழ்மொழியில் பல இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். அவ்வகையில் வைணவ சமய அருளாளர்களும், பிற புலவர் பெருமக்களும் பல இனிய இலக்கியங்களை யாத்துள்ளனர்.

இலக்கியத்தின் பண்புகள் இரண்டு என்பர் அறிஞர். 1. இன்புறுத்துவது. 2.வாழ்வைப் பண்படுத்துவது என்பன அவையாகும். பொதுநிலையில் இலக்கியங்களும், குறிப்பாகப் பக்தி இலக்கியங்களும் மக்களின் வாழ்வைப் பண்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

கி.பி. 4,5ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகம் களப்பிரர் என்ற வேற்று நாட்டவரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது என்பது பல ஆதாரங்களால் அறியக் கிடக்கின்றது. அக்காலம் பல நிலைகளிலும் தமிழகம் தாழ்ந்த நிலையை அடைந்தது. எனவே இதை ‘இருண்ட காலம்’ என வரலாற்று அறிஞர் குறிப்பிடுவர்.

ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தோன்றி, பண்கமந்த பாடல்களைப் பாடித்தமிழர்கள் வாழ்வில் மாற்றத்தை

ஏற்படுத்தினர். மன்னரை, மானிடரைப் பாடிப் பரவும் மரபு மாறி, இறைவனையும் இறையடியாரையும் பாடும் மரபு ஏற்பட்டது. ஆன்மிகம், தத்துவம், இறையுணர்வு ஆகிய மூன்றின் கலவையாக இக்கால இலக்கியங்கள் அமைகின்றன. இந்தக் காலத்தில் எழுந்த நூல்கள் பக்தி இலக்கிய நூல்கள் என்று அறியப்படுகின்றன.

காரைக்காலம்மையாரும், திருமூலரும் சைவ பக்தி இயக்கத்தின் - இலக்கியத்தின் எழுச்சிப் புலவர்களாக கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டில் அமைய, அதே கால கட்டத்தில் முதலாழ்வார்கள் மூவர் வைணவ இலக்கியத்தின் முதல் அருளாளர்களாக அமைகின்றனர். நாலாயிர திவ்வியப்பிரபந்தங்களும், பன்னிரு திருமுறைகளும் தோன்றித் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு புது மலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தன. உலக அனுபவத்தைவிட இறையனுபவம் பாடற் பொருளாயிற்று. பொன்னும் பொருளும் வேண்டி மன்னனைப் புகழ்ந்த நிலைமாறி இறைவனைப் போற்றினர். அழிந்துபோகும் மனிதனை நிலையற்ற பொருளுக்காகப் பாடாது, அழிவற்ற இறையை நிலைத்த ஈடேற்றத்திற்காகப் பாடல்களைப் பாடினர் இவ்வருளாளர்கள்.

எம்பெருமானின் மங்கல குணங்களில், இயற்கை வடிவழகில், பண்பில், எளிவந்த தன்மையில், 'ஆழ்ந்தவர்கள் ஆழ்வார்கள் என அழைத்திடலாம். செந்தமிழை வளர்த்துச் செழிக்கச் செய்த பெருமை ஆழ்வார்களுக்கு உரியது. ஆழ்வார்களின் பாமாலை களைக் கண்ணன் மிக விரும்பி ஏற்பதாய்ச் சான்றோர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். திருமாலையும் தமிழையும் தொடர்புபடுத்தித் தோன்றிய நிகழ்வுகள் சில உள்ளன'. திருமழிசையாழ்வார், கணி கண்ணன் ஆகியோர் வேண்டியபடி காஞ்சி திருவெஃகாவில் சயனித்திருந்த பெருமான், பாம்பணையைச் சுருட்டிக்கொண்டு சென்றதாகக் குமரகுருபரர் பாடுகிறார்.

“பழ மறைகள் முறையிடப் பைந்தமிழின் பின் சென்ற பச்சைப் பசங் கொண்டலே”

என்று வியந்து பாராட்டுகிறார்.

கம்பர் சடகோபர் அந்தாதியில்,

“கவிப்பா அமுதம் இசையின் கறியோடு கண்ணன் உண்ணக் குவிப்பான் குருகைப் பிரான் சடகோபன்”

(சடகோபர் அந்தாதி-7)

என்று நம்மாழ்வாரைப் பாராட்டுகிறார்.

‘உயர்ந்த நெறியான இறைக்காதலே திருப்பாவைச் செய்தி ஆகும்’.

கவிதைகளுக்கு அழகு தருவன அணிகள். இவை சொல்லணி, பொருளணி என இருவகைப்படும் என்பர் தண்டியலங்கார ஆசிரியர். இருபொருள்களுக்கிடையே ஒப்புமை தோன்றக் கூறுவது உவமையணியாகும்.

நாம் நினைவு நிலையில் எண்ணுவன, நனவிலி நிலையான கனவிலும் தோன்றுகின்றன. ஸ்ரீ ஆண்டாள் மாதவனையே எந்நிலையிலும் மனத்தகத்தே கொண்டு மாலுற்று நின்றாள். அந்நிலையில் நாரணன் நம்பி திருமண விழாவுக்கு வருவதாகவும், காளி கூறைப் புடைவையை உடுத்துவதாகவும், காப்பு கட்டுவதாகவும், முத்துப்பந்தலின் கீழே மதுகுதனன் வந்து கைத் தலம் பற்றியதாகவும், தீவலம் செய்ததாகவும், அம்மி மிதித்ததாகவும், பொரி முகந்து அள்ளிப் பரிமாறியதாகவும், ஆணைமேல் திருவீதி வலம் வந்ததாகவும், திருமஞ்சன மாட்டியதாகவும் கனவு கண்டு தோழிக்கு உரைக்கிறாள். நனவு நிலையில் திருமண நிகழ்வுகளைப் பார்த்ததை நினைவுக்குக் கொண்டுவந்து கனவில் கண்டதாகக் கற்பனை நயத்துடன் பாடுகிறார் ஆண்டாள். (நா.தி. மொழி 6ஆம் திருமொழி).

அழகர் மலையில் தம்பலப் பூச்சிகள் எனப்படும் இந்திர கோபப் பூச்சிகள் எங்கும் காணப்படுகின்றன. இவை சிவந்த நிறம் உடையவை. சிந்துரச் செம்பொடி கொண்டு பெண்கள் தெருவில் கோலமிடுவர். எனவே இவை இப்பொடி போல உள்ளன என்று மொழிகிறாள் கோதை.

திருவெள்ளறையில் மாடமாளிகைகள் சந்திரனைத் தொட்டு நிற்கின்றன. அங்குள்ள சோலையில் தன் பெண் வண்டுடன் ஆண் வண்டு ஊடியது. அது பின்னர் இயல்பாக

மேலே பறந்து சென்றது. ஏனெனில், மாளிகையில் உள்ள பெண்களின் குழலைச் சென்றடைவதற்காக என்று கற்பனை செய்து பாடுகிறார். திருமங்கையாழ்வார்.

‘உருக்காட்சி’ (imagery) என்பது சொற்களால் கவிஞன் புலன்களுக்கு கவர்ச்சியுடையதாகச் செய்யும் ஒருவகை உத்தியாகும். புலன்களுக்கு முறையீடு செய்வதற்கேற்ப உருக் காட்சிகள் வகைப் படுத்தப்படுகின்றன. அவை, செவிப்புல, கட்புல, சுவைப்புல, நாற்றப்புல, தொடுபுல, இயக்கப்புல உருக்காட்சிகளாகும்.

மனித வாழ்வை அகம், புறம் என்று பிரிக்கின்றனர். பிறருக்குச் சொல்வது புறம்; சொல்ல இயலாமல் உள்ளத்தினுள்ளேயே உணர்ந்து திளைப்பது அகம். சங்ககாலப் பாடல்களில் உள்ள அகச்சுவை, பக்திப் பாடல்களாக ஆழ்வார் பாசுரங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நம்மாழ்வாரின் திருவிருத்தத்தில் 98 பாசுரங்களும், திருவாய்மொழியில் 297 பாசுரங்களும் ஆக 395 அகத்துறையில் உள்ளன.

பெரிய திருமொழியில் 230, திருநெடுந்தாண்டகத்தில் 20, திருமடல் 2, ஆக திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் 252 இம் முறையில் அமைந்துள்ளன.

ஆண்டாள் பாசுரங்கள் 30 + 143 = ஆக 173; பெரியாழ்வார் பாடல்களில் 21, குலசேகரர் பாசுரங்களில் 10, பேயாழ்வார் - ஒரு பாசுரம், திருமழிசையாழ்வார் ஒரு பாசுரம் ஆக 853 பாசுரங்கள் அமைந்து உள்ளன. ***

இரண்டாம் உரை-17-12-2011. ஆழ்வார்கள் நெறி.

தமிழிலக்கிய பூங்காவில் மணமிக்க மலர்களாக மலர்ந்துள்ளவை ஆழ்வார்களின் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தப் பாசுரங்களாகும். பக்தி இலக்கிய காலத்தில் மக்களிடையே இறையுணர்விற்கு வித்திட்டவர்கள் ஆழ்வார்கள். இயற்கையோடு இயைந்த இறைவனை தீந்தமிழ் பாடல்களால் போற்றி மகிழ்ந்தனர் இவர்கள்.

ஆழ்வார்களின் திவ்யப்பிரபந்தப் பாசுரங்களை உண்ணும் சோறு, பருகும் நீர் போலக் கொண்டுள்ளனர் வைணவர்கள். தொல்லைகள் நிறைந்த பிறவித் துயரின்னிலும் நீங்கிப் பேரின்ப வாழ்வு பெறுதற்குரிய நல்லுரைகளை நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தம் நமக்கு வழங்குகின்றது. ஆழ்வார்களில் கடைசியாக அவதரித்தவர் திருமங்கையாழ்வார்.

திருமங்கையாழ்வார் தம் வாள் வலிமையால் எம்பெருமானிடம் திருமந்திர உபதேசம் பெற்ற தெய்வீகக் கவி ஆவார். இவர் கொற்றவேல் பரகாலன், கலிகன்றி எனப் பலவாறாகப் புகழ்ந்தேத் தப்புகின்றார்.

இவர் அருளிச் செய்த ஆறு ப்ரபந்தங்களுள் முதலாவதும் தலைசிறந்ததும் பெரியதிருமொழியாகும். 1084 பாசுரங்கள் கொண்ட இப்பிரபந்தம் 1102 பாசுரங்கள் கொண்ட நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழிக்கு அடுத்ததான பெரிய பிரபந்தமாக அமைந்துள்ளது பெரியதிருமொழி.

இத்தகைய பெரியதிருமொழியைப் போற்றி ஆசார்ய பெருமக்களான திருக்கோட்டியூர் நம்பி, எம்பெருமானார், கூரத் தாழ்வான், எம்பார் ஆகியோர் தனியன்கள் இட்டிருப்பதே இதன் பெருமைக்குத் தக்க சான்றாகும்.

நம்மாழ்வார், அருளிச்செய்த 4 பிரபந்தங்களுள் இறைவனுடைய மங்கல குணங்களைப் பலவாறாகப் பாடியிருப்பதோடு, ஆற்றாமை மிகுதியினால் தலைவி, தோழி, தாய்ப்பாசுரங்களாக அருளிச்செய்தது போலவே, திருமங்கையாழ்வாரும் இறைவனுடைய மங்கல குணங்களைப் பாடியருளியதோடு தலைவி, தோழி, தாய்ப் பாசுரங்களாகவும் அருளிச் செய்திருக்கிறார். தவிரவும், மற்றெல்லா ஆழ்வார்களையும்விட ஒருபடி மேலாகத் திருமங்கையாழ்வார் ஆற்றாமை மிக்கவராய்ப் பெருமானையே எதிர்த்து மடல் எடுத்திருப்பது அவருடைய பக்திப் பெருக்கை வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே இவருடைய பாசுரங்கள் தெய்வீகப் புலமை வாய்ந்தவைகளாகும்.

இவர் இமயம் முதல் குமரி வரையுள்ள மற்றெல்லா திவ்ய திருத்தலங்களுக்கும் நேரில் சென்று பாடல்களை பாடியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உலக வாழ்க்கையிலேயே ஊறி, உடலுக்கான இன்பங்களை நுகர்ந்து வந்த நீலன் என்ற திருமங்கையாழ்வார் பெருமானது பேரருளாலே திருந்தியவர்.

பெருமானது நிலைகள் ஐந்தில் இவ்வாழ்வாருக்கு அர்ச்சையிலே அளவு கடந்த அன்பு உண்டாயிற்று. இவர் பெருமானது மங்கல குணங்களை விவரிக்கும்போது அர்ச்சை நிலையைக் கலந்துப் பேருகப்புடன் அநுபவிக்கிறார்; “நான் வணங்குங் கண்ணனைக் கண்ணபுரத்தானை” என்று இவர் தொழுவது திருக்கண்ணபுரம் செளரிப்பெருமானை. மடல் ஊர்வது-அர்ச்சையெம்பெருமான்களைக் குறித்து; தூதுவிடுவது-அர்ச்சைப் பெருமான்களைக் குறித்தே. பெரியதிருமொழியைத் தொடங்கும்போது “குடந்தையே தொழுது”, “தஞ்சை மாமணிக்கோயிலே வணங்கி” என்று அர்ச்சை நிலையை அநுபவிப்பார். இறுதிப் பிரபந்தமான திருநெடுந்தாண்டகத்தை முடித்திடும்போதும், “விண்ணகரம் மேவி நின்றானை” என்றும், “தன் குடந்தைக் கிடந்தமாலை” என்றும் அர்ச்சைப் பெருமான்களை வணங்குகிறார்.

விபவ அவதாரங்களில் இவருக்கு, தசாவதாரங்களில் ௩௦பாடு அதிகம். கிருஷ்ணாவதாரத்தில் இவர் இளம்பிள்ளையாகிய கண்ணனிடம் கொண்ட பரிவு, பெரியாழ்வாரது பொங்கும் பரிவுக்கு ஈடானது. இராம குணங்களை அநுபவிக்கும்போது போரில் தோற்ற அரக்கர்களது சொற்களாலே பெருமானது வீரத்தையும், எளிமையையும் பாராட்டுகிறார் திருமங்கையாழ்வார்.

நாலு வகைப்பட்ட கவிகளைப் புனைய வல்ல இவ்வாழ்வார், அறிவினமையான இருளையகற்ற வல்ல சூரியன் என்றும், இவரது பனுவல்கள் வேதங்களின் சாரம் என்றும், தமிழில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஐந்துக்கும் இவை இலக்கணமாகும் என்றும், புலவர் உலகம் இவரைப் பாராட்டு கின்றது. இவரது பாடல்கள் ஒலி மிக்கன. இவர் அளிக்கும் வர்ணனைகள் மனத்திற்கு இனியதொரு விருந்தாக அமைந்துள்ளன.

திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்களது குணங்களை விவரிக்கும் போது இயற்கை வளம், நில வளம், நீர் வளம், ஆங்கு குடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களின் மேன்மை முதலியன நம்மைப்

பேரின்பக் கடலில் ஆழ்த்துவன. சில திருப்பதிகளில் அரசர்கள் காட்டிய பேராதரவை இவர் விவரிப்பதால் இவரது பாடல்கள் சரித்திர வரலாறுகளுக்குச் சான்றுகளுமாகின்றன.

இவருக்கு நம்மாழ்வாரிடம் அளவு கடந்த பக்தி வாய்ந்திருந்தது. திருவாய்மொழி வேதத்திற்கு ஒத்த பெருமை பெற்றது என்று இவர் ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் விண்ணப்பஞ் செய்து, மார்கழி சக்ல பஷ ஏகாதசி தொடங்கி திருவாய்மொழியை திருச்செவி சாற்ற வேண்டுமென்று இறைவனிடம் வேண்டி நின்றார். ஆண்டுதோறும் நம்மாழ்வாரைத் திருக்குருகினின்றும் தாமே எழுந்தருள்வித்து இவ்விழாவை நடத்திவந்தார். தமிழ் மொழிக்கான இந்த விழா இப்போது ஒவ்வொரு திவ்யதேசத்திலும் பெரிய திருநாள் என்று பேரால் விளங்குகிறது. மொழிகளில் சிறந்த தமிழ்மொழிக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவ மரபு ஆற்றிய இத்தொண்டு இணையற்றதாகும்.

உலக வாழ்க்கை துன்பமயமானது: இதனைத் தீர்ப்பது எம்பெருமானுடைய திருவருளே. ஆதலால் இவன் உறையும் திருப்பதிகளுள் இவனை முக்கரணங்களாலும் வணங்கி உய்யலாகும். இவ்வாறு பெருமானையே புகலாகப் பற்றினால், “என்றும் வினையாயின சாரகில்லாவே என்பது இவர் இயற்றிய பெரிய திருமொழி பனுவலின் உட்பொருளாகும்.” ***

முன்றாம் உரை-27.12.2011. ஆழ்வார்கள் நெறி

சங்ககாலத்துக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டை உய்விக்க வந்த பெரியோர்கள் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் ஆவர். புலமைச் சிறப்பினால் இயற்கையையும் மனிதப் பண்பையும் ஓவியமாக்கிக் காதலையும் வீரத்தையும் சிறப்பித்துப் பாடினார்கள் சங்ககாலப் புலவர்கள். பின்வந்த தெய்வப் புலவர்களாகிய ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் அருளை வளர்த்த பெருமக்கள் ஆவர். அவர்கள் காலத்தில் திருக்கோயில்கள் ஏற்றம் பெற்றன.

ஆழ்வார்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாடல்கள் திவ்யப் பிரபந்தம் என்னும் பெயரோடு வழங்கி வருகின்றன. அவற்றை வைணவப் பெரியோர்கள் வேதமாகப் போற்றுவதோடு பல வகையில் விளக்கங்கூறி நூல்களை இயற்றியுள்ளனர்.

தன்னேரிலாத தமிழ்மொழி தொன்மையானது. இறைவனால் மயர்வுஅற மதிநலம் அருளப் பெற்ற ஆழ்வார்கள் வடமொழி மறையின் பொருளையும், பல நூட்பமான சாத்திரக்கருத்துக்களையும் தங்கள் பிரபந்தங்களில் அருளியுள்ளனர். நம்மாழ்வாரை “வேதம் தமிழ் செய்த மெய்யின் எழில்குருகை நாதன்” என்றும், திருமங்கை ஆழ்வாரை, “மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன் ஆறங்கம் கூற அவதரித்தவர்” என்றும் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் அருள்வர். திருமால் திருநெறியாகிய வைணவத்தைப் பரப்ப வந்த ஆழ்வார்கள், நற்றமிழால் தமிழுலகை ஆண்டனர். இவர்கள் இறைவனைத் தமிழாகக் கண்டார்கள் ; தமிழை இறைவனாகக் கண்டார்கள். ஆழ்வார்களின் தமிழன்பை அவர்கள் அருளிய பாசுரங்களால் உணரலாம்.

நம்மாழ்வார், தம் பாசுரங்களை “இருந்தமிழ் நூல்” என்று குறிப்பிடுவார். திருமங்கை மன்னன், தம்மை “இருந்தமிழ் நூற் புலவன்” என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்வர். நாலுகவிப் பெருமாள் என்பதும் இவர் பெயர்களில் ஒன்று. இப்பாராட்டுப் பெற்ற வேறு ஆழ்வாரும் இல்லை. ஆழ்வார்கள் தமிழ்ப் பற்றையோ அளவிட்டுக் கூற இயலாது. திருமங்கை ஆழ்வார், குடந்தை கிடந்த திருமாலை.

“இன்பப் பாவினை, பச்சைத் தேனை”

என்று பரவுகின்றார். இறைவனை இனிய தமிழ்ப் பாட்டாகவே சுவைக்கின்றார். ‘செந்திறந்த தமிழோசை வடசொல்லாகி’ என்பது திருமங்கை மன்னனின் திருநெடுந்தாண்டகம், திருமால், செம்மைத் திறமுடைய தமிழாகவும், வடமொழியாகவும் விளங்குகிறான் - என்றதற்குப் பொருள் காண்பார். இவையேயன்றித் தமிழைச் “செந்திறந்த தமிழ்” என்றும் “தென்னன் தமிழ்” என்றும் அடைகொடுத்துச் சிறப்பித்துள்ளார்.

ஸ்ரீமந் நாராயணனின் மங்கல குணங்களிலே ஆழ்ந் காறப்பட்ட ஆழ்வார்கள் அவனுடைய செயல்களிலும், அர்ச்சை வடிவழகிலும் தம்மை இழந்தார்கள். மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்ற இவர்களுள் நம்மாழ்வார் நடுநாயகமாய் விளங்கும் குலபதி ஆவார். அவர்தம் பிரபந்தங்கள் நான்கினுள் திருவாய்மொழி ஸாம வேதத்தின் பிழிவு எனக் கொள்ளப்படுகிறது. நமக்கு இப்பிரபந்தம்

கிடைக்குமாறு அருளிய ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் காலம் தொடங்கி வழிவழி வந்த வைணவப் பெரியோர்கள் பலரும் இதனைப் பயின்று வருகின்றனர்.

இவற்றுள் திருவாய்மொழி யென்பது நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தது; வாய்மை+மொழி = வாய்மொழி; ஸத்யவாக்கு என்பதாம். “பொய்யில் பாடல்” என்று ஆழ்வாரே இதனை குறிப்பிடுகிறார். “திரு” என்பது உயர்வு குறித்ததாம்; உயர்ந்த வேதம் என்று பொருள்படும் வேதத்திற்கு “வாய்மொழி” என்று பெயர்; நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த 1102 பாடல்களின் தொகுப்பிற்கும் திருவாய்மொழி எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

ஆழ்வாருடைய பக்திப் பெருக்கால் தோன்றியது திருவாய் மொழி யென்னும் இந்த நூல் “பண்ணார் பாடல் இன்கவிகள்”, “கேட்டு ஆரார் வானவர்கள் செவிக்கினிய செஞ்சொல்”, “பக்தாம் ருதம் விச்வஜநாநாமோதநம் ஸர்வார்த்ததம்” என்றுபோற்றப் படுகின்றது “அவாவில் அந்தாதிகளால் இவையாயிரம்” என்று ஆழ்வார் தாமே இப்பிரபந்தத்தைப் போற்றுகிறார். இறைவன் திருவருளால் பிறந்தது என்னும் கருத்தினாலே, “அவாவில் அந்தாதிகளால் இவை யாயிரமும்” “பக்தி பலாத்காரத்தாலே அவாவின் பெருக்காலே பிறந்த ஆயிரந் திருவாய்மொழியிலும், அவா உபாத்தியாயராக கற்பிப்பாராக நடத்த நடந்த ஆயிரம். ஆழ்வார்க்குப் பின்பு நூறாயிரம் கவிகள் போரும் உண்டாயிற்று; அவர்கள் கவிகளோடு கடலோசையோடு வாசியற்று அவற்றை விட்டு இவற்றைப் பற்றித் துவளுகைக்கு அடி இவருடைய பக்தி அபிநிவேசம் வழிந்து புறப்பட்ட சொல்லாகையிறே” என்று நம்பிள்ளை இத் திருவாய்மொழி பிரபந்தத்தில் ஈடுபட்டுப் பேசியிருப்பதை யெல்லாரும் நினைவிற் கொள்ளவேண்டும்.

அழகு பொருந்திய வாய்மை ஆகிய மொழி என்று பொருள் படும் ‘திருவாய்மொழி’ வேதத்துக்கு நேர் ஆதலால் உயர்வாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இதனுள் நம்மாழ்வார் அர்த்த பஞ்சகம் ஆகிய ஐந்து மெய்ப் பொருள்களையும் அடக்கி உள்ளார். இறை நிலை, ஆத்மாவின் நிலை, இறைவனை ஆத்மா அடையும் வழி, அந்த வழியில் ஏற்படும் தடை, தடை நீங்கி முடிவில் அடையும் உறுதிப் பொருளாகிய வீடுபேறு ஆகிய ஐந்தினையும் திருவாய்மொழி

கூறுகிறது. இவர் தாமான தன்மையில் ஞான நிலையில் அருளியுள்ள பாசுரங்கள் இறையநுபவத்தை வெளிப்படுத்துபவையாகவும், உபதேசபரமாகவும் உள்ளன. ஆழ்வாருக்கு காதல் மீதுர்ந்தால் எம்பெருமான் அழகில் ஈடுபட்டு சேர்த்தியையும், பிரிவையும் பற்றிப் பேசுகிற பாசுரங்களும் பெண் பேச்சில் உள்ளன. அவை தலைவிப் பாசுரம், தாய்ப் பாசுரம், தோழிப் பாசுரம் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரன் என்றும், அவனை அடைவதற்கு சரணாகதியே வழி என்றும் ஆழ்வார் திருவாய்மொழியில் அருளுகிறார். அர்ச்சை வடிவிலுள்ள திவ்ய தேசப் பெருமான் களின் அழகில் ஈடுபட்டு அவர்களை ஏத்திடும்பொழுது, எம்பெருமான் அடியார்களைக் காத்திட மேற்கொண்ட செயல்களை ஆழ்வார் எண்ணி உருகுகிறார். அதிலும் குறிப்பாக கிருஷ்ணாவதார மேன்மையில் இவர் ஆழங்காற்பட்டு மூவாறு மாஸம் மோகித்து மூர்ச்சை ஆனார். ஆகவே இவரைப் பராசரபட்டர் 'கிருஷ்ண த்ருஷ்ணா தத்வம்' என்று பெயரிட்டுப் போற்றுகிறார். உடைய வராகிய ஸ்ரீராமாநுஜர் திருவாய்மொழியை வளர்த்ததால், அவரே இதற்குச் செவிலித்தாய் எனப் பாராட்டப் படுகிறார்.

ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வார் உயிர் எனவும், பிறர் உடல் எனவும் வழங்கும் மரபு உண்டு. வேதத்தைச் செந்தமிழால் விரித்துரைத்தவர் என்று இவர் போற்றப் பெறுகிறார். இவர் இயற்றிய திருவாய்மொழி காரணமாகவே தமிழுக்கு வடமொழியினும் ஏற்றம் ஏற்பட்டது என்பது அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனாரின் கருத்தாகும்.

**அருமறை துணிந்த பொருள் முடிவை இன்சொல்
அமுது ஓழுக்குகின்ற தமிழினில் விளம்பி
அருளிய சடகோபர் சொல் பெற்று உயர்ந்தன
அரவணை விரும்பி, அறிதூயில் அமர்ந்த
அணிதிரு அரங்கர், மணிதிகழ் முகுந்தர்
அழகிய மணவாளர் கொற்றப் புயங்களே**

என்றார் பிள்ளைப் பெருமாள் அய்யங்காரும்.

இவர் நால்வகைப் பாக்களையும் பாடியுள்ளார். ஆசிரியப்பா - திருஆசிரியம். வெண்பா- பெரிய திருவந்தாதி; கலிப்பா- கட்டளைக்கலித்துறை - திருவிருத்தம், விருத்தப்பா- திருவாய் மொழி, நான்கு பிரபந்தங்களும் அந்தாதி அமைப்பின.

நம்மாழ்வார் இயற்கை வாயிலாகக் கடவுளைக் கண்டு, அக்கடவுள் தம் உள்ளத்துள்ள செம்பொருள் என்பதை உணர்ந்து, எல்லாம் இறைமயம் என்னும் உண்மையை உலகுக்கு அறிவுறுத்திய பாக்கள் பல.

ஆழ்வார் இயற்கை இறையையும் தம்மையும் பாட்டாகக் கண்டு தமிழ் பாடிய தமிழ்ச் செல்வர். அவர் தம் பாடலைத் தமிழ்க் கருவூலம் என்று கூறலாம். திருவாய் மொழிக்கு மணிப்பிரவாள நடையில் 5 விரிவுரைகள் உள்ளன. இதனைச் சாமவேத சாரம் என்பர். இதுவும் இசைக்குரியது என்பதே இதன் பொருளாகும்.

நம்பிள்ளை வைபவம்

நம்பிள்ளை சோழப் பேரரசின் பொற்காலத்தையும், அது தளர்வுற்று விழ்ச்சியடைந்து பாண்டியப் பேரரசின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டதையும் நேரிற் கண்டவர். இரண்டாம் இராசராசன் (கி.பி. 1146-1163) இரண்டாம் இராசதிராசன் (கி.பி. 1163-1178) மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (கி.பி. 1216-1256), ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலங்களில் இவர் திருவரங்கத்தில் நிலையாகத் தங்கியிருந்து உரைப்பணியை ஆற்றி வந்தார். பெரும் போர்களைத் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் கண்டவர் இவர். மூன்றாம் குலோத்துங்கன், கி.பி. 1190ல் முடி சூடிய சடையவர்மன் குலசேகர பாண்டியனைப் போரில் வென்று மதுரையை அழித்தான். மதுரைக்கு முடித்தலை கொண்ட சோழபுரம் என்று பாண்டியர் கொலு மண்டபத்துக்கு, 'சேரபாண்டியர் தம்பிரான்' என்று பெயரிட்டு வீராபிஷேகமும், விஜயாபிஷேகமும் செய்து கொண்டான். அதன் நினைவாக அவன் திருவரங்கத்தில் செய்த திருப்பணிகளை நம்பிள்ளை ஈட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தம்முடைய வாழ்நாளின் இறுதியில் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழ நாட்டில் புகுந்து கி.பி. 1227இல் வெற்றிவாகை சூடியதையும் ஆயிரத்தளி அரண்மனையில் வீராபிஷேகமும், விஜயாபிஷேகமும் செய்து கொண்டதையும், திருவரங்கம் கோயிலுக்குத் திருவாபரணங்கள் வழங்கி விமானத்தைப் பொன் வேய்ந்ததையும் கண்டவர் நம்பிள்ளை. அரசர்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், வெற்றி தோல்விகளையும் தம்முடைய பேருரையில் உரை விளக்கங்களில் குறிப்பிட்டு உள்ளார்.

**நாயினனை பற்றிய ஓர்
ஆய்வும், அருளாளதாசர்
இயற்றிய
ஸ்ரீமகாபாகவதமும்**

ஆசிரியர்: ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் ஸ்ரீ.உ.வே R. கண்ணன் ஸ்வாமி

திருமகள் கேள்வனான திருமாலால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தலைசிறந்த நூல் வேதமே ஆகும். இந்த வேதம் “அபௌருஷேயம்” என வழங்கப்படுகிறது. அதாவது எந்த ஒரு புருஷனாலும் செய்யப்படாதது என்பதாகும். அதனால் தான் இது “ஓலைப்படாப் பிரமாணம்” என்றும் “எழுதாக்கிளவி” என்றும் போற்றப்படுகிறது. இதனைப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக கர்ணபரம்பரையாகவே போற்றிப்பாதுகாத்து வந்துள்ளார்கள். மானிடர்கள் செய்யவேண்டிய வற்றையும், தவிர்க்கவேண்டியவற்றையும், எடுத்துக் கூறுவதுடன், மனிதர்கள் வாழ்நாளில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கைகளையும் எடுத்துக் கூறிகிறது வேதம். பெற்றதாய் தன் குழந்தைகளுக்கு நன்மைசெய்வது போல வேதம் செய்து வருகிறது. அதனால்தான் “வேதமாதா” என்றே கூறுகிறார்கள். கணக்கற்ற தாய்ப் பரந்துகிடந்த வேதத்தை ஒழுங்கு படுத்தியவர்தான் பராசரருக்கும் சத்யவதிக்கும் பிறந்த பிள்ளையான “க்ருஷ்ணத்வையானர்” என்று போற்றப்படுகின்ற வியாசர். கலந்து கட்டியாக இருந்த வேதங்களை ஒழுங்கு படுத்தியவரே இவர்தான் ஆதலால் இவர் “வேத வியாசர்” என்றே போற்றப்படுகின்றார்.

இவ்வளவு சிறப்பு மிக்கதாக இருந்த போதிலும் இந்த வேதம் மனிதனால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளது. மேலும் யஜுமானன் வேலைக்காரனுக்குக் கட்டளையிடுவது போல ‘இதைச் செய்’ ‘அதைச் செய்யாதே’ என்று ஆணையிடுகிறது. அதனால் தான் வேதத்தை “பிரபுஸம்ஹிதை” என்றே சொல்லுவார்கள். ஆணையிடக் கூடியதாயும், எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாததாயும் உள்ளகுறைகளை நீக்கத்தான் இதிலுள்ளவர்களும் புராணங்களும் தோன்றின.

பாரதநாட்டில் வைதிக மதத்தில் இதிஹாஸம் என்று போற்றப்படுமவை இரண்டேயாகும். ஒன்று “இராமாயணம்” மற்றொன்று “மஹாபாரதம்” வேதத்தின் கருத்துகளையும் தத்துவங்களையும் விளக்குவதற்கென்று வேதமே வால்மீகி வாக்கின்மூலம் இராமாயணமாக வந்துள்ளது. “வேத: ப்ராசேதஸா தாசீத்ஸாசுஷாத் ராமாயணாத்மநா” “வேதோபப்ரும் மணார்த்தாய தாவக்ராஹயதப்ரபு:” என்பதும் இதனை விளக்குவதாகும். ரிக், யஜுஸ், ஸாம, அதர்வண ஆகிய நான்கு வேதங்களையும் பிரித்துச் செப்பனிட்ட வேதவியாசர்அவ்வேதங்களின் பொருளை விளக்குவதற்காகவே ஐந்தாவது வேதமாகிய மஹாபாரதத்தை இயற்றினார் மஹாபாரதத்தில் இல்லாதது உலகில் எங்கும் கிடையாது, அனைத்துத் தத்துவங்களையும், தர்மங்களையும், கொள்கைகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட பெட்டகமாக உள்ளது மஹாபாரதம்.

கதைப் போக்கிலேயே தத்துவங்களையும் தர்மங்களையும் விளக்குவதாக உள்ளது வேதவியாசர் பாரதத்தை இயற்றியதோடன்றி பதினெண் புராணங்களையும் பகர்ந்துள்ளார். இதிஹாசத்துக்கும் புராணத்துக்கும் உள்ள வேறுபாடாவது; சக்ரவர்த்தி திருமகனாகிய ஸ்ரீராமர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே வாழ்ந்தவரான வால்மீகியால் இராமாயணம் இயற்றப்பெற்று அரங்கேற்றம்பெற்றது. அது போன்று பஞ்சபாண்டவர்கள் துர்யோதனாதியர் இருந்த காலத்திலேயே வாழ்ந்தவரான வியாசரால் இயற்றப்பெற்றது மஹாபாரதம். ஆக ஒருவரது வரலாறு அவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே சமகாலத்தவரால் பேசப்பெறுவது இதிஹாசம் ஆகும். என்றோ நடந்த தெய்வீக வரலாற்றைப் பிற்காலத்தில் ஒருவர் எழுதிவைப்பது புராணம் ஆகும்.

புராணங்கள் பதினெட்டாக வழங்கப்படுகின்றன. அவையாவன : 1. ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் 2. ஸ்ரீமத்பாகவதம் 3. பாத்தம் புராணம் 4. வராஹ புராணம் 5. ப்ரம்ம புராணம் 6. சைவ புராணம் 7. நாரசிம்ம புராணம் 8. மார்க்கண்டேய புராணம் 9. அக்னி புராணம் 10. பவிஷ்ய புராணம் 11. ப்ரம்மவைவர்த்த புராணம் 12. லிங்க புராணம் 13. ஸ்காந்த புராணம் 14. வாமன புராணம் 15. கூர்ம புராணம் 16. மத்ஸ்ய புராணம் 17. கருட புராணம் 18. ப்ரம்மாண்ட

புராணம். இவை தவிர உபபுராணங்கள் வேறு வழங்கப்படுகின்றன இவற்றுள் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் மட்டிலும் வியாசரது தந்தையாகிய பராசரரால் அருளப் பெற்றதாகும். “வேதேஷு பௌருஷம் ஸூக்தம் புராணேஷு ச வைஷ்ணவம். பாரதே பகவத் கீதா தர்மசாஸ்த்ரேஷு மாநவம்” என்று புராணங்களில் தலைசிறந்ததாகப் பலராலும் போற்றப் பெறுவது ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணமேயாகும். சங்கரர், ராமானுஜர், மத்வர் ஆகிய மூன்று ஆசார்யர்களாலும் தத்தம் பாஷ்யங்களில் சிறந்த மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப் பெறுவது இந்தப் புராணத்திலிருந்தேயாகும்.

மற்றைய பதினேழு புராணங்களும் வியாசராலே இயற்றப் பெற்றதாகவே கூறப்படுகிறது. ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் வடமொழியில் 6,000 சுலோகங்களைக் கொண்டதாகும். ஸ்ரீமத் பாகவதம் 18,000 சுலோகங்கள், பாத்ம புராணம் 59,500, வராஹ புராணம் 24,000, ப்ரம்ம புராணம் 10,000, சைவ புராணம் 24,000, நாரத புராணம் 25,000, மார்க்கண்டேய புராணம் 9,000, அக்னி புராணம் 15,400, பவிஷ்ய புராணம் 14,500, ப்ரம்மவைவர்த்த புராணம் 18,000, லிங்க புராணம் 11,000, ஸ்காந்த புராணம் 81, 100, வாமன புராணம் 10,000 கூர்ம புராணம், 17,000, மத்ஸ்ய புராணம் 14,000, கருட புராணம் 19,000, ப்ரம்மாண்ட புராணம் 12,000. இவற்றுள்ளும் ஸ்காந்த புராணம் தான் கொள்ளவில் பெரிதாகும்.

வேதமானது யஜமானன் வேலைக்காரனுக்குக் கட்டளையிடுவது போல உள்ளது. புராணங்களோ ஒரு மனிதனுக்கு நண்பன், அன்பு முறையில் அறிவுரை கூறுவது போல உள்ளனர். இத்தகைய புராணங்கள் பெரியோர்களால் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று. ஸாத்விக புராணங்களாவன: ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், பாகவத புராணம், வராஹ புராணம், பாத்ம புராணம், காருட புராணம், நாரத புராணம், (நாரத புராணம் என்றும் வழக்கில் உள்ளது) ஆகிய இவை ஆறும், ராஜஸ புராணங்களாவன: மார்க்கண்டேய புராணம், பவிஷ்ய புராணம், வாமன புராணம், பிரம்மவைவர்த்த புராணம், பிரம்மாண்ட புராணம், ப்ரம்ம புராணம் ஆகியவை ஆகும். தாமஸ புராணங்களாவன: மத்ஸ்ய புராணம், கூர்ம புராணம் சைவ புராணம், ஆக்கினேய புராணம் ஸ்காந்த புராணம், லிங்க புராணம் ஆகியவை ஆகும்.

ஸாத்விக புராணங்கள் ஆறினும் இன்றைய உலகில் மிகப் பிரபலமாகப் போற்றப் பெறுவது ஸ்ரீமத்பாகவதமேயாகும். இன்றைய உலகில் இமவந்தம் தொடங்கி இருங்கடலளவும் அனைவராலும் பெரிதும் போற்றப் பெறுகின்ற ஒரே புராணம் ஸ்ரீமத்பாகவதமேயாகும். இதன் கம்பீரமான நடை அறிஞர் பலராலும் பாராட்டப் பெறுவதாகும். வியாஸாசார்யருக்கே மனவமைதியைக் கொடுத்த மாபுராணமாகும் என்றால் இதனால் மற்றவர்க்குக்கிட்டும் பயனைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? இதில் பயன் கருதிச் செய்யும் கர்மாக்களைப் பற்றியும், பயன் கருதாமல் செய்யும் கர்மாக்களையும், ஸாதன ஞானம், ஸித்த ஞானம், ஸாதன பக்தி, ஸாத்ய பக்தி, விதிக்கப்பட்ட பக்தி, ப்ரேம பக்தி, மர்யாதா மார்க்கம், அனுக்ரஹ மார்க்கம், த்வைதம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம் ஆகிய அனைத்து விஷயங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன, நல்வாழ்வைத்தரக் கூடிய இந்த பாகவதத்தைப் படிப்பதால் இம்மைப்பயன் மறுமைப் பயன் ஆகிய அனைத்தும் ஒருங்கே கிட்டுகின்றன, எல்லா விதமான இடையூறுகளைப் போக்குவதோடன்றி எடுத்த காரியத்தில் வெற்றியையும், தேக ஆரோக்கியத்தையும், பெரும் செல்வத்தையும் அளிக்கக்கூடிய “நாராயண கவசம்” (ஸ்கந்தம்-6-அத்தியாயம் 8) இதில் உள்ளது. எண்ணிய எண்ணங்களையெல்லாம் ஈடேற்றுவிக்கக்கூடிய “பும்ஸ வனவ்ரதம்” (ஸ்க 6-அத் 19) உள்ளது. கடன் உபாதையினின்றும் விடுபடுவதற்கும், பகைவரது தொல்லை யினின்றும் விடுபதற்கும் “கஜேந்திரன் துதி” (ஸ்க-8-அத்-3) கூறப்பட்டுள்ளது. நினைத்தபடி நல்ல புதல்வனைப் பெறுவதற்கு “பயோவ்ரதம்” (ஸ்க-8-அத்.3) கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவு பெருமை படைத்த பாகவத புத்தகத்தையே குஜராத்தியர் ஸாட்சாத் பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகவே கருதுகிறார்கள். அப்புத்தகத்தைக் குழந்தைக் கண்ணனாகவே பாவித்து தொட்டிலிட்டு தாலாட்டி, அருச்சித்து, அமுதளித்து, பூஜித்து ஆரத்தி பண்ணியும் வருகிறார்கள்.

இவ்வளவு பெருமை படைத்த ஸ்ரீமத் பாகவதத்தை முதன் முதலாக பிரம்மாவானவர் நாரதருக்குச் சொல்ல, நாரதர் வியாசருக்குச் சொன்னார். ஐந்தாவது வேதமாகிய மஹாபாரதத்தை

எழுதி முடித்த வியாசர் மன அமைதி இல்லாமல் ஆசிரமத்தில் வீற்றிருக்கிறார். அது சமயம் அங்கு வந்த நாரதர் சொல்ல வியாசர் பதினெண்ணாயிரம் சுலோகங்கள் கொண்டதாகிய பாகவதத்தை இயற்றினார். தமது புதல்வரான சுகருக்கு வேதவியாசர் சொல்லித்தர, அந்த சுகர் பரீட்சித்து மகாராஜாவுக்கு சொன்னார்-அதனை நைமிசாரணிய கேஷத்திரத்தில் “தீர்க்கஸத்ரம்” என்ற யாகம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது “சூதர்” செளனகர் முதலிய முனிகணங்களுக்குச் சொல்கிறார். இப்படியாக பாகவதம் தோன்றிய வரலாறு கூறப்படுகிறது.

இத்தகு பெருமைபடைத்த ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின் பெருமை பாத்மபுராணத்தில் உத்தர கண்டத்தில் ஆறு அத்தியாயங்கள் மூலமாக விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாகவதலக்ஷணம்

பாகவதம் எழுதிறத்தனவென்று புராணங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவை இதிஹாசம், புராணம், ஸம்ஹிதை, உபஸம் மிதை, விஷ்ணுரகசியம், விஷ்ணுயாமளம், கௌதம சம்ஹிதை என்னும் ஏழினின்றும் போந்தனவாம்.

அவற்றுள் முதல் இதிஹாசபாகவதம் 18000. சுலோகங்களாக வியாசமகரிஷியாற் செய்யப்பட்டது. அதில் சுருதி கீதை முதலிய 12 கீதைகளும். எம்பெருமான் திருவவதாரங்களில் விஸ்தாரமாக நான்கு திருவவதாரங்களின் சரிதங்களும் அடங்கியுள்ளன. இப்பாகவதம் சூர்ணிகைகளாலும், விருத்தங்களாலும், பத்தியங்களாலும், வாக்கியங்களாலும்; தண்டங்களாலும், நிறைந்த 200, அத்தியாயங்களாகப் பிரிந்த-12. ஸ்கந்தங்களையுடையது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்திலும், மத்தியிலும் பெரும்பாலும் அத்தியாய முடிவிலும் பகவத் ஸ்துதிகளுண்டு நான்கு அரிபக்தர்கள் கதை இதில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு வக்தா சுகமுனீந்திரர் - கேட்பவர் - பரிஷத் துராஜன் “புலவர் திலகராகிய ஆரியப்பப்புவரால்-4970, திருவிருத் தங்களாகத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தருளப் பெற்றது இப்பாகவதமேயாம்.

2. புராணபாகவதம்-36000 சுலோகங்களைக் கொண்டது. இதுவும் வியாசபகவானாற் செய்யப்பட்டதே. இதற்கு மகாபாகவதமென்று பெயர். இதில் 25-கீதைகளடக்கம் - எம்பெருமான் திருவவதாரங்களில் ஆறுதிருவவதாரங்களின் சரித்திரங்கள் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் 'பகவதஸ்துதி' உண்டு பெரும்பாலும் அநுஷ்டிப்பு சுலோகங்களாலும் பிறவற்றாலமைந்த அநுநூறு அத்தியாயங்களை யுடையது. ஸ்கந்தம் என்னும் பகுப்பு இதில் இல்லை. தசாவதாரங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு வக்தா நாரதபகவான் சுரோதா (கேட்பவர்) உருக்கு மணிபிராட்டியார். இதுவே அஷ்டடாதச (18) மகாபுராணங்களுள் ஒன்றாகிய பாகவதம். இதனைச் சுமார் 350 - வருஷங்களுக்கு முன் நெல்லிநகர் அருளாளதாச ரென்னும் மதுரகவி வரதராஜ ஐயங்கார் 9000 பாடல்களாகத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தருளினார்.

3. ஸம்ஹிதாபாகவதம் பத்தியங்களாலும், அநுஷ்டிப்புப் சுலோகங்களாலும் நிறைந்த 50000- கிரந்தமுடையது, இது தெளிந்த முதிர்ந்த ஞானத்தை முழுமையாகக் கொண்ட 30-கீதைகளையும், 20-திருவவதாரங்களின் சரித்திரங்களையும், 22-திருவவதாரங்களின் கதைகளையுமுடையதாய், வைராக்கியர சமே நிறைந்த - 1100 - அத்தியாயங்களாய் விரிந்த 18-காண்டங் களாகப் பகுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத் திலும் திவ்யமான பகவதஸ்துதிகளுண்டு இதற்கு வக்தாவைசம் பாயன முனிவர் சுரோதா-ஜனமேஜயன்.

4. உபஸம்ஹிதா பாகவதம், பலவகை விருத்தங்களாகிய 7000-சுலோகங்கள் நிறைந்த 2000-அத்தியாயங்களடங்கிய நூறு பரிச்சேதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 32-கீதைகளும் (உத்தமதர்மங்களை கூறும் பாடல்கள்), 100- பாகவதங்கள் சரித்திரமும் மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய 32-திருவவதாரங்களின் சரித்திரங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சபாதங்களையும் நாசஞ்செய்யத்தக்க எம்பெருமானை பற்றிய ஸ்தோத்திரங்கள் பல உண்டு. இதற்கு வக்தா அகஸ்தியமகரிஷி. கேட்பவர்-சுதர்சனர்.

5. விஷ்ணுரகசியபாகவதம். தண்டகங்கள் இடையிடையே கலந்த இலட்சம் சுலோகங்கள் கொண்டது. இது ஆயிரம் அங்கங்களாய் பகவதஸ்துதியே நிறைந்த 10000- அத்தியாயங்களாய் விரிந்தது. இதில் 50-கீதைகளும் 25-திருவவதாரங்களின் சரித்திரங்களும் உண்டு. வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தை சார்ந்த நூறுபாகவதங்களின் சரித்திரங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. இதற்குப் பரிசுத்தமாகிய, விஷ்ணு பாகவதமென்று பெயர். இதனைச் சொல்பவர் ஹாரீதமுனி, கேட்பவர், காசிபரிஷி.

6. விஷ்ணுயாமளபாகவதம். 80000-சுலோகங்களை யுடையது. இதில் பிரமகீதை, அயகீதை, ஹரிசீதை, சங்கரகீதை என்னும் பெயருள்ள 4-கீதைகளும், விஸ்தாரமாய் தசாவதாரங்களின் கதைகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ; தருக்க சாத்திரமும், விசித்திரவித்தைகள் செய்யத்தக்கசாத்திரமும் மந்திர சாத்திரமும் வாக்கியரூபமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இது 8-ஸ்தானங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட 800-அத்தியாயங்களையுடையது. இதற்கு வக்தா, பராசர மகரிஷி, கேட்பவர், மைத்திரேயர்.

7. கௌதமசம்ஹிதபாகவதம் 40000-சுலோகங்களடங்கிய நூறு அத்தியாயங்களையுடையது. இதில் மோட்சமளிக்கத்தக்க கிருஷ்ணசரித்திரமாதிரம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு வக்தா கௌதமரிஷி கேட்பவர் கௌசிகரிஷி.

பயன்

- முதல் பாகவதம் ஞானத்தையளிக்கும்
- 2-வது பாகவதம் பாவத்தைநீக்கும்
- 3-வது பாகவதம் பக்தியைக்கொடுக்கும்
- 4-வது பாகவதம் ரோகத்தைப்போக்கும்
- 5-வது பாகவதம் இச்சித்தபொருள்களைத்தரும்
- 6-வது பாகவதம் பக்தியைக் கொடுக்கும்
- 7-வது பாகவதம் மோக்ஷத்தையளிக்கும்.

இவ்விதமாக 400000-சுலோகமுள்ள கௌதமசம்ஹிதையில் கிரந்தலட்சணகாண்டத்தில் பாகவதலட்சணம் என்னும் பெயருள்ள முதலத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இத்தகைய ஏழுபாகவதங்களுக்குள்ளே முதலிரண்டு பாகவதமேயின்றி மற்றவை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டதாகத் தோற்றவில்லை.

முதலாவது இதிகாச பாகவதம் என்று கொள்ளப்படுகிறது. இதனை முதன் முதலாகப் பதிப்பித்தவர் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார். இவரே பின்னர் கலியாணசுந்தர யதீந்திரராக துறவு பூண்டு விளங்கினார். இவருக்குப் பின்னர் இந்நூலை ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி நாயுடு என்பவர் 1908-ல் குறிப்புரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார். இந்த இதிகாச பாகவதத்தைப் பாடியவர் “ஆரியப்பப் புலவர்” என்று உள்ளது. இந்த நூலின் கடைசியில் ஒரு வெண்பா உள்ளது.

“கம்பனென்றும் கும்பனென்றும்
காளியொட்டக் கூத்தனென்றும்
கும்பமுனி என்றும் பேர் கொள்வாரோ-
அம்புவியில்
மன்னாவலர் புடைசூழ் வாழ்குடந்தை
ஆரியப்பன்
அந்நாளி லேயிருந்தக் கால்.”

என்று

தமிழ்த்தாத்தா என்று உலக மெங்கும் போற்றப்படுகின்ற டாக்டர். உ.வே. சாமிநாதய்யர் அவர்கள் “என் சரித்திரம்” என்ற நூலில் கூறியிருப்பதாவது. “கோமளே சுவரன் பேட்டை இராசகோபாலப் பிள்ளை ஆரியப்பப் புலவர் இயற்றிய பாகவதம் எனப் பதிப்பித்துள்ளார். அதில் “சிந்தகத்து” என்ற பாடலைச் சுட்டிக்காட்டி இப்பாடல் எங்கிருந்து கிடைத்தது என உ.வே. சா. கேட்ட போது அவர் அது பற்றித் தனக்கு ஏதும் தெரியாது என்று கூறினாராம். இப்படியும் பதிப்புக்கள் வெளிவருகின்றன” என்று செவ்வைச் சூடுவார். பாடிய பாகவதத்தையே “ஆரியப்ப்புலவர் பாகவதம்” என்று தவறாக வழங்கி வருகிறார்கள்; அவ்வாறே பதிப்பித்தும் விட்டார்கள் என்பது ஆன்றோர் கருத்து. காலஞ் சென்ற தமிழ் மேதை ராகவய்யங்கார் மேற்சொன்ன வெண்பாவில் “ஆதியப்பன்” என்பதனை “ஆரியப்பன்” என்று தவறாக எழுதிய தால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் இவ்வளவும் என எழுதியுள்ளார்.

ஆக செவ்வைச் சூடுவார் பாகவதத்தைத் தான் “ஆரியப்பப் புலவர் பாகவதம்” எனத் தவறாக வழங்கி வருகிறார்கள் என்பது முந்தையோர் முடிபாகும். இந்தச் செவ்வைச் சூடுவார் பாகவதத்தை திரு டி. எம். நாராயணசாமிப்பிள்ளை வேண்டுகோளுக்கிணங்க உ.வே. சாமிநாதய்யர் குறிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கமுற்பட்டார். திருப்பதி தேவஸ்தானம் அதனைப் பதிப்பிக்க ஒப்புக்கொண்டு வேலை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது சாமிநாதய்யர் மறைந்து விட்டார். அவர் மகன் கலியாணசுந்தரனார் அதனைத் தொடர்ந்த போது இரண்டாவது உலகப்போர் தொடங்கி அச்சுத்தாள் கிடைக்காததால் சிலகாலம் நிறுத்திவைக்கப்பெற்றுப் பின்னர் திருப்பதி தேவஸ்தானத்தாராலேயே குறிப்புரையுடன் இரண்டு பாகமாக வெளியிடப் பெற்றது. இது வடமொழி பாகவதப்படியே பன்னிரண்டு ஸ்கந்தங்களாகப் பிரிக்கப்பெற்றுள்ளது. 155 அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்பெற்று 4,970 பாடல்கள் கொண்டதாக உள்ளது.

தமிழில் உள்ள இரண்டாவதாக உள்ள நூல் தான் நாம் எடுத்துக் கொண்ட இந்நூலாகும். இந்நூலாசிரியர் நெல்லிநகர் அருளாளதாசர் என்னும் மதுரகவி ஸ்ரீவரதராஜ ஐயங்கார் ஆவார். எமக்குக் கிடைத்துள்ள இந்நூலின் பதிப்பு 1923இல் பதிப்பிக்கப்பெற்றதாகும். திரிசிரபுரம் வித்துவத்ஜனசேகரர் கோவிந்தப்பிள்ளை அவர்களாலும், பரங்கிப்பேட்டை இலட்சுமணப்பிள்ளை அவர்களாலும் பார்வையிட்ட பிரதிக்கிணங்க, காளப்பட்டி வித்துவான், வ.வெ, திருமலை கொண்ட நாயக்கர் அவர்கள் குமாரர், தி.வி. சிங்கிரி நாயக்கர் அவர்களால் பரிசோதிக்கப் பெற்று 1923 இல் சென்னையில் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இதில் ஒரு சிறப்புப் பாயிரம் காணப்படுகிறது. அதில் கந்தூர்க் கந்தசாமிக் காவலனைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் இவர் கம்பராமாயணம். தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், காஞ்சிப்புராணம் முதலிய பற்பல புராணங்கள் பதிப்பித்துள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. இப்பதிப்பில் நூலாசிரியரைப் பற்றிய குறிப்பு ஏதும் எழுதப் பெறவில்லை. முற்சொன்ன ஏழு வகைப் பாகவதங்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளாரே யொழிய இந்நூலாசிரியரைப் பற்றி ஏதும் கூறவில்லை.

ஸ்ரீமகாபாகவதம் என்ற தமிழ் நூலைக் கொண்டு அமைந்துள்ள அகச்சான்றுகளை வைத்து இந்நூலாசிரியரைப் பற்றிய சில குறிப்புகளைச் கொள்ளமுடிகிறது. பாயிரம் என்ற வகையில் இவ்வாசிரியர் “திருவரங்கப்படலம்” பாடியுள்ளார். அதில் இரு பாடல்கள் மூலம் தம்மைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

“எதுகுலத்து வருமுறையோன் சரிதையை நற்சுகன்
இசையால்
உதவு சொலைத் தமிழினால் உரைத்தவன் வண்திரு
அரங்கம்
பதியமர் வேந்திரக் கரத்தோன் பழமறையோன்
வரதன் நெல்லிக்(கு)
அதிபதியாய் உயர்ந்திடு பேரருளான நாதனரோ”
(திருவரங்கப்படலம் பாட்டு -153)

“ஆயு மறையோர் என்னவரும் சகாப்தம்
ஆயிரத்து நாநூற்றோ டறுபத்தஞ்சாம்
தூய சுபகிருது தனின்முதல் மாதத்தில்
துலங்குகுரு வாரத்துத் திராடநாளின்
நேயமுடன் நெல்லி நகர் வர தராசன்
நிகரிலரங் கத்திலர வணையினோங்கும்
நாயகன்முன்அறி ஞர் மகிழ்ந் திடவே வாசுதேவ
கதையாங் கரங்கேற்றி நல்லுற்றனே”. 154

இவ்விரு பாடல்களிலிருந்து நாமறிவதாவது; இவர் திருவரங்கத்தில் வைணவ அந்தணமரயிலே பிறந்தவர். ஆனால் திருவரங்கத்தில் பிறந்தாரேயொழிய வாழ்ந்ததெல்லாம் நெல்லிநகர் என்று தெரியவருகிறது. நெல்லிநகர்க் கதிபதி என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. திருநெல்வேலி நெல்லை நகர் என்றே வழங்கப்படுகிறது. ஆதலால் அதுவன்று ஆனால் இவரது பாடல்களில் எல்லாம் தென்பாண்டி நாட்டு வழக்குச் சொற்கள் மிகுந்துள்ளன. நடு நாட்டு நெல்லிக்குப்பம் வட்டாரமாக இருக்கலாமோ என்னவா திருவரங்கத்தில் பிறந்த இவர் அங்கே சென்று அவ்வூருக்கே அதிபதியாய் பெருஞ்செவ்வந்தராய் விளங்கினார் என ஊகிக்க முடிகிறது. ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் “வேத்திர பாணி” என்ற கைங்கர்யத்தைச் செய்பவராய்

இருந்திருக்கிறார். “வேத்திரக்கையன்” என்றே இந்நூலில் தன்னைக் கூறியுள்ளார். நம் பெருமாள் புறப்பாடு காண்பதற்கு முன்னர் அலங்காரம் பண்ணுவதற்கும், தனிகைதண்டருளப் பண்ணுவதற்கும் திரைசேர்க்கப் பெற்றிருக்கும். அது சமயம் யாரும் உள்ளே புகாமல் காவல்காப்பவர் “வேத்திரபாணி” ஆவார். அந்தத் தொண்டுக்குரிய மரபிலே பிறந்தவர் இவ்வாசிரியர். மேலும் இவர் “ஆயனார்” என்கிற ஆசார்ய புருஷரது சிஷ்யர் எனத் தெரிய வருகிறது. குருபரம்பரை வணக்கம் சொல்லும்போது தனது ஆசார்யனைக் குறித்து இரண்டு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். ஸ்ரீரங்கத்தில் கோயில் கந்தாடை அண்ணன், ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர், பராசரபட்டர் முதலிய பல ஆசார்ய புருஷர்கள் உண்டு அவர்களிலே ஒருவர்தான் “ஆயனார்” ஆவார். “வதிட்டை ஆயல்” என்று பற்பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். இந்நாளில் திட்டக்குடி எனவழங்கப் பெறுகின்ற ஊரைச் சார்ந்த ஆயனார் என்கிற ஆசார்ய புருடரது சீடராவார் இவர். இவ்வளவு தவிர இவரைப் பற்றிய வரலாறு தெரியவில்லை.

இவரது காலம் இந்நூலிலேயே தெளிவாகக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. திருவரங்கப்படலம் பாடல் 154இல் இந்நூலை அரங்கேற்றிய காலத்தைக் கூறியுள்ளார். 1465 சகாப்தம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது கி.பி. 1543 சுபகிருது ஆண்டு சித்திரை மாதம் வியாழக்கிழமை உத்திராடத்தன்று திருவரங்கப் பெருநகரில் அரங்கேற்றியுள்ளார்; எனவே இவரது காலம் 16-வது நூற்றாண்டு என்பது அறியப்படுகிறது.

இவ்வாசிரியரின் தன்னேரில்லாத் தமிழ்ப் புலமையும், நுண்மாண் நுழைபுலனும், கவித்திறனும், கற்பனைத் திறமையும் மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாததாகும், வான்மீகிக்குக் கம்பரும், வியாசபகவான் பாரதத்துக்கு வில்லிபுத்தூராரும் போலே, பாகவ தத்துக்கு இப்புலவரேயாவார். செவ்வைச் சூடுவார் பாகவதத்தினும் இது பல விதத்திலும் விரிவுடையதாகும். கூடியவரை மூலக் கதைக்கு மாறுபாடு இல்லாமல் மூலத்தில் சொல்லப்படாது, புராணாந்தரங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைச் சான்றாகக் கொண்டு பற்பல செய்திகளை விவரிப்பதும் பெரிதும் போற்றத் தக்கதாகும். போர் வருணனையிலெல்லாம் வீரம் ததும் பக்கூடிய

வகையில் நேரிலே காண்பது போன்றே அழகாக விவரித்துள்ளார். உவமை, உருவகம், தற்குறிப் பேற்றம் முதலிய பற்பல அணிகளைக் கையாண்டுள்ளார், எத்தனை வகை விருத் தங்கள் உண்டோ, எத்தனை சந்தங்கள் உண்டோ அத்தனையையும் கையாண்டிருப்பது அதிசயிக்கத்தக்கதாகும், சித்திர கவியாக யமகப் பாடல்கள், மடக்குகள் பலவும் பாடியுள்ளார். கபிலப் படலத்தின் முதற் பாடலில் பன்னிரு மாதங்களையும் அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

“வாமமவிர் சித்திரை வைகாசி ஆணிகலையாற்றி
வெண்ணைக் காடிஆ வணிகுள் நின்றுகஞ்சத்
தீமையன் மண்விழப் புரட்டாசி அற்பசிசு
பாலன்சிரம் துணியவே ஆழியை விடுநல் தேவன்
சோமகுல அந்தகன் சேய் முளர்நடுங்காத்
திகைத்தானது சிடைமானா தருளும் துளபமார் கழியான்
பூமன்வனி தைக்காய் மாசில்சா பங்குனியப்
போரினில் தெசமுகனைச் சொற்றானைப் போற்றி
செய்வாம்”.

மேலும் நாச்சியார் திரு அவதாரப்படலத்தில்,

“அம்மா னையும்வென் றடர்க்கு சனெனும்
அம்மா னையும்நூ றியஅச் சுதனாம்
அம்மா னையும் தவம்ஆ ரமிர்தம்
அம்மா னையும்ஆ டினனன்பா டியரோ”

இவ்வாறு பற்பல சித்திர கவிகள் பாடியுள்ளார்.

மேலும் வடமொழி பாகவதத்தில் இல்லாத சிறப்புக்களும் இந்நூலில் உள்ளன. (1) ருக்மாங்கதன் வரலாறு. (2) ததி பாண்டன் சரிதம். (3) நப்பின்னையின் வரலாறு இதில் உருக்கு மங்கதன் வரலாறு பாத்மபுராணம் முதலிய புராணாந்தரங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றனவேயொழிய வடமொழி ஸ்ரீமத்பாகவ தத்தில் கிடையாது. இந்நூலில் 19-வது படலமாக 311 செய்யுட்களில் வெகு அழகாக வருணித்துள்ளார். (2) கண்ணனது பால்யலீலைகளிலே நெஞ்சத்தைக் உருக்க கூடிய லீலைஒன்று தான் ததிபாண் டனதுவரலாறு கருணாமூர்த்தியான கண்ணன் தயிர்ச் சட்டிக்கும்

மோட்சம். கொடுத்ததை இதில் வெகு அழகாக வருணிக்கப்பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் இல்லாததும், ஆனால் எங்கும் ப்ரபலமாக வழங்கி வருவதுமான இந்நிகழ்ச்சி இந்நூலில் 30-வது படலமாக பக்தி பரவசமூட்டச் செய்யும் வகையிலே பாடப் பெற்றுள்ளது.

(3) பகவான் பூலோகத்தில் அவதரிக்கும் போதெல்லாம் தேவியைப் பிரியவே மாட்டார். வராஹ அவதாரத்தில் பூமிப்பிராட்டி, ராமாவதாரத்தில் சீதாப்பிராட்டி போன்று கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ருக்மிணிப் பிராட்டி என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பிரதான மகிஷியாக வடநாட்டில் ராதையும், தமிழகத்தில் நப்பின்னையுமே குறிக்கப் பெறுகிறாள். உலகமெங்கும் போற்றப் பெறுகின்ற ராதையைப் பற்றி ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் ஓரிடத்தில் கூடக் கூறப்படவில்லை. ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில் “அத்ரோபவிச்ய ஸா காசித் காபி புஷ்பை ரலங்க்ருதா அன்ய ஜன்மநி ஸர்வாத்மா விஷ்ணுரப் யர்ச்சிதோ யயா” என்ற சுலோகத்தில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. “ப்ரம்மவை வர்த்தம்” என்கிற ஒரு புராணத்தில் தான் “ராதாகாண்டம், என்று பாடப் பெற்று ராதையின் வரலாறு கூறப்பெற்றுள்ளது. பழந்தமிழ் இலக்கியமாகிய பரிபாடலிலோ, கண்ணனது மற்ற மனைவி மார்களைப் பற்றிய பேச்சு அதிகம் கிடையாது. நப்பின்னைப் பிராட்டியே எங்கும் புகழப்பெற்றுள்ளாள்.

ஆழ்வார்கள் அருளிய நாலாயிரம் பாடல்களில் ருக்குமணிப் பற்றி ஓரிரு இடங்களில்தான் கூறப்பட்டுள்ளது. தொட்ட தொட்ட இடமெல்லாம் நப்பின்னையே புகழப்படுகின்றாள். வடநாட்டில் “ராதாகிருஷ்ணன்” என்று எவ்வாறு பிரபலமாகப் பேசப்பெறுகிறதோ அது போன்று ஆழ்வார் பாசுரங்களிலும், மற்ற தமிழ் இலக்கியங்களிலும் ‘பின்னைமணாளன்’ என்று நப்பின்னையே சிறப்பாகக்கொண்டாடப் பெறுகிறாள். இத்தகைய நப்பின்னையின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, அவளது தாய் தந்தையர், அவளுக்காக சுயம்வரம் வைத்தது, அதில் கண்ணன் வெற்றி பெற்று அவளை மணந்து கொண்டது இவையெல்லாம் இந் நூலில் 44வது படலமாக விரிவாகப் பாடப் பெற்றுள்ளது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே நப்பின்னை வரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் நூல் என்கிற பெருமை இந்நூலுக்கு உண்டு.

இவ்வாசிரியர் இந்நூலுக்கு “மகாபாகவதம்” என்ற பெயர் சூட்டியுள்ளார். கடவுள் வாழ்த்து என்ற தலைப்பில் ஆறு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். 132 படலங்களாகப் பாடியுள்ளார். மொத்தம் 9,159 பாடல்கள் உள்ளன. பக்திச் சுவை நளி சொட்டச் சொட்டச் சந்த நயம் மலியப் பாடப்பெற்றுள்ள இந்நூலைப் படிப்பதால் ஞானம் பக்தி வைராக்யம் இவை ஏற்படுவதோடன்றி கண்ணன் திருவருளால் முக்தியும் கிட்டும் இந்நூலைப் பயில்வதனால் ஏற்படும் பயனை இவ்வாசிரியரே இரு பாடல்கள் மூலம் கூறியுள்ளார்.

“நீதிசேர் செல்வம் வாய்க்கும்; நிவந்தமெய்த் தருமம் நீளும்; ஏதமில் ஞானம்எய்தும்; இந்திரை இனிது நோக்கும்; சேதிப ராசன்ஓடச் செருவென்று விதர்ப்பன் நல்கும் கோதையை மணந்த மாயோன் சிலைவலி கூறுவோர்க்கே உன்னிய கருமம் வாய்க்கும்; உயர்மறை நெறியுண்டாகி மன்னவ ராகி வாழ்வார்; மறுவிலா மக்கட் பேறாம்; பொன்னெடுங் குன்றமானப் பொருதஏ(று) ஏழடர்த்துப் பின்னையை மணந்த மாயோன் பெருநலம் பேசுவோர்க்கே”

தமிழ் இலக்கிய நோக்கிலே படிப்பவர்களுக்கு சொல் நயம், பொருள் நயம், தொடை நயம் அனைத்தும் பொருந்தியதாய்த் தெவிட்டாத தெள்ளமுதமாக விளங்குகிறது இந்நூல். இம்மைப் பயனும் மறுமைப் பயனும் பெறத்தக்க வகையில் பாராயணம் பண்ணுவதற்கும் இந்நூல் ஏற்றதாகும். பாகவதத்தை ஏழு திண்களில் பாராயணம் பண்ணுவது என்பது தொண்டு வரும் மரபு. அதற்கு ஏற்ற வகையில் இந்நூலை ஏழு நாட்களில் பாராயணம் பண்ணுவதற்குரிய வகையில் நிறுத்தவேண்டிய இடங்கள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

முதல் நாள் முதற்படலமாகிய திருவரங்கப் படலம் தொடங்கி “மச்சப் படலம்” ஈறாக 1234 பாடல்கள். இரண்டாம் நாள் பதின்மூன்றாவது படலமாகிய கூர்ம படலம் தொடங்கி 24ஆவது படலமாகிய கண்ணன் திருஅவதாரப்படலம் ஈறாக 1441 பாடல்கள். மூன்றாம் நாள் 25ஆவது படலமாகிய பூதனை வதைப் படலம் தொடங்கி 67ஆவது படலமாகிய தூது ஏவு படலம் ஈறாக 1225 பாடல்கள். நான்காம் நாள் 68ஆவது படலமாகிய அலங்கர்

படலம் தொடங்கி 87ஆவது படலமாகிய இலக்கண தேவியார் திருக்கல்யாண படலம் ஈறாக 1346 பாடல்கள். ஐந்தாம் நாள் 88ஆவது படலமாகிய நரகாசுரன் வதைப்படலம் தொடங்கி, 104ஆவது படலமாகிய பாணாசுர படலம் ஈறாக 1279 பாடல்கள். ஆறாம் நாள் 105ஆவது படலமாகிய மதகராஜன் வதைப்படலம் தொடங்கி 116ஆவது படலமாகிய உத்யோகப்படலம் ஈறாக 1350 பாடல்கள். ஏழாம் நாள் 117ஆவது படலமாகிய பாரதப் படலம் தொடங்கி 132ஆவது படலமாகிய வைனதேய படலம் ஈறாக 1284 பாடல்கள். இவ்வாறு ஏழு நாட்களில், வடமொழி பாகவத ஸப்தாகம் போலே இந்த தமிழ்ப் பாகவதமும் பாராயணம் செய்யப்படுகிறது.

இந்நூலில் கடவுள் வாழ்த்தாக முதல் முதலில் ஆறுபாடல்கள் பாடியுள்ளார். அது தவிர 132 படலங்களாக 9,156 பாடல்கள் பாடியுள்ளார். வால்மீகி வடமொழியில் 24,000 சுலோகங்களாக இராமாயணத்தைப் பாடினார். கம்பர் அதில் பாதி பன்னிராயிரமாகப் பாடினார். அது போன்று வடமொழியில் சுகர் 18,000 சுலோகங்கள் பாடினார். அதில் பாதி 9,000ஆக இவர் பாடினார் போலும். இதனை இவரே அண்டப்படலத்தில் கூறியுள்ளார். பொன்னி திரைக்கையால் அடிவருட்பள்ளி கொள்ளும் திருவரங்கப் பெருநகரில் இவருக்குப் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர் ஆதலால் முதன் முதலாகத் திருவரங்கப் படலம் என்றே பாடியுள்ளார். இதில் அரங்கத்திலுள்ள காவிரி, பெருமானது பாதாதி கேசாந்த வருணனை, மூன்று தேவிகள், கோதை, விமானம், அனந்தன், கருடன், சேனை முதலியார், அனுமன் ஆகியோரைப் பற்றிய வாழ்த்துக்கள் உள்ளன. இவர்கள் அனைவரோடும் கூடிய அரங்கனை வாழ்த்துகிறார். பின்னர், ஆழ்வார்களாலே மங்களா சாஸனம் செய்யப்பெற்றப் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளையும் பாடியுள்ளார். இதை தவிர சிம்மாசலம், பூரிஜகந்நாதம், பிரயாகை, புஷ்கரம், திருநாராயணபுரம், பண்டரிபுரம், ஸ்ரீமுஷ்ணம் இவை களையும் பாடியுள்ளார். பின்னர் பிரகலாதன், நாரதர் முதலிய பாகவ தோத்தமர்களுக்கும் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். பிறகு பன்னிரு ஆழ்வார்கள், நாதமுனி தொடங்கி, இராமானுசரை மையமாகக் கொண்டு ஸ்ரீமணவாள மாமுனிவரை உள்ள ஆசார்ய பரம்பரைகளைப் பாடியுள்ளார். திருவரங்கத்து ஆசார்ய புருஷர்களான விண்ணப்பம் செய்வார்களான அரையர்கள், ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர், பராசர பட்டர், வேதவியாச பட்டர், கோயில்

கந்தாடை அண்ணன், ஆகியோரைப் பாடிவிட்டுக் கடைசியில் தமக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரம்பண்ணி பெரிய திருமந்தி ரத்தை உபதேசித்தரான ஆயனாரைத்துதிக்கிறார். வேடர் குலத்திலே இரண்டெழுத்து நாமாவாகிய “ராம” எனும் நாமாவைச் சொன்னதனாலேயே வேடர் குலத்திலே பிறந்து வேட்டுவனாய் வாழ்ந்தவர் “வால்மீகி” என்ற மகாகவியாக ஆனாரென்றால் எட்டெழுத்து நாமத்தின் பெருமையைச் சொல்லி முடியுமோ! அவ்வெட்டெழுத்தைச் சொன்னதன் பெருமையினால் தான் நானும் கவிஞானானேன் என்கிறார்.

அடுத்து இந்நூற்பயன் கூறியுள்ளார். பின் வியாசரது புதல்வரான சுகரது பெருமையை விரிவாகக் கூறியுள்ளார். ஒரு முறை வியாசர் தமது சீடர்களுடன் காட்டு வழியில் சென்று கொண்டிருந்தார். வழியில் ஒரு குளத்தில் தேவலோகத்து மடந்தையர் கரையிலே ஆடைகளை வைத்து நிர்வாணமாக நீராடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். முன்னாலே வியாசரது புதல்வரான சுகர் சென்றார். அவர்கள் விளையாட்டை நிறுத்தவில்லை. பின்னதாக வியாசர் வந்தார். வெட்கத்துடன் அனைவரும் ஓடிச்சென்று தத்தம் ஆடைகளை அணிந்து கொண்டனர். அது கண்ட வியாசர் வினவினார். “கட்டிளங்காளை யான என் பிள்ளை சுகன் முன்னாலே சென்று கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் பார்த்தும் பாராதது போல் இருந்தீர்கள்; இப்போது வெட்கப்பட்டு ஆடை அணிந்து கொள்கிறீர்களே? இதன் காரணம் என்ன? “என்று, அதற்கு அவர்கள்” உமது பிள்ளை ஆண் பெண் என்கிற வித்தியாசமின்றி எல்லாவற்றையும் ப்ரம்மமயமாக பார்க்கிறார்; அதனால் நாங்கள் வெட்கப்படவில்லை; உமது பார்வை அப்படி அல்லவே” என்றார்களாம். அதனால் தான் வியாசரது புதல்வரை” “சுகப்ரம்மம்” என்றே அழைக்கிறார்கள். அத்தகைய சுகர் வடமொழியில் அருளிய பாகவதத்தை அடியேன் பேசுவது பரந்த சமுத்திரத்தில் பெரியதொரு கப்பல் உலவி வருவதைப் போன்று சிறுகிணற்றிலே ஒரு தவளை சுற்றிவரும்போது தன்னை எண்ணிக் கொண்டதை ஒக்கும் என்று அவையடக்கம் கூறியுள்ளார். மேலும் குரங்குகள் இராமாவதாரத்தில் மலைகளைக் கொண்டு அணைகட்டும் போது அணில் செய்ததோடு ஒக்கும் தமது செயல் என்கிறார்.

(தொடரும்)

Book Review

IRAMANUSA NOOTRANDADI-English Translation by Ramanuja Dasa (Dr. S. Venugopalan) Published by Sri Vaishnava Sri, 214, East Uthara Street, Srirangam, Trichy-620 006. Pages 50- Price Rs 50- Postage Extra.

Ramanuja Nutrantathi is the best specimen of a composition in the 'Antathi' type of 'Kalitturai' metre. This hymnal, comprising 108 stanzas, is also known as 'Prapanna Gayatri' to be uttered like the Gayatri Mantra by every 'Prapanna' (one who submits himself to the loving protection of Lord Narayana, rather to saint Ramanuja, in this special context.)

It is quite befitting that Manavala Mamuni, the Yatindra pravanar, saturated with devotion to Ramanuja, the king of ascetics, should have written a glowing Commentary on this work. In his rapturous outpourings, 'Arthiprabandham', Stanza 40, he calls upon all the votaries to chant this 'Antathi' ('Enrum avan antathi thannai anusantiyum'.) Pillailokam Jiyar followed suit. After him, many scholars have shown their depth of erudition in writing commentaries on this unique prabandham. Still others have attempted to render these Tamil verses in sanskrit, and English. Thirumalai Nallan Chakravarthi Sri.Ue.Ve. Ramakrishna Iyengar Swamy had written a Tamil Commentary which is known as 'Amudhavirunthu' elaborating the commentaries of Sri Manavala Munigal and Pillailokam Jeeyar.

An attempt had been made by one of the great doyens of Sri Vaishnavite cult, Sri Satyamurthi Ayyangar

of Gwalior, to render these Tamil verses in English, translating their ideas in verse form, a poetic style, spiced with symphony, suited to the dignity of the subject on hand. In the book published now, Sri.Venugopalan a devotee of Sri Ramanuja has rendered in English all the 108 hymns of Ramanuja Nootrantathi. It is noteworthy that Ramanuja gave the appellation of 'Amutanar', the nectarean, to the poet whose original name was Periya Koyil Nambi but Ramanuja is the poet's nectar-see hymn 19.

The English translation, of Sri. Venugopalan on hand, needs special commendation as it is not merely a translation of words but of the underlying ideas, as well. This book deserves all congratulations for the excellent work of translation of an intricate poetic composition, of a high order.

To know God is to love God and to love Him is to love His devotees with an intensity surpassing even that of love for Him. This is indeed the quintessence of all the esoteric teachings of our illustrious preceptors of yore, purvacharyas. Sri Ramanuja got this secret of secrets duly purveyed to Amutanar of Tiruvarangam (Srirangam) after making him the disciple of the illustrious Kurattalvan.

A junior contemporary of Saint Ramanuja, belonging to the clan known as 'Munkirkuti' the hymnographer was an influential resident of Srirangam. He was popularly known as Peria Koil Nambi because of his long standing, affluence and close association with the Temple of Lord Ranganatha. Besides his proficiency in the Sastras, Nambi held an important position in the Temple with a vested interest in many services. However obsessed with a feeling of special importance, he did not

show due respect for Saint Ramanuja who, at that time, was the Supreme leader of the srivaishnava community. Nevertheless, in the exercise of his sweet, spontaneous grace, Ramanuja thought in terms of pruning the pride of Nambi and putting him on the right track, To this end, he entrusted to his illustrious disciple, Kurattalvan, the task of inducing in Periya Koil Nambi the requisite spiritual awakening. Kurattalvan carried out his mission with great success and the spiritually regenerated Nambi sought asylum at Sri Ramanuja's lotus feet. Showering his grace on the supplicant, the great Acharya made Nambi the disciple of Kurattalvan under whose care the disciple made rapid progress and became an ardent devotee.

Stressing his unflinching faith in his Acharya (Kurattalvan) in stanza 7 and using it as a spring board for his ardent admiration of the 'pracarya' (Sri Ramanuja) the poet pours out his heart to the Saint, in all the other stanzas. Sri Ramanuja's adoration of the alvar Saints and the Acharyas preceding him has been brought out in stanzas. 1,2,8 to 21, 29, 60, 64 and 88. The reader cannot but be thrilled by stanzas 36 and 41 which show where and how Sri Ramanuja excels even God. In stanza 33, the poet even goes to the extent of declaring that the vast array of Lord Narayana's lovely weapons of rare excellence came into Ramanuja's possession for performing the benevolent role of that protecting Deity. By adoring Sri Ramanuja's devotees and looking upon them as his own masters, the poet has brought into focus the glory of 'Carama parva nistai' mentioned in stanzas 2 to 11, 12, 29, 37, 55, 68, 75, 76, 80, 84, 85, 86, 96, 97, 104, 106 and 107. Full of compassion and fellow feeling, the poet deplores the fate of the misguided worldlings who ignore the compelling claims of Ramanuja, the great redeemer

and stray elsewhere, in their wild-goose-chase in quest of a guardian angel who can work out their salvation- See stanzas 79 and 90. In stanza 43, the poet calls upon the people around to utter the nectarean name, 'Iramanucan' and instantly reap the rich harvest of eternal bliss. Actually the poet's address to his mind, in the opening song, reveals his original intention to chant, to his heart's content, the several names borne by Ramanuja but he could hardly get beyond that one name 'Iramanucan', as one can very well see on going through all the hymns.

The 108 hymns of Ramanuja Nootranttati has been translated into English by Ramanujadasa (Sri.S. Venugopalan) keeping in mind the esoteric meaning of each hymn. It is a simple rendering in English which can be easily understood by all. The verses of Ramanuja Nootrantathi are themselves in simple Tamil and also the translation. Among the Srivaishanava literature Ramanuja Nootrantathi is held at high esteem. On all 'saphavarnam' days of Brahmotsavams at Srirangam there is a procession in the holy streets of Srirangam at that time Namperumal moves close to Iyal goshti who recite Ramanuja Nootrantati and after the procession He goes over to Udayavar Sannithi Where he is welcomed by the Archavathara idol of Ramanuja himself who offers tender coconuts. It is told that during the life time of Ramanuja on Saphavararnam days, Namperumal ordered Sri Ramanujanuja not to accompany the Iyal gosthi but to remain at his mutt only. During the end of the procession Namperumal would go over to Cheran matam which was the residence of Sri Ramanuja.

After reciting Nalayira Divya Prabantham it is customary for srivaishnavites to render Ramanuja

Nootrantati . We are set to celebrate the thousandth birth anniversary of Sri Ramanuja in the year 2017. One of the important tasks of the Srivaishnavites is to propagate the glory of Sri Ramanuja through proper books and book-lets among the non-Tamil population. It is a pleasure to read, the English rendering of Sri. Venugopalan which is simple and lucid conveying the quintessence of each and every hymn, which can be translated in other Indian languages.

★★★

நம்பிள்ளை வைபவம்

கி.பி. 1432இல் மணவாளமாமுனிவன் ஈட்டை பிரச்சாரப் படுத்தினாங்கர. அதுவரை ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகள் நம்பிள்ளையின் ஈடு ஓராண்(ன்)வழியாகச் சென்றது. அக்காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த மற்றைய ஆசார்யர்களும் அறிஞர்களும் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் விரிவுரையையே தஞ்சமாகப் பற்றித் திருவாய்மொழிப் பொருளைக் கற்று வந்தனர். கி.பி. 1269-1369 என்ற காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த வேதாந்த தேசிகரும் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்யானத்தையே காண நேர்ந்தது. அதனையே தமது நூல்களில் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

இப்படி இரண்டு நூற்றாண்டுகள் ஈடு மறைந்தே ஓராண்வழியாகச் சென்றதற்கான காரணத்தை ஒரு நூலும் விளக்கவில்லை. நம்பிள்ளை காலத்தில் உபாசகரும் திருவாய் மொழியைத் தம் கொள்கைக்களுக்குச் சான்றாக உரை விளக்கம் செய்ய முற்பட்டனர். அவர்களுடைய கொள்கைகள் ஈட்டில் நன்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மறுப்புகளை உபாசகர்கள் அறிய நேர்ந்தால், எதிருரைகள் தோன்றி வீணான, மனக்கசப்புகள் உருவாகும் என்று நம்பிள்ளை எண்ணம் கொண்டிருக்கவேண்டும். அவற்றை அவர்களால் காணவொண்ணாது நெடுநாள் வாழச் செய்து ஈட்டை நன்கு பொருந்திய பிரச்சாரம் செய்யும் ஒரு அருளாளரிடைத்தே சேர்ப்பிக்க வேண்டும். என்ற எண்ணம் நம்பிள்ளைக்கு இழந்திருக்கவேண்டும். அதன் விளைவே ஓராண் வழிச்செலவு.

இதழ் 151இன் தொடர்ச்சி.

ஆசிரியர்: மு. அருணாசலம்

சிராத்தம்

இறந்து போன மூதாதையரை நினைவு கூர்ந்து அவரவர் இறந்த மாதம் திதியில் ஆண்டுதோறும் செய்கின்ற பிதிர்க்கடன் சிராத்தம் எனப்படும். பிண்டம் போட்டு உதக பூர்வமாகத் தானம் செய்து உறவினர்களுக்கும் அடியவருக்கும் அன்னம் வழங்குவது இச்சடங்கின் நடைமுறை. ஒவ்வொருவரும் மிக்க சிரத்தையோடு இப்பிதிர்க்கடனை நிறைவேற்றிய காரணத்தால் இது சிராத்தம் எனப்பட்டது. இந்தப் பொருள் தெரியாதவர்கள் ஸம்ஸ்கிருத அபிமானத்தால் சிரார்த்தம் என எழுதுவதைப் பார்க்கின்றோம்; இது பிழையாகும். சிராத்தம் என்பதே சொல்லின் வடிவம். சிரத்தை என்ற சொல் கம்பராமாணம் முதலிய பழைய நூல்களிலும் காணப்படுகின்றது.

சிற்றாடை

வருங்காலத்தில் பொருள் விளங்காமல் இருக்கப்போகும் சொற்களில் இதுவொன்று. அமெரிக்க ஹிப்பி நாகரிகத்தில் (T Shirt, Jeans Pant உடையணியும் தற்கால நாகரிகத்தில்) மூழ்கிக் கிடக்கின்ற இந்திய நாட்டை நாம் பார்க்கிறோம். பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் தலையலங் கோலத்திலும் Pant அணிவதிலும் பூப்போட்ட சீட்டித்துணி சட்டை போடுவதிலும் எந்த வேறுபாடும் தெரியவில்லை. இந்த அநாகரிக வாழ்க்கையில் சிற்றாடைக்குப் பொருள் ஏது? இடந்தான் ஏது?

ஆனால் பழந்தமிழ்ப் பாடல்களில் சிற்றாடையைப் பார்க்கிறோம். பாரி பறித்த பறியும் என்று தொடங்கி, 'இம் மூன்றும் நீலச் சிற்றாடைக்கு நேர்' என்று பாரி மகளிர் என்ற பெண்கள் தாம் உடுத்தியிருந்த ஒரே துணியைத் தமக்குத் தந்து குளிரினின்றும்

பாதுகாத்த அருஞ்செயலை அவ்வையார் அழகிய பாட்டாகப் பாடினார். இந்தச் சிற்றாடை என்றால் என்ன? சிறிய ஆடை என்று அகராதி கூறுகிறது. பொருள் விளங்குமா?

இரண்டு தலைமுறைக்கு முன்பு பட்டிக்காட்டில் வாழ்ந்த பேதை பெரும்பைப் பருவத்துப் பெண்கள் - சிற்றாடைதான் அணிவார்கள். இவ்வாடை அவ்வவ்வூரிலுள்ள சாலியர் நெய்வது. அகலமும் குறைவு, நீளமும் குறைவு. இப்பெண்கள் அன்று பாவாடை அணிவதில்லை. சிற்றாடையை இடுப்பிலும், உடலிலும் பெரிய பெண்டிர் அணிவதுபோல் அணிவார்கள். நகரத்து அலங்கோலம் கிராமமெங்கும் புகுந்துள்ள இன்றைய நிலையில் சிற்றாடையை கிராமத்தில் எங்கும் காணமுடியாது. சிற்றாடை சிறிய ஆடை அல்ல. இது பத்து வயதுக்குட்பட்ட பெண்கள் அணிந்த ஓர் ஆடைவகை. பெரியாழ்வார் காலத்தில் ஆடவர் அணியும் ஆடையும் சிற்றாடை என்று சொல்லப்பட்டது போலும்: கண்ணன் “சிற்றாடையும் சிறு பத்திரமும், கட்டிலின் மேல் வைத்துப் போய்க் கன்று மேய்த்து வந்தான்” என்று பெரியாழ்வார் கூறுகின்றார் (பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-3-5).

சிறுதனம்

இரண்டு சொற்களாலாகிய ஒரு தொடர். சிறிய பொருள் (தனம்-செல்வம்) என்றுதான் நாம் சாதாரணமாக நினைப்போம். சாசனங்களில் சொந்த நிதி என்ற பொருளில் இத்தொடர் வருகிறது; “உடையார் ஸ்ரீராஜ ராஜதேவர் சிறுதனத்துப் பொன்னின் தட்டம்” என்று கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. எனினும் வழக்கில் தனியான பொருள் இதற்கு உண்டு. சிறுவாடு என்பது பொருள்; அதாவது ஒருவர் குடும்பத்தில் தனிப்பட (பிறருக்குத் தெரியாமல்) சிறிது சிறிதாகச் சேர்க்கும் பொருள் என்று இது பொருள்படும். இவ்வாறு பெண்டிர் சிறுதனம் சேர்க்கலாகாது என்று பெரியோர் சொல்வர். சிறுதனம் சேர்த்த கும்மி என்று ஒரு கும்மிப்பாட்டும் உண்டு. ஒரு பெண் பெரிய குடும்பத்தில் இப்படிச் சிறுதனம் சேர்த்துத் துன்பப்பட்ட கதையை இது கூறும்.

சிறுமைத்தனம், சிறுபிள்ளைத்தனம் என்ற பொருளும் இத்தொடருக்கு உண்டு. இலக்கிய ஆட்சியும் உண்டு. தண்ட

லையார் சதகப்பாடல் (95): சிறுதனந் தேடுவன்..... குடித்தனமே கெட வேண்டிப் பிடாரி.

சீமை

நம் நாடு பிரிட்டிஷார் வசமிருந்த காலத்தில் சீமை என்றால், இங்கிலாந்து, மேலை நாடு என்றே பொருளாகியிருந்தது, மேலைச் சீமை கீழைச் சீமை என்ற இடங்களில் நாடு என்று மட்டும் பொருளாகியிருந்தது. சீமா என்ற வடசொல், ஒரு நாட்டின் எல்லை என்ற பொருள் பெற்றிருந்தது; ஆகவே சீமை என்பது அந்த எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட நாடு என்பது மட்டுமே பொருளாகும். ஒரு காலத்தில், பொருளின் சிறப்பைக் குறிக்க இச்சொல் பயன்பட்டது. நாட்டுச் சரக்கு குறைவானது, சீமைச் சரக்கு என்றால் உயர்ந்தது என்ற நிலையும் அக்காலம் இருந்தது. சீமைத் தக்காளி சீமைச் சுண்ணாம்பு முதலான தொடர்களும் இதை உணர்த்தும். மண்ணெண்ணெயைச் சீமை எண்ணெய் என்று சொல்லும் வழக்கம் இன்றும் சிலபகுதிகளில் உண்டு. இதன் பொருள் இது வெளி நாட்டிலிருந்து (பிரிட்டிஷாரால்) இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்தது என்பதே. இச்சொல்லைச் சிலர் சீமை என்று சொல்வதும் உண்டு. இது வேறு, சிறப்பு என்ற பொருளுடைய சீமை (சீர் உடைமை) என்ற சொல் வேறு.

செருகு - சொருகு

பல சமயம் நாம் சொருகு என்பது பேச்சு வழக்கென்றும் செருகு என்பதே இலக்கிய வழக்குச் சொல் என்றும் நினைக்கிறோம். ஆய்ந்து பார்த்தால் இக்கருத்து, பிழை என்பது தெரிகிறது. இரண்டுக்கும் பொருள் ஒன்றுதான்; நுழைத்தல் என்பது பொருள். ஆனால் இரண்டு சொற்களுக்குமே பண்டைய (சங்க) நூல்களில் ஆட்சி இல்லை. திருமந்திரத்தில் (1987) ‘சொருகிக் கிடக்கும் துறையறி வாரில்லை’ என்று இருமுறைமோனையில் வருவதால் இச்சொல் வடிவம் இங்கு சொருகு என்பதே என்று தெரிகிறது. கலிங்கத்துப் பரணி “திருகிச் செருகும் குழன் மடவீர் - செம்பொற் கபாடம் திறமின்” என்ற விடத்து. செருகு என்பதே வடிவமென்பதும் தெரிகிறது. எனவே இரு வடிவங்களும் பண்டை இலக்கிய ஆட்சியுடையனவே.

சேட்டை

சேட்டை என்ற சொல்லுக்குத் தமிழில் இரண்டு பொருளுண்டு. ஒன்று விஷமம், குறும்பு என்பது; அங்க சேஷ்டை என்ற தொடரில் இதைக் காணலாம்; எந்நேரமும் சேட்டை பண்ணுகிறான் என்பது சாதாரணமான திருநெல்வேலி வட்டார வழக்கு. இது சேஷ்டா என்ற வடசொல்லிலிருந்து வந்தது என்பர். சும்மாவே கையைக் காலை ஆட்டுதலைச் சேட்டை என்பது வழக்கு.

மற்றொரு பொருள் சீதேவியின் தமக்கையான மூதேவி என்பது. இது ஜ்யேஷ்டா என்ற வடசொல்லிலிருந்து வந்தது. ஜேஷ்டாதேவி என்றும் சொல்வர். ஜேஷ்ட புத்திரன் என்றால் மூத்த புதல்வன் என்று பொருள். பாற்கடலைக் கடைந்த போது முதலில் தோன்றியவள் மூதேவி, பின்னர்த் தோன்றியவள் சீதேவியாகிய இலக்குமி; முதலில் தோன்றியமையால் ஜேஷ்டை, சேட்டை; இதனாலும் சீதேவிக்கு மூத்தவள், அக்காள். சோம்பலுக்கும், மந்தத் தன்மைக்கும், பீடைக்கும் நிலைக்களமாக இருத்தலினால் மூதேவி எனப்படுகிறாள்.

‘ஆக்கம் அதன்வினாய்ச் செல்லும்’ (குறள்- 594) என்றும், ‘அவ்வித்து அழுக்காறுடையானைச் செய்யவள் தவ்வையைக் காட்டி விடும்’ (குறள்-165) என்றும் குறளாசிரியர் கூறும்போது, இலக்குமியை ஆக்கம், செய்யவள் என்றும், மூதேவியை அவளுக்குத் தவ்வை என்றும் குறிப்பிடுகிறார். காக்கை சேட்டையின் கொடி; ஆகவே,

**குணங்கள் அஞ்சாற் பொலியும் நல
சேட்டைக் குலக்கொடியே**

என்ற திருக்கோவைப்பாடலில் (235) சேட்டை என்பது மூதேவிக்கும் பொருந்தும் என்று பேராசிரியர் தம் உரையுள் கூறுவார், தூக்கம் வந்தால் மூதேவி வருகிறாள் என்று கூறும் வழக்கம் எங்கும் உண்டு.

ஜேஷ்டா தேவியின் சிலை பெரிய கோயில்களில் எல்லாம் இருக்கும்; வழிபாடும் உண்டு. சூரம் முதலியன நாட்டில் மலியும் போது இத்தேவதைக்கு அபிடேக ஆராதனைகள் செய்தால் சூரபீடை கழியும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. (தொடரும்)

1. ராசியில்லாத இந்து அறநிலையத் துறை!

(9.12.2011. தினமணி (திருச்சி பதிப்பு) வெளிவந்துள்ள செய்தி.)

“சென்னை.டிசம்பர்.9: தமிழக அமைச்சரவையில் இந்து சமய அறநிலையங்கள் துறை அரசியல்வாதிகளுக்கு ராசியில்லாத துறையாகிவிட்டதோ என்ற எண்ணம் உருவாகியுள்ளது. 1971-77 திமுக ஆட்சியில் இத்துறை அமைச்சராக இருந்தவர் மு. கண்ணப்பன். அதைத் தொடர்ந்து எம்.ஜி.ஆர். தலைமையிலான அதிமுக ஆட்சியில் இத்துறையின் அமைச்சராக இருந்தவர் ஆர்.எம்.வீரப்பன். சில மாதங்கள் வி.வி. சுவாமிநாதன் அமைச்சராக இருந்தார். 1989 முதல் 91 வரையில் திமுக ஆட்சியில் இருந்தவர் கே.பி.கந்தசாமி. 1991 முதல் 96 வரையில் அம்மமுத்துப் பிள்ளை, நடேசன் பால்ராஜ் ஆகியோர் இத்துறை அமைச்சராக இருந்தனர்.

1996 முதல் 2001 வரையில் திமுக ஆட்சியில் தமிழ்க்குடி மகனும், 2001 முதல் 2006 வரையில் சில தினங்கள் அய்யாறு வாண்டையாரும், பின்னர் பி.சி. ராமசாமியும் இத்துறை அமைச்சர் களாக இருந்தனர். 2006இல் திமுக ஆட்சிக்கு வந்தபோது இத்துறையின் பொறுப்பை ஏற்றார் பி.டி.ஆர். பழனிவேல்ராஜன். சில தினங்களில் காலமானார். பின்னர் பெரிய கருப்பன் அமைச்சரானார். இவர்களில் மு. கண்ணப்பன், ஆர்.எம். வீரப்பன் ஆகியோரைத் தவிர மற்றவர்கள் இலாகாவை இழந்த பிறகு அரசியலில் பெரிய அளவில் பிரகாசிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. கண்ணப்பன் மீண்டும் திமுக அமைச்சரவையில் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருந்தார். எம்.ஜி.ஆர். தலைமையிலான ஆட்சிக் காலத்தில் பெரும் பகுதி இத்துறை அமைச்சராக இருந்தார் ஆர்.எம். வீரப்பன். அதற்குப் பிறகு அவரும் அரசியலில் பெரிய அளவில்

பிரகாசிக்கவில்லை. கடந்த ஆட்சியில் இத்துறை அமைச்சராக இருந்த பெரியகருப்பன் இந்த முறை குறைந்த வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்று எம்.எல்.ஏ.வாகியுள்ளார். 2011இல் அதிமுக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு இத்துறையின் அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற எஸ்.பி. சண்முகநாதன் சில மாதங்களில் பதவியை இழந்தார். அவரை அடுத்து இப்பதவிக்கு வந்த பரஞ்சோதி சில வாரங்களில் பதவியை இழந்துள்ளார். பெரும்பாலான அமைச்சர்களின் அரசியல் எதிர்காலத்தைக் கேள்விக்குறியாக்கி யதாக இத்துறை இருக்கிறது போலும் என அரசியல் வட்டாரத்தில் முணுமுணுக்கிறார்கள்”.

பாஞ்சஜன்யம் ஆசிரியர் குறிப்பு:

திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் நடைபெறும் பல்வேறு முறைகேடுகள் முதல்வர் கவனத்திற்குச் செல்வதில்லை. “அரசன் அன்று கொல்வான் தெய்வம் நின்று கொல்லும்” என்ற பழமொழிக் கிணங்க, கோயில்களில் அரங்கேறும் அவலங்களுக்கு இறைவன் நின்றுதான் தண்டனையை வணங்குவான்.

1. பெரிய பெருமாளுக்கு உரிய காலங்களில் அமுதுபடிகள் ஸமர்ப்பிக்கப்படுவதில்லை. இதனால் அந்தந்த காலத்திற்குரிய ஆராதனங்கள் உரிய நேரங்களில் நடைபெறுவதில்லை.

2. திருக்கோயில் திருமடைப்பள்ளிகளுக்குரிய ஆசார அனுஷ்டானங்கள் கடைபிடிக்கப்படுவதில்லை.

3. ஸமர்ப்பிக்கப்படும் அமுதுபடிகள் மிகத்தரங்குறைந்த தவைகளாய் அமைந்துள்ளன.

4. ‘பெரிய அவசரம்’ எனப்படும் மதிய வேளை அமுது படக்கும் நியத ஆராதனைக்கட்டளை என்ற பெயரிலும் பலரிடம் பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பெரியபெருமாளுக்கோ கட்டளைதாரர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப அமுதுபடிகள் அதிக அளவில் ஸமர்ப்பிக்கப்படுவதில்லை. கோயில் திட்டப்படி ஒரு மதியம் பெரிய அவசரத்திற்கு உரிய தளிகைகள் மட்டும்தான் ஸமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. இதேபோன்று பொங்கல் எனப்படும் காலை அமுதுபடி, சனீரான்னம் எனப்படும் அந்திவேளை

அமுதுபடிகள் ஸமர்ப்பிக்கப்படுவதிலும் உபயதாரர்கள் ஏமாற்றப் படுகிறார்கள்.

5. விசுவரூபம் பல நாட்களில் பல்வேறு காரணங்களுக்காக நிறுத்தப்படுகிறது. இது தவறான செயலாகும்.

6. பழமை வாய்ந்த தன்வந்திரி ஸன்னிதியின் தென்புற மதில் இடிக்கப்பட்டு விளையாட்டு அரங்கம் போன்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தன்வந்திரி ஸன்னிதி பண்டைய காலங் களில் ஆரோக்கிய சாலை எனப்படும் மருத்துவமனையாக விளங்கி வந்தது. அதனால்தான் அதன் தனித்தன்மையைக் வெளிப்படுத்திட உயரமான இடத்தில் விமானம் இல்லாமல் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் நுழைவு வாயிலை விரிவாக்கி வாஸ்து கோட்பாடுகளுக்கு மாறாக அகலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பழமைச்சின்னங்களை அழிப்பதிலேயே நோக்குடையவராக திகழ்கிறார் மாண்பு மிகு. இணை ஆணையர்.

7. உண்டியல் வசூல் மாதந்தோறும் அதிகரித்து வரும் போது, ஒவ்வொரு திருப்பணிக்கும் நன்கொடையாளர்களை தேடி அலைவது ஏன்? அவ்வாறு நன்கொடையாளர்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்படும் தொகைக்கு உரிய தணிக்கை செய்யப்பட்ட வரவு செலவு கணக்குகள் பொதுமக்கள் பார்வைக்கும், நிதியுதவி செய்த புரவலர்களுக்கு கடிதம் மூலமும் தெரியப்படுத்திட வேண்டும். ஆனால் நிர்வாகம் இதைப்பற்றி எந்த செய்தியும் வெளியிடுவ தில்லை. மக்களின் நம்பிக்கையை, பணமாக்கும் ஓர் வணிக அலுவலகமாகத்தான் இந்து சமய அறநிலயத்துறை செயல்பட்டு வருகிறது.

8. பழமை வாய்ந்த கல்வெட்டுகள் அமைந்துள்ள தூண்கள், சுவர்கள் இடிக்கப்பட்டு வருகின்றன (அல்லது) மறைக்கப்பட்டு வருகின்றன. பழமையான கல்வெட்டுகள் மீது 4அடி உயரத்திற்கு திருமண்காப்புகள் 47 இடங்களில் போடப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் மின்அளவுகோல் மானிகள் கல்வெட்டுகளை மறைக்கின்றன. அந்த இடங்களில் கல்வெட்டுகளை மறைக்காத வாறு சுவரின் மேல் புறத்தில் அல்லது மதிள்மேல் திருமண காப்புகளை ஏற்படுத்தி வைக்கலாம். சட்ட விதிகளை மேற்கோள்

காட்டும் இணை ஆணையருக்கு தொல்பொருள் துறையின் இந்தச் சட்டங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லைபோலும்.

9. நீண்ட கால பழக்க வழக்கங்கள் சமுதாயச் சிந்தனை என்ற போர்வையில் மாற்றம் பெற்று வருகின்றன.

10. திருக்கோயிலில் அனைத்துத் துறைகளிலும், அனைத்து இடங்களிலும் (கருவறை தொடங்கி கோபுர வாசல் ஈறாக) ஏதோ ஒரு உருவத்தில் ஊழல் தலைவிரித்தாடுகிறது. பத்திரப்பதிவு அலுவலகம், போக்குவரத்து அலுவலகத்தை விஞ்சிய வகையில் ஊழல் பெருகியுள்ளது.

11. 1959ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட இந்து சமய அறநிலையத்துறை சட்டவிதி 106இன்படி அனைத்து மக்களுக்கும் இனம், மொழி, பால் (ஆண் அல்லது பெண் என்ற பாகுபாடின்றி) பிறந்த ஊர் என்ற வேறுபாடின்றி பிரசாதம், தீர்த்தம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளபோதிலும், திருவரங்கத்தில் பெண்களுக்கு இந்த உரிமைகள் வழங்கப்படுவதில்லை. உடனடியாக இதை அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

12. இந்துசமய அறநிலையத்துறை சட்ட விதிகள் 25, 107 ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அறங்காவலர் குழுவினரோ, கோயில் செயல் அலுவலரோ மதசார்புடைய உள்துறை விவகாரங்களில் தலையிடுவதற்கு உரிமையில்லை. ஆனால் நாள்தோறும் அதிகார வர்க்கத்தின் அத்துமீறல்கள் அரங்கேறி வருகின்றன.

13. திருக்கோயில் வளாகத்துள் நீத்தார் நினைவு நாளான திவசம் (சிராத்தம்), யாகங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதை நிர்வாகம் கண்டு கொள்வதில்லை.

14. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின்கீழ் எழுப்பப்படும் கேள்விகளுக்கு உரிய முறையான பதில்கள் அளிக்கப்படுவதில்லை.

கோயில் நிர்வாகத்தினமீது இதுபோன்ற அத்துமீறல்களை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். இவ்வாறு சுமத்தப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை மாண்புமிகு. முதல்வர் உடனடியாகக் களைவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

2. Judges must avoid baseless remarks: Bill

Times News Network (13.12.2011). Times of India Madurai Edition.

New Delhi: The government has endorsed a recommendation of Parliament's standing committee to restrain judges from making baseless comments against constitutional and statutory bodies and their functionaries even in cases which don't concern them directly.

The decision forms part of the Judicial Standards and Accountability Bill, which is to be discussed by the Union Cabinet on Tuesday.

The government also expanded the standing committee's recommendation-that close relatives of judges should not practise in the same court-to include even close social acquaintances.

The Judicial Standards and Accountability Bill is part of a bouquet of anti-graft legislation the Cabinet intends to discuss on Tuesday.

(For a sitting judge to make unsubstantiated comment on person holding constitutional office or statutory bodies, and not connected with the case, is unwarranted. It gives rise to controversies and affects the working of constitutional body against which comment has been made by any judge.)

பாஞ்சஜன்யம் ஆசிரியர் குறிப்பு:

நீதிபதிகள் ஒரு வழக்கை விசாரித்திடும்போது தங்களுடைய சொந்தக் கருத்துக்களுக்கு இடங்கொடாது நடுநிலைமையில் நின்று தீர்ப்பினை வழங்க வேண்டும். ஆனால் பல நீதிபதிகள் மத உணர்வுகளை புண்படுத்துவதிலேயே குறியாய்க் கொண்டுள்ளனர். கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ள சில நிகழ்ச்சிகள் அதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

1. காஞ்சிபுரம் சங்கரராமன் கொலை வழக்கில் சில ஆவணங்கள் வரதராஜப்பெருமாள் திருமுன்பு வைக்கப்பட்டு சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் நீதிபதி தணிகாசலத்திடம் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது அவர் “இந்த வழக்கில் வரதராஜப் பெருமாள் கூண்டிலேறி சாட்சி சொல்வாரா?” என்று கிண்டலடித்தார். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நம்பிக்கை. மூடப்பழக்கவழக்கங்கள் என்று பிறரைச் சாடுபவர்கள் வேறோர் வகையான மூடப்பழக்க வழக்கங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இந்து மக்களின் உணர்வுகளைப் புண்படுத்துவது தணிகாசலம் போன்ற நீதிபதிகளுக்கு ஓர் பொழுதுபோக்கு.

2. திருக்குறுங்குடி சிவன் விக்ரஹம் அகற்றப்பட்ட வழக்கில் நீதிபதி திரு. செல்வம் அவர்கள் மதுரை உயர்நீதிமன்றக் கிளையில் இருதரப்பினரையும் பார்த்து ‘சிவன் வெளியில் இருந்தால் என்ன? உள்ளே இருந்தால் என்ன? ஏன் அடித்துக்கொள்ளுகிறீர்கள் என்று கூறினார். அப்போது ஆசிரியர் நீதிமன்றத்தில் இருந்தார். மறுநாள் காலை வழக்கறிஞர் மூலம் இந்த நீதிபதியின் கீழ் உரிய நீதிகிடைக்காது, ஆகவே திரு. செல்வம் இந்த வழக்கை விசாரிக்கக் கூடாது என்று முறையிடப்பட்டது. அதன் விளைவாக திரு. செல்வம் இந்த வழக்கை வேறோர் நீதிபதியால் விசாரிக்கப்படுவதற்கு தலைமை நீதிபதியிடம் பரிந்துரை செய்தார்.

3. உச்சநீதிமன்றத்தில் ராமர்பாலம் இடக்கப்படக் கூடாது என்ற வழக்கை விசாரித்துக் கொண்டிருந்த முன்னாள் தலைமை நீதிபதி திரு. கே.ஜி. பாலகிருஷ்ணன், நடுக்கடலில் அமைந்துள்ள தூண்களில் யார் சென்று பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள் பிண்டன் இடுகிறார்கள் என்று கேலியாக வினவினார். அப்போது இந்த வழக்கைத் தொடுத்தவர்கள் ராமேஸ்வரம் சென்று 300 ஆண்டுகளுக்கான ஏடுகளை ஆராய்ந்து ஆயிரக்கணக்கானோர் கடல்மத்தியில் சென்று பிண்டம் இட்டு வருகின்றனர் என்பதற்கான ஆதாரங்களை முன் வைத்தனர்.

இதுபோன்று நாவடக்கம் இல்லாத பல நீதிபதிகள் இந்த நாட்டில் நீதி அரசர்களாக செயல்பட்டு வருகின்றனர். கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையைப் பின்பற்றுபவர்கள் தாமே முன்வந்து இந்த வழக்கை நான் விசாரிப்பதற்கு தகுதி உடையவன் அல்லன் என்று

சொல்லி இவர்கள் விலகிக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் நம்நாட்டின் தலைவிதி அவ்வாறு அவர்கள் செய்வதில்லை. சமுதாயச் சிந்தனை என்ற பெயரில், சட்டவிதிகளுக்குப் புறம்பாக அவர்கள் மனதில் பட்டவற்றையே தீர்ப்பாக வழங்குகின்றனர். முதல்வர் என்ற உயர் பொறுப்பில் செயல்பட்டு வந்த முன்னாள் முதல்வர் நாவடக்கம் இன்றி “ராமன் எந்தப் பொறியியல் கல்லூரியில் படித்தான்” என்று கேட்டார். இவர் குட்டிகரணம் பல போட்டும் சேது சமுத்திரத் திட்டம் காணாமல் போய்விட்டது. இராமன் நீதி வழங்கி விட்டான்.

3. பாஞ்சஜன்யம் ஆசிரியரின் சுயசரிதையான நூலான “எனது வாழ்க்கைப் பாதையின் கடந்த காலச்சுவடுகள்” பற்றிய பாராட்டுக் கடிதங்கள்:

Letter No: 1

Dr.V.V. Ramanujam,
M.A.,M.Sc.,Ph.D.(Tulane)
RETD. PROFESSOR
University of Madras

Residence:
"SRINIVASARANGAM"
68, T.P. Kovil Street,
Triplicane, Chennai-
600 005.

Editor: YATHIRAJA PADUKA

Phone: 2844 2441.

Dated: 7.12.2011.

தேவரீடைய சுயசரிதம் 2 பாகம் கிடைக்கப்பெற்றேன். நன்றி. பாஞ்சஜன்னியத்தில் தொடராக விடாமல் வாசித்து ரசித்து வந்தேன். இவ்வளவு விஷயங்களை நினைவில் கொண்டு கோர்வையாக சுவை குன்றாமல் எழுதுவது மிக வியப்பைத் தந்தது. 1985 வரை அடியேன் Chemistryயே மூச்சாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவன். இப்போது பெரும்பாலும் மறந்து விட்டேன். அத்தனை Chemical formulae உமது வாழ்க்கை வரலாற்றில் கண்டது அதிசயமாக உள்ளது. A good job well done.

ரூ. 1000/- ஒரு காசோலை இணைத்துள்ளேன். திருவுள்ளம் பற்ற வேண்டுகிறேன். தண்டன் ஸமர்ப்பித்த விண்ணப்பம்.

தாஸன்
Dr.V.V. Ramanujam.

Letter No:2

"Sekkizhar Adi-podi"
Dr. T.N. RAMACHANDRAN, D. Litt.,
(Jaffna)
5-D Selvam Nagar,
Thanjavur - 613 007.
Phone: 36842.
Dated: 15.11.2011.

Dear friend,

Greetings.

I sincerely, thank you for the gift of your two-volume autobiography. It is enclopaedic in content; its perception is profound and its message is Harmony. Your ability to historicise is remarkable. I, a lay reader stand fascinated by your wondrous performance. May your tribe increase!

Yours admiringly,
T.N. Ramachandran.

5. அன்றும் இன்றும்: திருவரங்கத்தில் கர வருடம் கார்த்திகை மாதத்தில் நடைபெற்ற கைசிக பிரம்மரத மரியாதை தொடர்பான சில உண்மைகள்.

பெரியகோயிலில் நடைபெறும் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் 1928ஆம் ஆண்டு தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ரக்ஷண சபையினர் கோயில் விவகாரங்களில் பழக்கப்பட்ட ஒருவரைக் கொண்டு ஏடுபடுத்தியுள்ளனர். சித்திரை மாதம் தொடங்கி பங்குனி மாதம் ஈறாக அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் ஏடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த நாட்குறிப்பின் கையெழுத்துப்பிரதி தென்னாசார்ய சபையினரிடம் உள்ளது. இந்த நாட்குறிப்பில் அந்நாளைய Executive Trustee கஸ்தூரி ரங்கயங்கார் கையெழுத்திட்டுள்ளார். இந்த நாட்குறிப்பில் 23.11.1928, கார்த்திகை 8ஆம் நாள் கைசிக ஏகாதசி எவ்வாறு நடைபெற்றது என்பது பற்றிய பலகுறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. 17பக்கங்களில் அந்தக் குறிப்புகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து சில கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பக்கம் 209 “.....காலை புறப்பாடு நம்பெருமாள் புறப்பட்டு சன்னதிக்குள் எழுந்தருளினவுடன், கைசிகபுராணம் வாசிக்கிரபட்டர் சுவாமி திருமாளிகைக்கு அந்த திருமாளிகை ஸ்தானபதி பூரீபாதம் தாங்குவாள் சாத்தாத வைஷ்ணவன் இவர்களை வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக் கொள்ள அழைத்துக் கொண்டு போய் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட வழக்கம்போல் வெற்றிலைபாக்கு ரொக்கம் முதலானதுகளை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறது. (இவ்வருடம் பூரீபாதம் தாங்குவார் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட ரொக்கம் போதாது என்று சொல்லி வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக்கொள்ள போகவில்லை. அதன் பேரில் அவர்களுக்கு ஜாஸ்தி சம்பாவனை கொடுத்து வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் நம்பெருமாள் இராத்திரி புறப்பாடு தாமதமாய் நடந்தது....”

(பக்கம் 211)“.....அதன்பிறகு (பட்டர் கைசிகபுராணம் வாசித்தபிறகு) தோசை வடை அலங்காரம் சகலவாத்யத்துடன் வர, சாத்தாதவர் சோதித்து அலங்காரத்தை திரைக்குள் அனுப்புகிறது. வேத விண்ணப்பம் நடந்து தட்டிவந்து மங்களாத்தி கண்டருளி தளிகை வருகிறது. தளிகைவரும் சமயத்தில் செங்கமல நாச்சியார் சன்னதி வாசலில் சாத்தாதவர்கள் படுத்து தூங்கிக் கொண்டிருந்ததாயும் அலங்காரம் வந்திருந்ததை நம்பெருமாள் அமுது செய்யக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். உடனே அதிகாரிகளுக்கு தெரியப்படுத்தி உள்ளே இருந்த தோசை வடை முதலானதுகளை அப்புறப்படுத்தி பிறகு பாக்கியிருக்கிற தோசை வடை தளிகை முதலானதுகளை நம்பெருமாள் அமுது செய்ய சாத்தாதவர் சோதித்து திரைக்குள் அனுப்பினார்கள். பிறகு நாச்சியார் பரிகரம் பணியாரரை அழைத்து வந்து மேலே கண்டபடி தளிகை அமுது செய்து மணியாரர் உத்தமநம்பி அய்யங்கார் முதலானவர்களுக்கு சேவை செய்து மாவு மங்களார்த்தி கண்டருளினார். அமுது செய்யாமலிருந்த தளிகை முதலானதுகளை திருக்காவேரியில் சேர்க்கப்பட்டது. தளிகை அமுது செய்தவுடன் பட்டர் சுவாமி திருமாளிகைக்கு விட்டம் (விட்டவன்) விழுக்காடு போகிறது.....”

பக்கம் 213. “.....நம்பெருமாள் சாத்தியிருக்கும் புறப்பாட்டு மாலையை களைந்து கைசிகபுராணம் சேவித்த பிரம்மரத பட்டர் சுவாமிக்கு சாதித்து, நான்கு அபயஹஸ்தம் சாதித்து, பஞ்சமுத்திரை பூரீசட கோபம் சாதித்தவுடன்”

பக்கம் 214 “.....காப்பந்தத்துடன் பிறகு சாத்தாத வைஷ்ணவர்கள் பிரம்மரத பட்டர் சுவாமி திருமாளிகைக்கு போய் கேடயத்தை எடுத்து வந்து ஆர்யபடான் (ஆர்யபட்டான்) வாசலில் ஆலிநாடான் திருவீதியில் கிழக்கு முகமாய் வைக்க, உடனே திருக்காப்பு மேலே கண்டபடி சேர்த்து நம்பெருமாள் சாத்தியிருக்கும் வெள்ளைமாலை இரண்டையும் உத்தமநம்பி அய்யங்காருக்கு சாதித்து,.....”

பக்கம் 215. “.....பிரம்மரத பட்டர் சுவாமிக்கு ஸ்ரீசடகோபம் சாதித்து சன்னதிக்குள் எழுந்தருள, அந்த சமயத்தில் மங்களவாத்யம் சேவிக்க, காப்பந்தத்துடன் ராஜமகேந்திரன் திருவீதிப்பிரதக்ஷிணமாய் சேனை முதலியார் சன்னதிக்கு எழுந்தருளி, திருமண் காணிக்கை சேர்க்க அந்த சன்னதி பரிசாரகர் மாலை சாதித்த பிறகு ஆர்யபடான் வாயலில் இருக்கும் கேடயத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணினவுடன், முன்வட்டத்தில் ஸ்ரீபாதம் தாங்குவாளும், பின் வட்டத்தில் சாத்தாதவர்களும் எழுந்தருளப்பண்ணி சகல வாத்யங்களும் சேவிக்க நம்பெருமாள் சன்னதி முகமாய் திரும்பி சேவித்து, திரும்பி நம் ஆழ்வார் சன்னதி, கருடன் சன்னதி சேவித்து திருமண் காணிக்கை சேர்க்க அந்த சன்னதி பரிசாரகர் ஒரு மாலை சாதிக்க திருவிக்கிரமன் திருவீதியில் பிரதக்ஷிணமாய், நான்முகம் கோட்டை வாயலுக்கு எழுந்தருளினவுடன், கோயில் எடுபிடி சாமான்களுடன், யானை முன்னேபோக, தாலிகள் அலங்காரமாய் முன்னே வர, சகலவாத்யத்துடன் பிரம்மரத பட்டர் சுவாமி திருமாளிகைக்கு எழுந்தருள்கிறது. உடனே நம்பெருமானுக்கு ரக்ஷாபந்தனம் களைந்து தளிகை அமுது செய்து திருக்காப்பு சேர்க்கிறது.....”

பக்கம் 216. “.....(ஓப்பம்) வேதவ்வியாஸ வெங்கட சுதர்சன பட்டர் 24.11.29 கார்த்திகை 9.....”

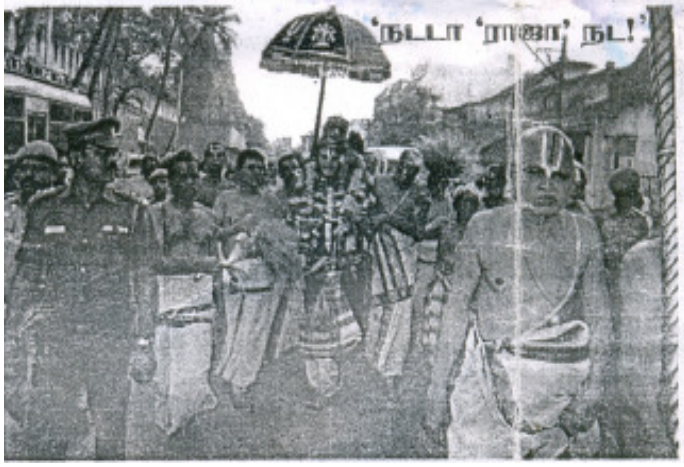
இன்று

2011ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 6ஆம் நாள் கைசிக ஏகாதசி தினமாகும். டிசம்பர் 7ஆம் நாள் பட்டருக்கான விஷேச மரியாதையான பிரம்மரதம். டிசம்பர் 6ஆம் நாள் கைசிக ஏகாதசி அன்று புராணபடனம் செய்வதற்கான இந்த ஆண்டு உரிமைப் பெற்றவர் ஸ்ரீபராசர லக்ஷ்மி நரசிம்மபட்டராவார். அவரிடம் சமுதாய

உணர்வு கொண்டோர் பலர் சென்று “ஸ்வாமிகாள்! உங்களுக்கு பிரம்மரதம் இல்லையென்று நிர்வாகம் முடிவெடுத்துள்ளது. நாத்திக கட்சிகள் அனைத்தும் ஒன்றுதிரண்டு நிர்வாகத்திற்கு பக்கபலமாக விளங்குகிறார்கள்.

‘சுவரொட்டி போர்’ நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகுதி சட்டசபை உறுப்பினரும் முதல்வருமான செல்வி. ஜெயலலிதாவிற்கு இங்கு நடப்பது பற்றி ஏதும் தெரியாது. ஆகவே நீங்கள் உள்ளே செல்வதை சிறிது தாமதப்படுத்துங்கள். அதனால் ஒரு சலசலப்பு ஏற்படும். ஊடகங்கள் வழி ஏன் இவ்வாறு தாமதப்படுத்துகிறோம் என்பதை முதல்வர் கவனத்திற்கு எடுத்துச் செல்லலாம்” என்று வேண்டிக் கொண்டனர். ஆனால் முறைகார பட்டர் செவிசாய்க்கவில்லை. “கைங்கர்யமே ப்ரதானம்” என்று கூறிக்கொண்டு உள்ளே சென்றார்கள். கைசிக புராணம் படித்தார்கள். முதல் நாளே சமுதாய உணர்வு கொண்டோர் பட்டர் ஸ்வாமிகளிடம் ‘ஸ்வாமிகாள்! நீங்கள் கைங்கர்யமே ப்ரதானம் என்ற அளவில் புராண வசனங்களைப் படியுங்கள். ஆனால் 7ஆம் தேதி காலை சென்ற ஆண்டு தமது மறுப்பை வெளிப்படுத்திடும் வகையில் பராசர திருவேங்கட பட்டர் இராப்பத்து பிரம்மரத நாளன்று தமது திருமாளிகைக்கு எந்தவிதமான மேள தாளங்கள் நிர்வாகம் அளித்த மரியாதைகள் ஏதையும் பெற்றுக்கொள்ளாது சென்றடைந்தாரோ, அவ்வாறே நீங்களும் உங்கள் திருமாளிகைக்குச் சென்று சேருங்கள்’ என்று வேண்டிக்கொண்டனர். ஆனால் சமுதாய நலனில் அக்கறை கொண்டோர் கூறிய அறிவுரைகளுக்குச் செவிசாய்த்திடாமல், சமுதாய நலனைவிட சுயநலம் பெரிது. நிர்வாகத்தை பகைத்துக் கொள்ள மாட்டோம் என்று கூறிய ஸ்ரீபராசர பட்டர், நிலையங்கி மற்றும் குல்லாவை அணிந்து கால்நடையாக சுமார் 2 கி.மீ. நீளம் கொண்ட உத்தரவீதியில் நடைப் பயணம் மேற்கொண்டார். சென்ற ஆண்டைவிட இருமடங்கு வாண வேடிக்கை நடைபெற்றது. இவ்வாறு நடந்து வந்தது ஓர் தவறான செயலாகும். ஏனெனில் நம் முன்னோர்கள் கைசிக பிரம்மரதம், இராப்பத்து வேதசாற்றுமுறை பிரம்மரதம் மற்றும் அரையர், அமுதனார் (தற்போது அமுதனார் வம்சத்தவர்கள் இல்லாததால் நடைபெறுவ தில்லை) ஆகியோருக்கு பல்லக்கு மரியாதையை ஆரியபட்டர் வாசலிலிருந்தும் ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலிருந்தும் ஏற்படுத்தி

வைத்தனர். சட்டவிதிகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் மதிக்கத் தெரியாத ஓர் இணை ஆணையர் செயல் அலுவலராகச் செயல்படுவதால் பொருந்தாத காரணங்கள் பலவற்றை காட்டி 2010ஆம் ஆண்டு நிறுத்தி விட்டார். இதுபற்றிய விபரங்கள் வேறோர் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1928ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் முன்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

விடுதலை நாளிதழ் 'நட்பா ராஜா நட' என்ற தலைப்பில் கீழ்க்கண்ட புகைப்படுத்தையும் செய்தியையும் வெளியிட்டுள்ளது.

(ஸ்ரீரங்கத்தில் பல்லக்கில் பார்ப்பனரைத் தூக்கிச் செல்லுவது முறியடிக்கப்பட்ட நிலையில், வேறு வழியின்றி காவல்துறை பாதுகாப்போடு நடந்து செல்லும் காட்சி இது (7.12.2011)

நம்பெருமாள் பட்டினி கிடந்தாலும் கிடக்கலாம் எங்கள் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று தமது உரிமையை நிலை நாட்டிக்கொண்ட அன்றைய சாத்தாத வைணவர்கள் எங்கே? நாங்கள் எவ்வளவு அவமானத்திற்குள்ளானாலும் நிர்வாகம் எதைச் சொன்னாலும் கைகட்டி சேவகம் செய்வோம் என்று நடந்து கொண்ட பராசர பட்டர் எங்கே? சென்ற ஆண்டு கால்நடைப் பயணம் மேற்கொண்ட அரையர் எங்கே? ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் நடைபெறும் பல நடைமுறை பழக்க வழக்கங்களில் ஒன்று வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக் கொள்வது.

“நாங்கள் பல்லாக்கை தூக்க மாட்டோம்”. மனிதனை மனிதன் சுமப்பது கூடாது என்ற சீரிய சமுதாயச் சிந்தனையை 2010ஆம் ஆண்டு வெளிப்படுத்திய ஸ்ரீபாதம் தாங்கிகள் 2011, டிசம்பர் 6ஆம் தேதி இரவு ஸ்ரீபராசர லக்ஷ்மி நரஸிம்ஹ பட்டர் திருமாளிகைக்கு வந்து வெற்றிலை பாக்கு பெற்றுக்கொண்டது ஏன்? (அன்றைய தினம் வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக் கொண்ட ஸ்ரீபாதம் தாங்கிகளின் பிரதிநிதி சத்தியத்தை மீறியவராவார். ஏனெனில் பிரம்மரதத்திற்குரிய கேடயத்தை ஆரியப்பட்டாள் வாசலில் கொண்டு போய் சேர்ப்பதற்கான ‘முன் பணமே’ இந்த வெற்றிலை பாக்கு. தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அறியாதவர்கள் இவர்கள். ஒரு பக்கம் தங்களுக்கு இடப்பட்ட கைங்கர்யத்தை மறந்து மற்றையோர் தூண்டுதலின் பேரில் மனிதனை மனிதன் தூக்க மாட்டோம் என்று கையெழுத்திட்டவர்கள் வெற்றிலை பாக்கினை வாங்கி கொண்டிருக்கக் கூடாது. (இணை ஆணையர் தம்முடைய கடித எண்: ந.க. எண். 1369/1421/டி 1 நாள். 3.12.2011 தேதியிட்ட கடிதத்தில் கோயில் பணியாளர்கள் யாரும் பிரம்மரத கேடயத்தை தூக்கக்கூடாது என்று அறிவுறுத்தியுள்ளார். 6.12.2011 அன்று கேடயத்தை எடுத்து வருவதற்காக வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக்கொண்ட ஸ்ரீபாதம் தாங்கிகள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.) பல முரண்பட்ட செயல்களில் இதுவும் ஒன்று. 1928ஆம் ஆண்டு தமக்கு சன்மானம் போதாதென்று போராட்டம் செய்து தாமதமாக நம்பெருமானை புறப்பாடு செய்தவர்கள் எங்கே? இன்றைய ஸ்ரீபாதம் தாங்கிகள் எங்கே? ஆகவே சமுதாய உணர்வற்ற பராசர லக்ஷ்மி நரஸிம்ஹ பட்டரும், 2010ஆம் ஆண்டு கால்நடையாக “பிரம்மரதம்” வந்த அரையரும் ஸ்ரீபாதந்தாங்கிகளும் தாங்கள் சார்ந்துள்ள சமுதாயத்திற்கு இழிவைத் தேடித்தந்துள்ளனர். இந்த இவர்களுடைய “துரோகச்செயலை” அவர்தம் முன்னோர்கள் மன்னிக்கமாட்டார்கள்.

நாத்திகவாதிகளைத் தூண்டிவிட்டு தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டுள்ளார் கோயில் இணை ஆணையர். (‘சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்து’ ‘தேன் கூட்டை கலைத்த’ பெருமைக்குரியவர் இணை ஆணையர்.) 2009ஆம் ஆண்டு வரை பிரம்மரத மரியாதையை பல்லக்கில் வந்து பெற்றுக்கொண்டதை

பொறுத்துக் கொண்ட கருடாழ்வார், நம்மாழ்வார் மற்றைய ஆசார்யர்கள், 2010ஆம் ஆண்டு அவர்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு இணை ஆணையர்மேல் ஆவேசித்து இந்த முடிவை எடுக்கச் சொன்னார்கள் போலும். 'மதம் சார்ந்த உள்துறை விவகாரங்களில் தலையிடுவதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று' பிரமாண பத்திரங்களை நீதிமன்றங்களில் தாக்கல் செய்தும், நாட்டில் அமுலில் உள்ள சட்டங்கள் உள்துறை விவகாரங்களில் தலையிடுவதற்கு இணை ஆணையருக்கோ, ஆணையருக்கோ இல்லையென்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும் அதிகார முறைகேடுகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார் திருவரங்கம் கோயில் இணை ஆணையர்.

வீதிகளில் மனிதனை மனிதன் சுமப்பது கூடாது என்று சுவரொட்டிகளை ஒட்டி வரும் நாத்திகவாதிகளே, இணை ஆணையரே அகோபில மடம் ஜீயரை அவருடைய சிஷ்யர்கள் பட்டினப் பிரவேசம் என்ற முறையில் சுமந்து சென்றார்களே, சாதுர்மாஸ்ய விரத முடிவில் பட்டினப்பிரவேசம் என்ற பெயரில் ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயரின் சிஷ்யர்கள் அவரை எழுந்தருள் பண்ணிக் கொண்டுவர, வீதி உலா வந்தார்களே, அப்போது நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள். பிரம்மரதம் மட்டும் தான் உங்கள் கண்களுக்குத் தெரியுமோ சிந்தியுங்கள். ★★★

தலையங்கம் பக்கம் 16இன் தொடர்ச்சி:

வடக்கு வாசலில் பெரியபிராட்டியாரும் மேட்டழகிய சிங்கரும் மாலை ஸாதிப்பார்கள். பெருமானுடைய ஸகல பிருதுகளோடும் கைங்கர்யபர்களோடும், ஸேவார்த்திகளோடும், பட்டர் பிரம்ம ரதத்தில் திருமாளிகை சேருவார். கோயில் தானிகள் முத்தாலத்தி எடுப்பார்கள். (இப்போது இது நடைபெறுவதில்லை.) பட்டர் பிரம்மரதத்தை விட்டி றங்கி உள்ளே சென்றதும், அரையர் எழுந்தருளி பெருமாள் சூர்ணா பிஷேகம் சாற்றிக் கொள்ளும்போது ஸேவிப்பதுபோல தாளத்தோடு, பல்லாண்டு பாடுவார். ஸ்தானீகர்கள் கோஷ்டிக்கு சந்தனம் தாம்பூலம் வினியோகம் செய்வார்கள்.

இனி நடைமுறையில் இருக்கும் இந்து சமய அறநிலையத் துறை சட்டங்களின்படி உள்துறை விவகாரங்களில் தலையிடுவதற்கு இணை ஆணையர்கோ அல்லது அறங்காவலர் குழுவிற்கும் அதிகாரம் இல்லையென்பதற்கு உரிய ஆதாரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதிகாரிகளுடைய ஆணவப்போக்கினால் இந்தச் சட்டங்கள் மதிக்கப்படுவதில்லை.

In the Affidavit filed in the High Court by the Secretary, Department of Tamil Development and Religious Endowments, Fort st. George Chennai-60009 in the Year 2007 It is Stated that

"The appointment of an Executive Officers only to look after the administration of the Temple and management of the properties, and to realize the income due from them, so that the income may be appropriated for the purpose for which the endowments were created. so it does not mean that it will interfere with the rights of Dikshidars relating to their religious practices in the temple."

Section 23 in Chapter III of the Tamil Nadu Hindu Religious & charitable endowments Act, 1959 under the head Interference with Religious practice and Religious affairs prohibited.- This section deals with the powers of the Commissioner in respect of the administration of all charitable and Hindu Religious Institutions and Endowments. It may be pointed out that the powers of the Commissioner are limited only to the administrative aspect of the Hindu Religious institutions and he should not interfere with the religious practices and religious affairs of a temple, and any such interference would offend article 26 of the Constitution.

Section 25 of the same act states that [Commissioner], etc., to observe appropriate forms and ceremonies.- [The Commissioner, an Additional Commissioner, a Joint Commissioner], a Deputy commissioner or an Assistant Commissioner and every other person exercising.

Powers of superintendence or control under this Act, shall, so far as may be, observe forms and ceremonies appropriate to the religious institution in respect of which such powers are exercised and in the case of a math, act in conformity with the usages of the math in his dealings with the head of the math.

The commissioner, Additional/Joint/Deputy/Assistant Commissioners and all other officers exercising supervision or control under the various provisions of this Act should observe such forms and ceremonies appropriate to the Hindu Religious institutions over which such control is exercised and in the case of a math, they should conform to the usages of the math in his dealings with the head of the math. This section is incorporated so as to protect the rights conferred in article 26 of the Constitution.

Act not to affect rights under Article 26 of the Constitution.- Nothing contained in this Act shall, save as otherwise provided in section 106 and in clause (2) of Article 25 of the Constitution, be deemed to confer any power or impose any duty in contravention of the rights conferred on any religious denomination or any section thereof by Article 26 of the Constitution.

Interference in religious matters and adjudication on rituals and religious matters:

1) The protection of Articles, 25 and 26 of the constitution is not limited to matters of, doctrine or belief, they extend also to acts done in pursuance of religion and therefore contain a guarantee for rituals and observances etc. Which are the integral parts of religion. what constitutes an essential part of a religion or religious practice has to be decided by the courts with reference to the doctrine of a particular religion including practices which are regarded by the community as a part of its religion. [8271]

1. The learned Single Judge Sri Jayachandran has erred in remanding a matter (under Sec. 63 of the T.N. HR & CE Act, 1959) pertaining to religious custom to be decided by the Joint Commissioner, who is a Government Servant and not a competent person to adjudicate on such religious matters and temple traditions.

2. The learned Single Judge ought not to have referred the matter to the Joint Commissioner under Sec. 63 for deciding an integral and important part of an existing and continuing ritual, custom, belief and tradition of the temple which has been ordained by Lord Ranganatha himself. When such is the religious belief of a denomination of Vaishnavas and/or a sub-sect thereof and of general worshippers of Srirangam Temple there is no scope for even courts to go into correctness of the religious belief or to modify the religious belief as per established judgments of Hon'ble Supreme Court.

3. The decision of the Trustees to alter the Bramaratha ritual is against the express rule 9 of the Tamil Nadu Temple Entry Authorization Act, 1947 and the rules framed in the year 1948 published [G.O. MS. No. 164, FIRKA DEVELOPMENT, DATED THE 23RD MARCH 1948] that clearly prohibits any Trustee or Executive to alter any mode of worship, which would affect the rights worshippers generally had on 13th May 1947. While so, the learned Single Judge ought not to have referred the matter to the Joint Commissioner under Sec. 63 when the very resolution passed for alteration of the ritual by the trustees and supported and upheld by the HR & CE Department is illegal and unsustainable.

4. The learned Single Judge failed to see that the department to which he has referred the matter under Sec. 63 is the very perpetrator of the violation of this religious

ritual and no good would come out from this chronic violator of religious rituals and established traditions.

5. Sec. 63 is against the express rules of the Tamil Nadu Temple Entry Authorization Act, 1947 and the larger issue of the correctness of a religious function cannot be decided by an executive who is no competent person like say the Head of a religious denomination or a learned authority on religious tenets.

6. Sec.63 of the HR & CE Act, 1959 is in conflict with section 23 of the same Act, which gives powers to the Commissioner, HR & CE powers to supervise and administer matters pertaining to only secular aspects of the religious institutions.

7. Sec. 63 of the HR & CE Act cannot take away the rights conferred on a denomination or sections thereof as per Sec. 107 of the T.N. HR & CE Act, 1959 which bars such intervention by any official of the Department in such rights.

8. Sec. 63 of the T.N. HR & CE Act is ultra vires Articles 25 and 26 of the Indian Constitution in as much as it seeks to empower a Department official to decide on religious customs and traditions and therefore the learned Single Judge grossly erred in referring the matter under Sec. 63 to the Joint Commissioner.

தலையங்கம் 3. கோயில் நிலங்கள் ஆக்ரமிப்பிற்கு உள்ளாகி உள்ளன. அவற்றை மீட்பதற்கான போராட்டம்.

கோயில் நிலங்கள் பற்றிய விவரங்களை சி.டி.யாக அறநிலையத்துறையிடம் தாக்கல் செய்யக்கோரி வழக்கு தமிழக அரசு பதிலளிக்க, ஐகோர்ட்டு உத்தரவு

தமிழகத்தில் உள்ள கோயில் நிலங்கள் தொடர்பான ஆவணங்களை சி.டி.யில் பதிவு செய்து இந்து அறநிலையத்

துறைக்கு வழங்கக்கோரி தொடரப்பட்ட வழக்கில் பதிலளிக்க தமிழக அரசுக்கு, சென்னை ஐகோர்ட்டு உத்தரவிட்டுள்ளது.

சென்னை ஐகோர்ட்டில் சர்வதேச ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மா சம்ரக்ஷணா சங்கத்தின் தலைவர் சுவாமி கோவிந்த ராமானுஜதாசா தாக்கல் செய்துள்ள பொதுநல மனுவில் கூறியிருப்பதாவது:-

தமிழகத்தில் உள்ள கோயில்களுக்கு பக்தர்கள் சார்பில் நிலங்கள் அன்னதானமாக வழங்கப்படுகிறது. அபிஷேகம், ஆராதனை, தின பூஜை மற்றும் பல்வேறு நல திட்டங்களுக்காக நிலங்களை பக்தர்கள் வழங்குகின்றனர். இந்த நிலங்களுக்கான அசல் பத்திரங்கள் பலவற்றை கோவில் நிர்வாகத்தினர் தவறவிட்டுள்ளனர். இதனால் எவையெல்லாம் கோயில் நிலம் என்று தெரியாததால், மற்றவர்களால் அந்த நிலங்கள் ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளன.

தமிழகம் முழுவதும் இந்த அறநிலையத்துறை கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கோயில்களுக்கு 4 லட்சத்து 78 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ளன. இந்த நிலங்கள் எல்லாம் கோயில் களுக்கு சொந்தமானவை என்று சென்னை ஆவண காப்பகத்தில் உள்ள ஆவணங்களில் கூறப்பட்டு உள்ளது.

இந்த நிலங்களின் ஆவணங்களை இந்த அறநிலையத்துக்கு வழங்க உத்தரவிடக்கோரி ஐகோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. இதனடிப்படையில், தமிழக அரசும் 2009 நவம்பர் 23ஆம் தேதி அரசாணை பிறப்பித்தது.

தமிழகத்தில் உள்ள கோயில்களுக்கு சொந்தமான 4 லட்சத்து 78 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களின் அசல் பத்திரம் வரை படம் உள்ளிட்ட எல்லா ஆவணங்களையும் நிலநிர்வாக ஆணையர், நில அளவை பதிவு மற்றும் நிலவரித்திட்ட அலுவலர், மாவட்ட கலெக்டர்கள், மத்திய நிலஅளவை அலுவலகம், சென்னை ஆவணக்காப்பகம் ஆகியோரிடம் இருந்து பெற்று, அவரை சி.டி.யில் பதிவு செய்யவேண்டும்.

அந்த சி.டி.யை இந்து அறநிலையத்துறைக்கு விரைவாக வழங்கவேண்டும். இந்த ஆவணங்கள் சேகரிப்பு மற்றும் சி.டி.யில் பதிவு செய்வது உள்ளிட்ட நடைமுறைகளுக்கு ஆகும் செலவுகளை

இந்து அறநிலையத்துறை வழங்கிவிடும் என்று அந்த அரசாணையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் அரசாணை பிறப்பித்து இதுவரை கோயில் நிலங்களின் ஆவணங்களை தமிழக அரசு சேகரிக்கவில்லை. எனவே இந்த அரசாணையின்படி, நிலங்களின் ஆவணங்களை சேகரித்து சி.டி.யில் பதிவு செய்து இந்து அறநிலையத்துறைக்கு உடனடியாக வழங்க தமிழக வருவாய்த்துறை செயலருக்கு உத்தவிட வேண்டும். இவ்வாறு அந்த மனுவில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த மனு தலைமை நீதிபதி எம்.ஓய்.இக்பால், நீதிபதி டி.எஸ்.சிவரூபன் ஆகியோர் விசாரித்தனர். மனு குறித்து 4 வாரத்துக்குள் தமிழக அரசு கருத்தை கேட்டு பதிலளிக்கும் படி அரசு வக்கீலுக்கு, நீதிபதிகள் உத்தரவிட்டனர். ***

தலையங்கம் 4: காட்டழகிய சிங்கர் கோயில் கலையரங்கம் கட்டுவதற்கு தடைகோரி தாக்கல் செய்யப்பட்ட Writ மனு.

திருவரங்கத்தின் கீழை பகுதியின் மிகத் தொன்மையான காட்டழகிய சிங்கர் திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. இங்கு தான் பிள்ளைலோகாசார்யர் திராவிட மீமாம்ஸா பாஷ்யம் எனப்படும் ஸ்ரீவசனபூஷணத்தை தம் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்து வந்தார். ஒவ்வொரு மாதமும் ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்திலும், பிரதோஷ காலங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடுகின்றனர்.

காட்டழகிய சிங்கர் வளாகத்தினுள் 5 கோடி ரூபாய் செலவில் கலையரங்கம் ஒன்று கட்டுவதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு கலையரங்கம் கோயில் வளாகத்தினுள் அமைக்கப்படுவது சட்டவிரதங்களுக்கு முரணானது அந்த முயற்சி கைவிடப்பட வேண்டும் என்பதைத் தீவிர மூலம் மாண்புமிகு முதல்வருக்கும் மற்றும் இந்துசமய அறநிலையத்துறை ஆணையருக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்களிடமிருந்து எந்த பதிலும் வராததால் மதுரை உயர்நீதி மன்றக் கிளையில் தடை கோரி பாஞ்சஜன்யம் ஆசிரியர் Writ மனு ஒன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் விபரம் பின்வருமாறு.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS
(MADURAI BENCH)
(Special Original Jurisdiction)

W.P. (MD) No. 14357 of 2011

Respondents Secretary to Government, Tamil Cultural and Hindu Religious Endowment Dept., The Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowment Department, Joint Commissioner / Executive Officer, Sri Ranganathaswamy Temple, Srirangam, Mr. Appan Rangachari, Rotation Trustee, Arulmighu Sri Aranganathaswamy koil.

I. A Krishnamachari, S/o. late R. Ananthachari, Hindu, aged about 73 years, residing at 214, East Uthra Street, Srirangam, Trichy 620 006 now having temporarily come down to Madurai, do hereby solemnly affirm and sincerely state as follows:

1. I am the petitioner herein and as such, I am well acquainted with the facts of the case.

2. I respectfully state that I am a permanent resident of Srirangam. I am a Sri Vaishnavite. I am a daily worshipper of Lord Narasihma. The Narasimha known as kattazhagiya Singar temple is located at a distance of hardly 1-1/2 km. from my house.

3. I respectfully state that Arulmighu Kattazhagiya Singar temple was constructed in the seventh century A.D. One Vallabha Pandian of Pandya dynasty who was an ardent disciple of Periyalvar and Andal had constructed the said temple. The temple is worshipped by all members of the public. It is a public temple coming under the supervision and control of the H.R. & C.E. Department. The Executive Officer of the Sri Ranganathaswamy temple is also in-charge of the administration of Sri Arulmighu Kattazhagiya Singar temple. There is also a rotation trustee for the temple.

4. I respectfully state that the temple is spread over a large area. The sanctum sanctorum is about 250 feet away from

the main entrance. The compound wall, though old, is in a good condition. Unfortunately, the northern side of the main entrance was recently breached and demolished so as to facilitate movement of the lorries and bulldozers. This had happened on 2.12.2011. When I enquired further, I was told that a Kalaiarangam is to be constructed within the temple precincts itself. The proposal appears to be mooted by the then Honourable Minister for H.R. & C.E. Department Thiru Paranjothi. This was reported in Dhina Malar issue of 28.11.2011 in the Trichy Edition. There after certain preliminary works were carried out. I therefore sent a representation to various authorities. The said representations have since been received by the respondent authorities. I am enclosing copies of the representations date 30.11.2011 sent to the Chief Minister of Tamil Nadu and 5.12.2011 to the second and third respondents. I am also enclosing the acknowledgement cards in this regard. The contents of the representations may be read as part and parcel of this affidavit. Even though the respondents have received my complaint, they are yet to pass orders thereon or respond. In these circumstances, I am left with no other option but to file the above Writ Petition.

5. I respectfully state that the subject temple is a very ancient one. Though not formally notified, it has to be considered as an ancient monument of architectural significance and important. Therefore, it would be improper to allow new construction to be put up within its precincts. The authorities have no right to carry out or carry on any activity that is inconsistent with the settled customs, usages and practices of the temple. A kalaiarangam in the very nature of things is meant to provide entertainment. The activities of the temple and its daily routine do not warrant putting up of any new construction. It would therefore serve only the purpose that would be totally alien to the temple activities. It is intrinsically non-religious. Besides it would mar the architectural appearance of the temple. The sanctity and the sacredness of the temple will be spoiled by the construction of kalaiarangam. I am informed that a sum of Rs. 5 crores

is to be expended for the purpose. The source of funding is yet to be disclosed. But is believed that the temple fund of Sri Ranganathaswamy temple is to be utilized for this. This can only be construed as a deliberate act of diversion of temple funds. The statement of the then Honourable Minister is that it is for development of arts. Therefore, it cannot be said to be connected to Hindu religious worship. Since the construction activities are likely to gather momentum and the preparatory works are on, and since the authorities have not responded to my complaint, I am constrained to file the above Writ Petition by invoking the extraordinary jurisdiction of this Honourable Court under Article 226 of the Constitution of India for the following among other.

Grounds

a) The proposed construction of a kalaiarangam within the precincts of Arulmighu Kattazaghiya Singar temple is clearly illegal and violative of the mandatory provisions of the Tamil Nadu Hindu Religious Endowments Act and the rules framed thereunder. The rule 37 of Management and Preservation of properties of religious Institutions states that it shall be the duty of the trustee or the board of trustees to ensure that the utmost care is taken of the architectural, sculptural and archaeological features of every structure in the temple or on its lands in his or its charge. The proposed construction is clearly inconsistent with the said statutory mandate. Rule 8 of Tamil Nadu Temple Entry Authorization Act, 1947 is evident that the temple buildings and premises shall not be used for purposes not connected with or arising from the worship, usages and observations of such temple.

b) The temple funds will have to be utilized in a prudent manner. The proposed construction which will cost not less than Rs. 5 crores is clearly a wasteful expenditure. It will not even serve the ostensible purpose of the proposed kalai arangam as the kalaiarangam is in a remote corner of Srirangam. It has no bus facility.

c) The petitioner's right as a worshipper is clearly infringed in this case. As a daily worshipper of the Lord, the petitioner is entitled to object wrongful user of the temple land and funds. The proposed construction has come up right inside the premises of the temple. The Temple is known as 'Venduthal' temple. Thousands of devotees congregate on the days of Pradosham and Swathi Star. Therefore the construction of the kalai arangam will reduce the congregation of the kalai arangam will reduce the congregation space available for the devotees. It will also render impossible the lighting of Lakshadeepam which is done in the month of karthigai every year.

d) Even for carrying out renovation work, the sthapatihis will have to be consulted. The subject temple is an agama temple governed by Pancharatra agama. Therefore, the construction of the kalai arangam will be contrary to the agamic principles.

I have not filed any other suit or writ before any Courts of law claiming the relief now sought for in this writ petition.

It is, therefore, humbly prayed that this Honourable Court may be pleased to pass an order of interim injunction restraining the respondents from putting up any new construction, kalai arangam in the temple premises of Arulmighu Kattazaghiyasinger temple pending disposal of the above writ petition and thus render justice.

It is, therefore, humbly prayed that this Honourable Court may be pleased to issue a writ, order or direction in the nature of a WRIT OF MANDAMUS forbearing the respondents from putting up any new construction, kalai arangam in the temple premises of Arulmighu Kattazaghiyasinger temple and pass such other and further orders as this Honourable Court may deem fit and proper in the facts and circumstances of the case and thus render justice.

ஆசிரியர்: ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீ அ. கிருஷ்ணமாச்சார்யர்

இதழ் 151இன் தொடர்ச்சி.

பகற்குறி இடையீடு

பகற்குறி இடையீடு:- தினைப்புனத்தின் கண் பகற்காலத்தில் தலைவியைக் கண்டுவரும் தலைவனுக்கு நாளும் அங்ஙனம் செய்ய இயலாது சில தடைகள் நிகழ்தல்.

சில நாட்கள் பகற் காலத்தில் குறித்த இடத்திற்கு வந்து தலைவியைக் கண்டு செல்லல் தலைவனுக்கு வழக்கமாயிருந்தது. அம்முறையில் ஒரு நாள் பாங்கித் தலைவனை நோக்கி, ‘எம் தலைவியின் வளையல்களையும், மனத்தையும் ஒருங்கே கவர்ந்த நீர் இனி இவண் வருதல் தகுதியுடைய தன்று. எம் அன்னை அடிக்கடி இங்கு வருகின்றனள். அவள் வருங்காலம் இன்னதென எங்களால் அறுதியிட்டு கூற இயலவில்லை. அன்றியும் நீர் தலைவியைக் கண்டு சென்ற பின் வந்த அன்னை அவள் உடலின் வேறுபாடுகளைக் கண்டு ஐயுற்றுச் சினந்தனள். இனி எங்களை இங்கு இருக்க விடாமல் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்பது அவள் கருத்து. இவற்றை நெஞ்சிறுத்தி அதற்கேற்ப நடந்து கொள்வீரென நம்புகின்றேன்’, என்றனள். இச்செய்தித் தலைவன் மனத்தைப் பெரிதும் வருத்திற்று என்செய்வான் பாவம்! ஒன்றும் சொல்ல வகையற்றானாய் வீடு திரும்பினான்.

தான் தினைப்புனத்தையும், மலர்ச் சோலையையும் விட்டுச் செல்ல வேண்டியதைத் தோழியால் அறிந்த தலைவியின் நெஞ்சம் புண்பட்டது. தான் கட்டிய சிற்றில்களையும், நீராடிய

அருவிகளையும், மலர் கொய்த கொடி, செடிகளையும் பார்த்துப் பார்த்து வருந்தினாள். அன்னையின் ஏவலால் அவர்கள் ஊர்க் கேசுவதைத் தலைவனுக்குத் தெரிவிக்குமாறு பரண் (காவற்பரண்-காவல்மேடை) முதலியவற்றை வேண்டிக் கொண்டனர். தோழியும் தலைவியும் சென்று வீடு சேர்ந்தனர்.

கனவுக் கால ஆறாம் நாள் செய்கை முடிந்தது.

அவர்கள் சென்ற பின்பு, வழக்கமாகத் தலைவியைக் காணுமிடத்துத் தலைவன் வந்தான், அவன் கண்கள் தலைவியை அங்குமிங்கும் தேடின; ஆனால் பயன் பெற்றில. “என் உயிரன் னவள் எங்குச் சென்றாள்! என் வேட்கையை அளந்தறியவும், தன்னைத்தேடும் ஆர்வத்தைக் காணவும் இச்சோலையின்கண் ஒளிந்துள்ளனளோ!” என அங்கே வசிக்கின்ற **மான், கிளி** முதலிய வற்றை வினைவினன். எவ்வகையினும் தலைவியைக் காண இயலாமையின் அவள் வசிக்கும் ஊருக்கேனும் சென்று அவளைக் காணலாமென்ற நினைவு அவனுக்குத் தோன்றிற்று. ஆனால் அவ்வூர் இன்னதென அவன் அறியான். ஆதலின், “அவளைத் தொடர்ந்து சென்ற என் நெஞ்சமும் திரும்புகின்றதில்லை. அவள் ஊரையும் இன்னதென அறிவதற்கியலவில்லை என் செய்வேன்”, எனத் தலைவன் மிக்க மயங்கிச் சென்றான்.

துறை:-

பகற்குறி இடையீடு மூவகைப்படும்.

149) இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்:

தலைவி கையின்கண் நிறைந்த வளையும் அவள் மனமும் இரண்டையுங் கவர்ந்து கொள்ளும் வெற்பனே! தலைவியும் புன்மவிட்டு நீங்கத்தகாதாளல்லள், நீயும் இங்கு வாரற்க எனக் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

150) இறைவியைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்:

மலர்க்கொத்துச் சுற்றிய குழலாய், குளிர்ந்த பொழிலிடத்து நீ செல்லற்க என்றவாறு.

151) இறைமகளாடிடம் நோக்கி யழுங்கல்

இச்சிற்றில்லமும், பெரிய தாளையுடைய தினைப்புனமும், இன்று என்னையென்னாக நினைக்கின்றனவோ, இப்போது பலநாளும் மருவிப் பிரிபவர்போல் உலகின் வன்கண்ணர் (வன்கண்ணர் - இதயமற்ற மனிதரோ) இல்லை என்றவாறு.

152) பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக்கொண்டகறல்:

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக் கொண்டகறல் என்பது, பாங்கி விளையாடுமிடம் விட்டு நீங்கித் தலைவியைக் கொண்டு தம்மூர்க்குப் போதல்.

இத்துணையும் ஆறாநாட் செய்தியென்றுணர்க.

153) பின்னாள் நெடுந்தகை குறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்:

பின்னாள் நெடுந்தகை குறிவயின் நீடுசென்று இரங்கல் என்பது, ஏழாநாள் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதவிப்பந்தரிடத்து வந்து நீட்டித்து நினைந்திரங்கல்.

154) தலைவன் வறுங்கள நாடி மறுகல்:

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல் என்பது, தலைவியில்லாத தினைப்புனத்தை நோக்கி வருந்துதல்.

155) குறுந்தொடி வாழும் ஊர் நோக்கி மதிமயங்கல்:

குறுந்தொடி வாழும் ஊர் நோக்கி மதி மயங்கல் என்பது, தலைவியின் ஊர் தேடிச் சேறுமெனில், அறிந்திலம் என்று மதி மயங்கிக் கூறல்.

பகற்குறி இடையீடு முற்றிற்று

இரவுக்குறி:

இரவுக்குறி:- தலைவன், தன்னை இரவில் வருமாறு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து தலைவியைக் கூடுதல்.

தலைவியின் பிரிவிற்காக வருந்திய தலைமகன் “இம்மழையில் யான் எங்கள் ஊர் செல்ல இயலாது. ஆதலின் இன்றிரவு உம் வீட்டிற்கு வந்து உம் தலைவியுடனிருக்க அருள் புரிதல்

வேண்டும்,” எனத் தோழியிடம் பகர்ந்தான். அவ்வமயம், “கொல்லுந்தொழிலையுடைய சிங்கங்களும், அச்சந்தரும் பேய்களும் இயங்கும் காட்டு வழியில் நீர் இரவின் கண் வருதல் தக்கதென்று,” எனத்தோழி இயம்பிய உரைகள் அவன் செவியில் நுழைந்தன. அவற்றிற்கு, “யான் அஞ்சுந்தகையையுடையே னல்லேன்”, எனத் தலைவன் வீரமொழிகளைப் பகர்ந்தான். ஆயினும் தலைவனைத் தங்கள் இல்லத்திற்கு வருமாறு அவ்வளவு எளிதில் ஒப்புக் கொள்ளத் தோழியின் மனம் இசைந்திலது. ஆதலின் வேறு விதமாகத் தன் குறிப்பைத் தெரிவிக்க எண்ணிய தோழி, அவன் நாட்டு மங்கையர் அணியும் தழை, மலர், அணி, சந்தனம், விளையாடும் பொழில் ஆகிய இவை யாவை எனத் தலைவனை வினவினள். அவள் வினவிய காரணத்தை அறிந்த தலைவன், “அவற்றைப் பின்னர் இயம்புவேன், உம் நாட்டுமகளிர் அணிவன, விளையாடுவன முதலியவற்றை எனக்கு அன்புடன் தெரிவிப்பாயாக,” என்றான். அவர்கள் நாட்டுமங்கையர் மாந்தழை, காந்தளம் போது, யானைக் கோட்டு முத்தம், சந்தனச்சாந்து இவற்றை யணிந்து கங்குலில் புன்னாகத்தின் நிழலில் விளையாடுவதைத் தோழி தலைவனுக்குத் தெரிவித்தனள்.

பின்பு தோழி தலைவனை ஓரிடத்து நிறுத்தித், “தலைவன் இரவில் நின்பால் வருதலை விரும்பினன்,” எனத் தலைவியிடம் கூறினள் இவ்வார்த்தைத் தலைவிக்கு அச்சத்தையுண்டாக்கியது. “நம் பாங்கி வழியின் அருமையைச் சிறிதும் அறிந்திலள் போலும். இக்கொடு வழியில் அவரை வர விடுதல் தகுதியுடைய தன்றே,” என அவள் மனம் பெரிதும் வருந்திற்று, ஆயினும் அதை ஒருவாறு தணித்துக் கொண்டு, “காதலர் இரவில் வருதலை விரும்பின் யான் என் கூறவல்லேன். அஃது இன்றியமையாததெனின் நீ கருதியதை அவருக்குப் பகருக”, எனத் தோழியிடம் செப்பினள். தலைவி இணங்கியதைத் தோழியால் அறிந்த தலைவனின் மனந்தெளிந்தது.

தலைவன் அவ்விரவில் தலைவியின் இல்லத்தருகில் வந்து தன் வரவைத் தலைவி அறிதற் பொருட்டு ஒரு குறியைச் செய்தான். அது பாங்கியின் செவியிற் பட்டது. தாய் நன்கு துயில்கின்றனள், என்பதை உணர்ந்த தோழி அன்புடைத் தலைவர் வந்திருப்பதைத் தலைவிக்கு உணர்த்தி அவளைக் கொண்டு போய்த் தலைவன் நின்ற இடத்தில் சேர்த்தனள்; (தொடரும்)

இந்து சமய இதழ்கள் - ஓர் ஆய்வு

இதழ் 151இன் தொடர்ச்சி.

ஆசிரியர்: அ.மா.சாமி

விவேக சூடாமணி (1975) வாரம். திருவரங்கம். ஸ்ரீ ஜகத்குரு. கிரந்தமாலா என்ற அறிவிப்புடன் வெளிவந்தது.

விவேக விளக்கம் (1865) “தத்துவ போதினி” இதழில் வெளியான கட்டுரைகள் பற்றித் தகராறு வர, அதை விற்றுவிட்டு, இந்தப் புதிய இதழை வேத சமாஜம் தொடங்கியது.

விவேகானந்தம் (1906) மாதம் இருமுறை. வாணியம்பாடி. ஆசிரியர் க.வேங்கடசாமி நாயுடு. இந்தியாவில் சுவாமி விவேகானந்தர் பெயரில் வெளிவந்த முதல் இதழ் இதுதான்.

விஜய தீபம் (1984) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் டி. புருஷோத்தமன்.

வேத சஞ்சிகை (1918) மாதம். நீலகிரி.

வேதம் (1927) மாதம். இரங்கூன். ஆசிரியர். சிவத்தியாநந்த மகரிஷி. ஆசிரியர் பர்மாவில் இருந்தபோது இந்த இதழை நடத்தினார். “ஓர் மாதாந்தர சஞ்சிகை. விஷயம். ரிக் வேதம் (தமிழில்)” என்று இதழில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தபின் இதே இதழை “ரிக் வேதம்” என்ற பெயரில் 1933இல் நடத்தினார். தொடர் எண்கள். தொகுதி1, பகுதி 9. “குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றில் மிகை நாடி மிக்க கொளல்” என்ற குறள் இதழில்இடம் பெற்றது.

வேத முரசு (1986) மாதம். வெள்ளி மலை (நாகர்கோவில்). ஆசிரியர் வெள்ளி மலை சுவாமிகள். இவர் சைவம் வளர்த்த பெரியவர். இப்போது (2000) “இந்து தர்ம மாத இதழ்” என்ற அறிவிப்புடன் விவேகானந்த ஆசிரமத்தின் இந்து தர்ம வித்யா பீட வெளிவந்தது. கலியாண்டு பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது.

வேதாந்த தீபிகை (1887) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் வாசுதேவன்.

வேதாந்த தீபிகை (1910) மாதம். சென்னை. தொடர் எண்கள்: சம்புடம் 15, சஞ்சிகை 6. வைஷ்ணவ சித்தாந்த சபை வெளியீடு. ஆசிரியர் திவான் பகதூர் தி.த. ரெங்காசார்யார்.

வேதாந்த தீபிகை (1912) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் ஐ.ஐ. ரெங்காச்சாரி. 40 பக்கம். ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 2. 700 பிரதிகள்.

வேதாந்த தீபிகை (1913) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் எஸ். வாசுதேவ ஆச்சார்யர்.

வேதாந்த தீபிகை (1923) மாதம். புதுவை.

வேதாந்த நிர்ணயப் பத்திரிகை (1871) மாதம் மும்முறை. பிறகு மாதம் இருமுறை. சென்னை. 1888இலும் இவ்விதழ் வெளிவந்தது. அப்பொழுது விற்பனை 500 படிக்கள்.

வேத வேதாந்த வைஜயந்தி (1934) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் பி. எல்லையா நாயுடு. தமிழ், கிரந்தம் இருமொழி.

வேதார்த்த தீபிகை (1889) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் சி. இராமச்சந்திரன், யஜூர் வேதத்தின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புத் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டது. 60 பக்கம். விலை ரூ.1. விற்பனை 500படி.

வைதீக இந்து (1922) மாதம். மதுராந்தகம். ஆசிரியர் டி.கே. ஜெகநாதன்.

வைதீக சித்தாந்த தீபிகை (1889) மாதம். சென்னை. முதல் இதழ் மே மாதம் வெளிவந்தது. ஆசிரியர் நாதமுனி. 8 பக்கம். விலை 6 பைசா. விற்பனை 250 படி. சென்னை சிந்தாதரிப்பேட்டையில் இருந்த இந்து பிரசார சங்க அச்சகத்தில் இவ்விதழ் அச்சாயிற்று.

வைதீக சுதர்ம வர்த்தினி (1947) மாதம். கடவாசல் (சீர்காழி). ஆசிரியர் ஸ்ரீவத்ச வெ. சோமதேவ சர்மா.

வைதீக தர்ம வர்த்தினி (1948) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் ஸ்ரீவத்ச சோம தேவ சர்மா.

வைதீக மத தீபிகை (1933) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் எஸ். வாசுதேவ ஆச்சாரியார். தமிழ், வடமொழி.

வைஷ்ணவ வக்கடம் (1984) மேல்குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை.

ஜாதக உபயம் (1983) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் பேராசிரியர் ஜெ.ஏ.ஆர். மிராண்டா. “அனைத்து நாட்டு ஜோதிட இதழ்” என்ற அறிவிப்புடன் வெளிவந்தது. தொடர் எண்கள் (ஆங்கிலத்தில்): வால்யூம் 1, நம்பர்1.

ஜோதிட சந்திரிகா (1931) மாதம். கும்பகோணம்.

ஜோதிட போதினி: (1934) விவரமில்லை.

ஜோதிடம் (1964) மாதம். யாழ்ப்பாணம். ஆசிரியர் செ. நல்லையூரன்.

ஜோதிட மித்திரன் (1929) மாதம். கோவை.

ஜோதிஷ மணி (1953) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் வி.கே. கிருஷ்ணமாசாரி. தொடர் எண்கள். சரம் 13, மணி 12.

ஜோதிஷ மணி (1976) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர். எஸ். இராச கோபால். தொடர் எண்கள்: சரம் 3, மணி 1.

ஜோஸ்யர் (1984) மாதம். யாழ்ப்பாணம். ஆசிரியர் சச்சிதானந்தம்.

ஸ்மிருதி முத்தபாலா (1898) மாதம். நடுக்காவிரி. ஆசிரியர் சீனிவாசன். ஸ்மிருதிகளை விளக்கும் வடமொழி இதழ். தமிழிலும் விளக்கம் இடம் பெற்றது.

ஸனாதன தர்மபீடம் (1994) “பாரெல்லாம் பக்தி மணம் பரப்பும் தெய்வீகத் திங்கள் இதழ்” என்ற அறிவிப்புடன் வெளிவந்தது.

ஸஹ்ருதயா (1901) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் இராமேசுவர தேவஸ்தான சமஸ்கிருத பாடசாலை தலைமை ஆசிரியர் ஆர். கிருஷ்ணமாசாரி. 30 ஆண்டு காலம் இந்த இதழ் நடந்தது. ஆசிரியரின் மறைவுடன் (1930) நின்றது. தமிழ், வடமொழி இருமொழி இதழ்.

ஹரிசமய திவாகரம் (1925) மாதம். மதுரை ஆசிரியர் பண்டித அ. அரங்கராமானுசன். தொடர் எண்கள்: தொகுதி ௩ (3) பகுதி ௧௨ (12). முன் அட்டையில் “தனக்குவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் மனக் கவலை மாற்றல் அரிது” என்ற குறள்

இடம் பெற்றது. வைணவ இதழ்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் மாலை (1944) சென்னை. மாதம். திருவல்லிக் கேணி (சென்னை). தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு.

ஸ்ரீ சக்கரபாணி (1977) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன். “ஜோதிஷ ஆராய்ச்சி மாத இதழ்” என்ற அறிவிப்புடன் வெளிவந்தது.

ஸ்ரீ தேசிகன் (1921) மாதம். காஞ்சிபுரம். ஆசிரியர் ஸ்ரீ சர்மா.

ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்தி ஸம்ரக்ஷணி (1935) மாதம். திருவரங்கம். ஆசிரியர் ஏ.வி. கோபாலாசாரியார்.

ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீசூக்தி சம்ரட்சணீ (1937) மாதம். ஆசிரியர் வங்கிபுரம் கே.டி. சுந்தரராஜாசாரியார். தொடர் எண்கள்: சம்புடம் 4, சஞ்சிகை 1.

ஸ்ரீரங்கம் தல பூஷணி (1880) மாதம் இருமுறை. திருவரங்கம். சே.ப.நரசிம்மலு. 200படி விற்பனை ஆயிற்று.

ஸ்ரீராமன் (1942) மாதம். திருவரங்கம். ஆசிரியர். எம்.வி. வரதாச்சாரி.

ஸ்ரீ ராமஜெயம் (1964) மாதம். சென்னை. ஆசிரியர் டி. பக்தவச்சலம்.

ஸ்ரீ இராமாயண சாரம் (1929) மாதம்.

ஸ்ரீ இராமானுசன் (1948) மாதம். காஞ்சிபுரம். ஆசிரியர் பிரதிவாத பயங்கர அண்ணங்கராசாரியார். 1982 வரை இவ்விதழ் வெளி வந்தது. தொடர் எண்கள் 1, 2, 3, என்று தொடர்ந்து கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. (1977 ஆகஸ்டில் 350). ஆண்டுச் சந்தா ரூ.10. ஆயுள் சந்தா ரூ.25. 350ஆவது இதழில் முதல் 12 பக்கம் கட்டுரைகள். அடுத்து 1-14 எண் கொடுக்கப்பட்டு, “ஆசிரியரின் வடநாட்டு, தென்னாட்டு யாத்திரை” என்ற கட்டுரை மீண்டும் 1-16 எண் கொடுக்கப்பட்டு, சென்னை கம்பர் விழாவில் ஆசிரியரின் சொற்பொழிவு. உள் பக்கத்தில் “சம்புடம் 10, மலர் 7” என்று தனியே தொடர் எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னை ஸத் கர்ந்த பிரகாசன சபை வெளியீடு. (தொடரும்)